

Januar, februar, mart 2023.

**PRISTAVSKO UPRAVLJANJE
ZA GOSPODA – DOK ON
NE DOĐE**

1. Deo Božje porodice	5
2. Božji zaveti s nama	13
3. Sporazum o davanju desetka	21
4. Prinosi za Isusa	29
5. Izlaženje na kraj sa dugovima	37
6. Sabiranje blaga na nebu	45
7. „Jednome od ove moje najmanje braće“	53
8. Planiranje za uspeh	61
9. Čuvajte se pohlepe	69
10. Uzvratanje	77
11. Pristavsko upravljanje u teškim vremenima	85
12. Čežnja naroda	93
13. Nagrade za vernost	101

PRISTAVSKO UPRAVLJANJE ZA GOSPODA – DOK ON NE DOĐE

Autor: G. Edvard Rid

Broj 1/2023.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

www.subotnaskola.org

Odgovara: Želimir Stanić, Beograd, Radoslava Grujića 4

Prevod: Tamara Babić

Lektura: Mirjana Đerić

Prelom: Gordana Ardeljan

Izdaje: »Preporod«, Beograd

Za izdavača: Saša Todoran, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tiraž: 850

Za internu upotrebu

Tabele priprema Odeljenje za subotnu školu

© [2022] Generalna konferencija Hrišćanske adventističke crkve*. Sva prava pridržana. Nijedno lice ili ustanova ne može da menja, prepravlja, prilagodava, prevodi, reprodukuje ili objavljuje nijedan deo biblijske pouke bez prethodnog pismenog odobrenja Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve*. Odeljenske službe Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* su ovlašćene da se pobrinu za prevod biblijske pouke, u skladu sa posebnim smernicama. Autorska prava takvih prevoda i njihovo objavljivanje i dalje su u nadležnosti Generalne konferencije. Izrazi »Hrišćanska adventistička«, »Adventistička« i logo sa plamenom su registrovane oznake Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* i ne mogu se koristiti bez prethodnog odobrenja Generalne konferencije.

Teško nam je da u potpunosti shvatimo odnos koji naš Bog, Tvorac univerzuma, želi da ima s nama ljudskim bićima. (I sama pomisao na to je zapanjujuća!) „Vidite kakvu nam je ljubav dao otac, da se djeca Božija nazovemo i budemo!“ (1. Jovanova 3,1). Ili, kao što je Elen G. Vajt pisala: „Ima li ikakve ljudske časti koju je moguće uporediti sa ovom? Koji bismo viši položaj mogli zauzeti nego da se nazovemo decom beskonačnoga Boga?... Može li se bilo koja svetovna čast izjednačiti sa ovom?“ – Elen G. Vajt, Božja zavidljujuća blagodat, str. 341 (original). Samo tama ovog grehom kratkog sveta sprečava nas da u punoj meri cenimo taj status koji nam je dat u Isusu.

Ipak, ako ne budemo pažljivi, draži ovog sveta i onoga što je u svetu odvući će nas od Hrista. Srećom, Božja Reč nas upoznaje sa iskušenjima i zamkama sotone. „A koji hoće da se obogate oni upadaju u napasti i zamke, i u mnoge lude škodljive želje, koje potapaju čovjeka u propast i pogibao. Jer je korijen svijuzala srebroljublje kojemu neki predavši se zađoše od vjere i na sebe navukoše muke velike“ (1. Timotiju 6,9.10).

Gospod nam, međutim, daje smernice o tome kako da zarađujemo novac i kako da ga mudro koristimo, ne dopuštajući da to postane nešto što bi nam, kao što Pavle upozorava, moglo doneti „propast i pogibao“. U više od 2.000 stihova u Svetom pismu koji se bave novcem, imovinom i našim odnosom prema njima, Bog nam daje praktična uputstva o tome kako da se uzdignemo iznad životnih pritisaka i da, na finansijski odgovoran način, upravljamo onim što nam je dato.

U poukama za ovo tromesečje proučavaćemo Božji ideal kad je reč o našem odnosu s Njim, i jasno uvideti kako da razvijemo poverenje u Njega, dovoljno duboko da bismo Mu ostali verni, čak i onda kad više ne budemo mogli da kupujemo i prodajemo. (Videti Otkrivenje 13,17.) Međutim, ta vrsta vere ne stiće se preko noći. Ipak, vernim upavlja-

njem onim što nam je Bog dao, možemo biti spremni, već sada, za sve što nam se nađe na putu.

Bog je taj koji poseduje resurse, a kad saradujemo s Njim, On nam dopušta da njima upravljamo umesto Njega. Spasiteljeva namera je da ljudska bića, očišćena i posvećena, budu Njegova desna ruka. Za tu veliku privilegiju, izrazimo svoju zahvalnost Onome „koi nas izbavi od vlasti tamne, i premjesti nas u carstvo sina ljubavi svoje, u kome imamo izbaavljenje krvlju njegovom i oproštenje grijeha“ (Kološanima 1,13.14).

Savet koji je Bog uputio svojoj deci preko mudrog Solomona glasi: „Poštuj Gospoda imanjem svojim i prvinama od svega dohotka svojega“ (Priče 3,9). Taj savet je sasvim prikladan, jer je pisano: „Dostojan si, Gospode, da primiš slavu i čast i silu; jer si ti sazdao sve, i po volji tvojoj jest i stvoreno je“ (Otkrivenje 4,11).

Posmatrano iz čisto svetovne perspektive, mi živimo u veoma izazovnim i stresnim vremenima. Međutim, naš hrišćanski pogled na svet pruža nam sigurnost i nadu dok posmatramo znake koje nam je Isus dao da bismo znali da je veliki vrhunac ljudske istorije, drugi Hristov dolazak, veoma blizu, takoreći pred vratima. Naša molitva je da ove praktične pouke prodube vašu veru i uzdanje u Boga i podstaknu vas da budete Njegovi verni upravitelji.

G. Edvard Rid je rukopoloženi propovednik i licencirani advokat koji je dugi niz godina služio kao vođa Pristavske službe u Severnoameričkoj diviziji.

Subota, 31. decembar

DEO BOŽJE PORODICE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Galatima 3,26.29; Psalmi 50,10-12; 1. Dnevnika 29,13.14; Filibljanima 4,19; 1. Jovanova 5,3; Matej 6,19-21.

Tekst za pamćenje: „Vidite kakvu nam je ljubav dao otac, da se djeca Božija nazovemo i budemo!“ (1. Jovanova 3,1).

Neverovatna karakteristika odnosa koji mi, kao hrišćani, imamo sa Bogom, jeste to što nam On poverava da upravljamo Njegovim poslovima na zemlji. Na samom početku ljudske istorije Bog je izričito ovlastio Adama i Evu da vode brigu o besprekornim delima Njegovog stvaranja. (Videti 1. Mojsijeva 2,7-9.15.) Od davanja imena životinjama, preko čuvanja Vrta, do naseljavanja zemlje rađanjem dece, Bog nam je jasno dao do znanja da ovde treba da radimo u Njegovo ime.

On nas, doduše, blagosilja potrebnim sredstvima, ali mi smo ti kojima je poverio da upravljaju njima – da ubiraju novac, ispisuju čekove, vrše elektronsko prebacivanje novca, prave budžete, a svoje desetke i darove donose subotom ujutru u crkvu. Bog nas podstiče da sredstva koja nam je dao trošimo za sopstvene potrebe, potrebe drugih i unapređenje Njegovog dela. Koliko god to izgledalo neverovatno, mi smo ti kojima je Bog poverio da odgajaju svoju decu, podižu Njegove zgrade i obrazuju naredne generacije.

U pouci za ovu sedmicu razmotrićemo privilegije i odgovornosti povezane s tim što smo deo Božje porodice.

1. Biblijska doktrina: od 31. decembra do 6. januara

MI SMO DEO BOŽJE PORODICE

„Toga radi preklanjam koljena svoja pred ocem Gospoda našega Isusa Hrista, po kome se sva čeljad i na nebesima i na zemlji zovu“ (Efescima 3,14.15). Koje slike ovi stihovi evociraju i kakvu nadu nalazimo u njima?

Već na početku svoje službe, Isus je izjavio: „Ovako dakle molite se vi: Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime tvoje“ (Matej 6,9). Kasnije je istu molitvu ponovio svojim učenicima nasamo (Luka 11,2-4). Isus nam je rekao da Njegovog oca zovemo „Oče naš koji si na nebu“. Kad se sreća sa Isusom nakon Njegovog vaskrsenja, Marija je želela da Ga zagrlji. Međutim, „reče joj Isus: ne dohvataj se do mene, jer se još ne vratih k ocu svojem; nego idi k braći mojoj, i kaži im: vraćam se k ocu svojem i ocu vašemu, i Bogu svojem i Bogu vašemu“ (Jovan 20,17).

Budući da imamo istog Oca sa Isusom, On je naš brat, a mi smo svi braća i sestre u Gospodu. Isus je postao član ovozemaljske porodice da bismo mi mogli da postanemo članovi nebeske porodice. „Nebeska porodica i zemaljska porodica postale su jedno.“ – Elen G. Vajt, Čeznja vekova, str. 835 (original).

Pročitajte sledeće tekstove: 2. Mojsijeva 3,10; 2. Mojsijeva 5,1 i Galatima 3,26.29. Šta ovi stihovi govore o tome kako se Bog odnosi prema nama? Zašto bi ovo trebalo da bude tako ohrabrujuće?

Za razliku od učenja prema kojem se dela stvaranja smatraju pukim proizvodom hladnih, bezosećajnih zakona prirode, Sveto pismo uči ne samo da Bog postoji već i da nas On voli, i da se prema nama odnosi na način tako pun ljubavi da se često koristi slika porodice kako bi se taj odnos dočarao. Bez obzira da li Isus naziva Izrael „svojim narodom“, ili nas „sinovima Božjim“, ili se poziva na Boga kao na „našeg Oca“, smisao je uvek isti: Bog nas voli onako kao što bi članovi porodice trebalo da vole jedni druge. Kako je to dobra vest u ovom svetu koji, sam po sebi, ume da bude veoma neprijateljski nastrojen!

Zamislite svet u kome bismo se prema svima odnosili kao prema članovima porodice. Kako možemo naučiti da se prema svim ljudima ophodimo kao prema svojoj braći i sestrama?

BOG JE VLASNIK SVEGA

Pročitajte sledeće tekstove: Psalmi 50,10-12; Psalmi 24,1; 1. Dnevnika 29,13.14 i Agej 2,8. Koja se poruka tu nalazi, i šta bi ta istina trebalo da znači za nas i za naš odnos prema onome što posedujemo?

Knjiga 1. Dnevnika, počevši od 17. poglavlja, izveštava o želji cara Davida da sagradi kuću za Boga. On je tu želju poverio proroku Natanu koji mu je na to uzvratilo: „Što ti je god u srcu, čini, jer je Bog s tobom“ (1. Dnevnika 17,2). Međutim, te noći je reč Božja došla Natanu, i naloženo mu je da caru poruči da on, pošto je bio ratnik, ipak neće moći da sagradi Božju kuću. Umesto njega, taj posao obaviće njegov sin. David je onda pitao da li može makar da napravi nacрте i pripremi građevinski materijal. Pošto mu je taj zahtev odobren, David je ostatak svog života proveo prikupljajući ogromne količine tesanog kamena, kedra, gvožđa, zlata, srebra, i mesinga „bez mjere“. Kada je sav građevinski materijal bio prikupljen i poslagan na gradilištu, David je sazvao vođe Izraela na ceremoniju proslavljanja i zahvalnosti.

Šta car David u tekstu 1. Dnevnika 29,13.14, u svojoj javnoj molitvi, kaže o tome ko je pravi izvor sveg tog građevinskog materijala u čije prikupljanje su on i njegov narod uložili vreme i novac? Naravno, on u suštini kaže: „Zaista ne možemo da preuzmemo nikakve zasluge za sve te posebne materijale, jer Ti mi samo vraćamo ono što je već Tvoje.“

Ta poruka je važna za sve nas, bilo da smo bogati ili siromašni (ali naročito ako smo bogati). Budući da je Bog u početku sve stvorio (videti 1. Mojsijeva 1,1; Jovan 1,3; Psalmi 33,6.9), On je zapravo punopravni vlasnik svega što postoji, uključujući i ono što mi posedujemo, šta god to bilo – bez obzira koliko naporno, marljivo i pošteno smo za to radili. Da nema Boga i Njegove blagodati, mi ne bismo imali ništa i ne bismo bili ništa – u stvari, ne bismo ni postojali. Prema tome, moramo živeti sa saznanjem da, u krajnjoj liniji, Bog poseduje sve što postoji, i da slaveći Ga i zahvaljujući Mu zbog Njegove dobrote prema nama, možemo tu važnu istinu uvek imati na umu.

„Jer ko sam ja i šta je moj narod da bismo mogli ovoliko prinijeti tebi dragovoljno?“ (1. Dnevnika 29,14). Koji uzvišeni principi su sažeti u tim rečima, i kako oni odražavaju stavove koje bi trebalo da imamo prema Bogu i onome što posedujemo?

RESURSI DOSTUPNI BOŽJOJ PORODICI

Božji najveći dar Njegovoj deci je Isus Hristos, koji nam donosi mir oproštenja, blagodat za svakodnevni život i duhovni rast, kao i nadu u večni život.

„Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega jedinorodnoga dao, da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni“ (Jovan 3,16). „A koji ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božiji, koji vjeruju u ime njegovo“ (Jovan 1,12).

Spasenje je, dakle, temeljni dar, jer šta bismo drugo, bez tog dara, uopšte mogli dobiti od Boga što bi bilo zaista važno na duge staze? Šta god da imamo ovde, jednog dana ćemo umreti i nestati, kao i svi oni koji nas se budu sećali, i šta god da uradimo biće zaboravljeno. Prema tome, prvo i najvažnije je da nam dar evanđelja, odnosno Hristos i to raspeti (1. Korinćanima 2, 2), bude uvek u središtu pažnje.

Pa ipak, Bog nam, uz spasenje, daje još mnogo toga. A onima koji su zabrinuti za svoju hranu i odeću, Isus pruža utehu sledećim rečima: „Ištite najprije carstva Božijega, i pravde njegove, i ovo će vam se sve dodati“ (Matej 6,33).

Pročitajte sledeće tekstove: Psalmi 23,1; Psalmi 37,25 i Filibljanima 4,19. Šta nam ti stihovi govore o Božjem staranju za naše svakodnevne potrebe?

Takođe, kada je učenicima govorio o svom odlasku, Isus im je, da bi ih utešio, obećao dar Svetog Duha. „Ako imate ljubav k meni, zapovijesti moje držite. I ja ću umoliti oca, i daće vam drugoga utješitelja da bude s vama vavijek: Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti“ (Jovan 14,15-17). „A kad dođe on, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu“ (Jovan 16,13).

Tada će sam Duh dati Božjoj deci neverovatne duhovne darove. (Videti 1. Korinćanima 12,4-11.)

Ukratko, Bog u kom „živimo, i mičemo se, i jesmo“ (Dela 17,28), Bog „koji sam daje svima život i dihanje i sve“ (Dela 17,25), obezbedio nam je egzistenciju, dao obećanje o spasenju, pružio materijalne blagoslove i duhovne darove da bismo bili blagoslov za druge. I opet, šta god u materijalnom smislu da posedujemo, kojim god darovima ili talentima da smo blagosloveni, dužni smo u svakom pogledu da položimo Darodavcu račun o tome kako ih koristimo.

ODGOVORNOSTI ČLANOVA BOŽJE PORODICE

Svi mi uživamo u duhovnim i telesnim blagoslovima i darovima koje nam Bog daje. Kako je utešno i to što znamo da smo „deo Njegove porodice“.

Pročitajte stihove 5. Mojsijeva 6,5 i Matej 22,37. O čemu oni govore i kako da to postignemo?

Kako da volimo Boga „svijem srcem svojijem, i svom dušom svojom, i svom misli svojom“ (Matej 22,37)? Zanimljivo je da nam Biblija pruža odgovor na to pitanje, ali on nije onakav kakav većina ljudi očekuje.

Pročitajte tekstove 5. Mojsijeva 10,12.13 i 1. Jovanova 5,3. Sa aspekta Biblije, kakav bi trebalo da bude naš odgovor na odnos ljubavi koji imamo s našim nebeskim Ocem?

Držanje zakona? Poslušnost zapovestima? Za mnoge hrišćane, na žalost, pomisao na držanje zakona (posebno četvrt zapovesti) predstavlja legalizam, i oni tvrde da smo mi jednostavno pozvani da volimo Boga i svoje bližnje kao sebe same. Međutim, Bog je jasan – mi svoju ljubav prema Bogu i svojim bližnjima otkrivamo upravo poslušnošću Njegovim zapovestima.

„Jer je ovo ljubav Božija da zapovijesti njegove držimo“ (1. Jovanova 5,3). Navikli smo da na taj stih gledamo u smislu da mi volimo Boga i da zato držimo Njegove zapovesti. I to je u redu. Ali možda bi trebalo da ga shvatimo i u smislu da je „ovo ljubav Božja“, to jest, da mi Božju ljubav spoznajemo i doživljavamo tako što držimo Njegove zapovesti.

U tekstu Matej 7,21-27, Isus kaže da se oni koji slušaju i vrše Božje reči mogu uporediti sa mudrim graditeljem koji je svoju kuću sagradio na čvrstoj steni. Oni koji čuju, ali ne poslušaju, mogu se uporediti sa ludim graditeljem koji je svoju kuću sagradio na pesku – sa katastrofalnim posledicama. Obojica su čuli reč. Jedan je poslušao, drugi nije, a posledice su predstavljale razliku između života i smrti.

Razmislite o povezanosti koja postoji između ljubavi prema Bogu i pokoravanja Njegovom zakonu. Zašto se ljubav prema Bogu izražava na taj način? Šta je to u vezi sa držanjem zapovesti što, u stvari, otkriva tu ljubav? (Nagoveštaj: Razmislite do čega dovodi nepoštovanje Njegovog zakona.)

BLAGO NA NEBU

„Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gdje moljac i rđa kvari, i gdje lupeži potkopavaju i krađu; nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ni moljac ni rđa ne kvari, i gdje lupeži ne potkopavaju i ne krađu. Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše“ (Matej 6,19-21). O kojim ključnim istinama Isus tu govori?

Ko nije čitao neku od mnogobrojnih priča o ljudima koji su stekli veliko bogatstvo, ali su ga ubrzo na ovaj ili onaj način izgubili? Naš svet je veoma nestabilno mesto – ratovi, zločini, nasilje, prirodne katastrofe; sve to može da naiđe u trenutku i da nam odnese sve ono za šta smo radili, i možda čak i pošteno i verno zaradili. Osim toga, i smrt može da nas zadesi u trenutku, i da nam sve te stvari ionako postanu beskorisne.

Naravno, Sveto pismo nam ni u jednom trenutku ne govori da je pogrešno biti bogat ili steći bogatstvo. Isus nas u tim stihovima zapravo upozorava da sve sagledavamo iz odgovarajuće perspektive.

Šta, međutim, znači skupljati blago na nebu? To znači da Bog i Njegovo delo moraju da nam budu na prvom mestu u životu, umesto da nam zarađivanje novca bude ispred svega. To između ostalog znači da ono što imamo treba da koristimo za delo Božje, za unapređenje Njegovog carstva, za rad u korist drugih i za to da budemo blagoslov za druge.

Na primer, kad je pozvao Avrama, Bog je planirao da njega i njegovu porodicu upotrebi kako bi blagoslovio sve porodice na zemlji. Bog je Avramu, koji se „prijatelj Božij nazva“ (Jakov 2,23), rekao: „I učiniću od tebe velik narod, i blagosloviću te, i ime tvoje proslaviću, i ti ćeš biti blagoslov. Blagosloviću one koji tebe uzblagosiljaju, i prokleću one koji tebe usproklinju; i u tebi će biti blagoslovena sva plemena na zemlji“ (1. Mojsijeva 12,2,3).

„Tako koji su od vjere, blagosloviće se s vjernijem Avraamom“ (Galatima 3,9). Dakle, pred nama se nalazi isti izazov kakav se nalazio pred njim.

„Novac ima veliku vrednost, jer može da učini mnogo dobra. U rukama Božje dece on postaje hrana gladnima, voda žednima, odeća neodevenima. On je odbrana potlačenima, sredstvo za pomoć bolesnima. Međutim, novac sam po sebi nema više vrednosti od peska, ukoliko se ne upotrebi za podmirivanje životnih potreba, za pomaganje bližnjima, za unapređenje Božjeg dela.“ – Elen G. Vajt, Pouke velikog Učitelja, str. 351 (original).

„Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše“ (Matej 6,21). Šta vaše srce govori o tome gde se nalazi vaše blago?

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Božje srce čezne za svojom zemaljskom decom ljubavlju jačom od smrti. Odrekavši se svog Sina, On je, kroz taj jedan Dar, izlio na nas celo nebo. Spasiteljev život, smrt i posredništvo, služba anđela, zalaganje Duha, Otac koji deluje nad svima i preko svih, neprestano zanimanje nebeskih bića – sve je to uključeno u čovekovo iskupljenje.“ – Elen G. Vajt, Put Hristu, str. 21 (original).

„Ako smo se odrekli sebe i predali Hristu, postali smo članovi Božje porodice, pa možemo da raspolažemo svim što se nalazi u Očevoj kući. Sve Božje riznice su nam otvorene, i u sadašnjem i u budućem svetu. Služba anđela, dar Njegovog Duha, trud Njegovih slugu – sve nam je na raspolaganju. Svet, sa svim onim što je u njemu, naš je, sve dotle dok nam može poslužiti na dobro.“ – Elen G. Vajt, Misli sa Gore blagoslova, str. 110 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Imajući na umu sve te neverovatne darove koje Bog daje svojoj deci, prinuđeni smo da se, kao i psalmista, zapitamo: „Šta ću vratiti Gospodu za sva dobra što mi je učinio?“ (Psalmi 116,12). Napravite listu blagoslova i darova koje vam je Bog dao u vašem duhovnom i ovozemaljskom životu, i budite spremni da to podelite u svom razredu. Kako nam to govori koliko bi zaista trebalo da budemo zahvalni Bogu?
2. Mada mi o Bogu, i to s pravom, razmišljamo kao o svom Stvoritelju, Sveto pismo uvek iznova uči da nas On i održava u životu. (Videti Jevrejima 1,3; Jov 38,33-37; Psalmi 135,6.7; Kološanima 1,17; Dela 17,28; 2. Petrova 3,7.) Od galaksija u kosmosu, preko otkučaja našeg srca, do sila koje povezuju atomske strukture od kojih se sastoji sva poznata materija - samo je Božja sila ta koja ih održava u postojanju. Kako bi ta biblijska istina trebalo da nam pomogne da razumemo koje su naše obaveze prema Bogu, u smislu kako koristimo sve što nam je On dao? Kako nam ta činjenca pomaže da svoj život i svrhu svog postojanja zadržimo u pravoj perspektivi?
3. U ovoj pouci bilo je reči o tome zašto su, od svega što nam je Bog dao, Isus i plan spasenja najveći dar od svih. Zašto je to istina? Šta bismo imali da nemamo taj dar i veliku nadu koju nam on pruža? Jedan ateistički pisac je ljude predstavio kao obične „komade pokvarenog mesa na kostima koje se raspadaju“. Zašto bi on, da nema dara evanđelja, zacement bio u pravu?

BOŽJI ZAVETI S NAMA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Matej 10,22; Jovan 6,29; 5. Mojsijeva 28,1-14; Priče 3,1-10; Malahija 3,7-11; Matej 6,25-33.

Tekst za pamćenje: „Ako dobro uzaslušaš glas Gospoda Boga svojega držeći i tvoreći sve zapovijesti njegove, koje ti ja danas zapovijedam, uzvisiće te Gospod Bog tvoj više svih naroda na zemlji. I doći će na te svi ovi blagoslovi, i steći će ti se, ako uzaslušaš glas Gospoda Boga svojega“ (5. Mojsijeva 28,1.2).

Začudo, Bog sklapa sporazume (ili zavete) s nama. Većina njih je bilateralna, što znači da obe strane (Bog i ljudi) imaju svoju ulogu. Primer bilateralnog sporazuma je: „Ako ćeš ti uraditi ovo, onda ću ja učiniti ono“. Ili: „Uradiću ovo ako ti uradiš ono“.

Ređa vrsta su unilateralni – jednostrani zaveti. „Ja ću to uraditi bez obzira da li ćeš ti išta uraditi ili ne.“ Nekoliko Božjih zaveta sa čovečanstvom su jednostrani. Na primer: „On zapovijeda svome suncu, te obasjava i zle i dobre, i daje dažd pravednima i nepravednima“ (Matej 5,45). Šta god da radimo ili ne radimo, možemo računati na to da će nam Bog davati sunce i kišu. Posle Potopa, Bog je sklopio zavet sa čovečanstvom i „sa svijem zvijerjem zemaljskim“, prema kojem više nikad neće doći do nekog drugog potopa koji bi preplavio celu zemlju (videti tekst 1. Mojsijeva 9,9-16), bez obzira na naše postupke. Takođe je obećao:

„Osele dokle bude zemlje, neće nestajati sjetve ni žetve, studeni ni vrućine, ljeta ni zime, dana ni noći“ (1. Mojsijeva 8,22). Godišnja doba će dolaziti i prolaziti, šta god mi radili.

Ove sedmice proučavaćemo neke vrlo značajne bilateralne (obostrane) zavete između Boga i Njegove dece. Molimo se da, Božjom blagodaću, mi „održimo svoj deo pogodbe“.

ZAVET SPASENJA

Hristova smrt na Golgoti omogućila je spasenje svakom čoveku koji je ikad živeo ili će ikada živeti. Međutim, za razliku od obećanja o smeni godišnjih doba, zavet spasenja nije jednostran – ono se ne daje svima nezavisno od toga šta rade. Verovanje da će svi biti spaseni naziva se „univerzalizam“.

Ali Isus je, nasuprot tome, jasno učio da, i pored toga što je On umro za celo čovečanstvo, mnogi ljudi ipak idu širokim putem, koji ih vodi u uništenje i večnu smrt (Matej 7,13.14).

Šta sledeći tekstovi imaju da kažu o tome kako ljudi primaju dar spasenja u Isusu?

1. Jovanova 5,13 _____

Matej 10,22 _____

Jovan 6,29 _____

2. Petrova 1,10.11 _____

Pavle je razumeo bilateralnu prirodu zaveta spasenja. Znajući da će uskoro biti pogubljen, on svom dragom prijatelju Timotiju, uprkos činjenici da su ga mnogi saputnici napustili, s punim poverenjem kaže da je ispunio svoj deo pogodbe. „Jer ja se već žrtvujem, i vrijeme moge odlaska nastaje. Dobar rat ratovah, trku svrših, vjeru održah. Dalje dakle meni je pripravljen vijenac pravde, koji će mi dati Gospod u dan onaj, pravedni sudija; ali ne samo meni, nego i svima koji se raduju njegovu dolasku“ (2. Timotiju 4,6-8).

Pavle u stvari kaže: „Spreman sam, jer sam se dobro borio, svoju stazu sam istrčao, veru sam sačuvao.“ On je, međutim, uvek vrlo jasno tvrdio da se čovek spasava samo verom, a ne delima zakona, tako da ni ovde ne gleda na sopstvena dela i dostignuća kao na svoje zasluge pred Bogom. Otuda, „venac pravde“ koji ga čeka zapravo je Isusova pravednost, na koju se Pavle verom pozivao i koje se držao do kraja svog života.

Mada je spasenje nezasluzeni dar, u čemu se ogleda razlika između onih koji prihvataju taj dar i onih koji ga ne prihvataju? Kakve zahteve pred nas postavlja prihvatanje tog dara?

„AKO DOBRO UZASLUŠAŠ...“

Knjiga 5. Mojsijeva predstavlja pisanu verziju Mojsijevih oproštajnih poruka, upućenu drugoj generaciji Izraelaca posle četrdesetogodišnjeg lutanja po pustinji. Te poruke su izgovorene na moavskim ravninama istočno od Jerihona. Zato se 5. Mojsijeva prikladno naziva „Knjiga sećanja“.

Mojsije u toj knjizi razmatra Božje verno postupanje prema Izraelu. On se tu osvrće na putovanje od planine Sinaj do Kadis Varnije na ivici Obećane zemlje, kao i na njihovu pobunu i na 40 godina lutanja pustinjom. Ponovio je Deset zapovesti, zahtev za davanjem desetka i stvaranjem centralnog skladišta. Međutim, primarni fokus 5. Mojsijeve je savet da se treba pokoravati Bogu i primati Njegove blagoslove. Mojsije Boga prikazuje kao Onoga koji ima sposobnost i želju da brine o svom narodu.

Pročitajte tekst 5. Mojsijeva 28,1-14. Koji veliki blagoslovi su tu obećani narodu? Ali, šta su morali da rade da bi primili te blagoslove?

Mojsije je veoma želeo da narod shvati kako Bog ima na umu divne, čak i čudesne blagoslove za njih. Njegove reči: „Ako dobro uzaslušáš“, stavile su im do znanja da je u pitanju njihova večna sudbina. Kakav moćan izraz stvarnosti slobodnog izbora! Oni su bili Njegov izabrani narod, primaoci velikih blagoslova i obećanja, ali ti blagoslovi i obećanja nisu bili bezuslovni. Trebalo ih je prihvatiti, primiti i postupati u skladu s njima.

A ništa od toga što im je Bog tražio nije bilo previše teško da se ispuni. „Jer zapovijest ova koju ti ja zapovijedam danas niti je visoko ni daleko od tebe; nije na nebu, da rečeš: ko će nam se popeti na nebo da nam je skinе i kaže nam je, da bismo je tvorili? Niti je preko mora, da rečeš: ko će nam otići preko mora, da nam je donese i kaže nam je, da bismo je tvorili? Nego ti je vrlo blizu ova riječ, u ustima tvojima i u srcu tvojem, da bi je tvorio“ (5. Mojsijeva 30,11-14).

Naravno, osim blagoslova, tu je i upozorenje o prokletstvima koja će ih snaći ako ne poslušaju (5. Mojsijeva 28,15-68), odnosno kakve posledice će doneti njihov greh i pobuna.

Šta za nas danas znači da „dobro uzaslušamo“ ono što nam Bog kaže da činimo?

POŠTUJ GOSPODA

Knjiga Priče Solomonove ne bavi se toliko pitanjem šta je ispravno a šta pogrešno koliko govori o mudrosti i ludosti. Dok čitate tu knjigu, videćete koje su prednosti mudrosti i koje su zamke ludosti.

Pročitajte tekst Priče 3,1-10. Koja predivna obećanja su tu data? I šta znači izraz „prvinama od svega dohotka svojega“?

Bog od nas traži da Ga stavimo na prvo mesto kad je reč o upravljanju našom imovinom, čime priznajemo da je On vlasnik svega i pokazujemo svoju veru u to da se On brine za nas. Ali čak i više od toga, On kaže da će, ako Ga stavimo na prvo mesto, blagosloviti ono što nam preostaje. Da to učinimo – to jest, da Ga stavimo na prvo mesto – za nas predstavlja čin vere i poverenja, pokazatelj da se svim srcem uzdamo u Gospoda, i da se, zaista, na svoj razum ne oslanjamo (što je posebno važno, jer se tako često dešava nešto što ne razumemo i u čemu ne vidimo smisao).

Međutim, naše poverenje u Boga i Njegovu ljubav ništa ne može da podstakne jače od krsta. Kada shvatimo šta je svakom od nas dato u Isusu, ne samo kao našem Stvoritelju (Jovan 1,1-4) i Staratelju (Jevrejima 1,3), već i kao našem Otkupitelju (Otkrivenje 5,9), vraćanje Bogu prvina od svega što imamo, zaista je najmanje što možemo učiniti.

„Ne samo da se Gospod poziva na desetak kao na nešto što Mu pripada, već nam kaže i na koji način bi trebalo da ga odvajamo za Njega. On nam poručuje: „Poštuj Gospoda imanjem svojim i prvinama od svega dohotka svojega“ (Priče 3,9). To ne znači da svoja sredstva možemo da trošimo na sebe, a ostatak da prinesemo Gospodu, mada bi i to bio pošteno odvojeni desetak. Dakle, poruka je: Neka se prvo odvoji Božji deo.“ – Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, p. 81.

Bog kaže da ćemo, ako Njega stavimo na prvo mesto, imati „pune žitnice“ (Priče 3,10). Ipak, to se neće dogoditi nekakvim čudom. To jest, nećete se jednog jutra probuditi i otkriti da su vam kace i žitnice odjednom pune.

Umesto toga, Biblija sadrži principe dobrog upravljanja sredstvima, pažljivog planiranja i finansijske odgovornosti, pri čemu je vernost u onome na šta nas Bog poziva naša prva i najvažnija dužnost.

Međutim, kako da naučimo da se oslanjamo na Boga i Njegovu obećanja u finansijski teškim vremenima kada, i pored toga što nastojimo da budemo verni, naše „žitnice i kace“ nisu pune?

SPORAZUM O DESETKU

Postoji tesna duhovna povezanost između običaja davanja desetka i našeg odnosa prema Bogu. Izraelci su napredovali kada su bili poslušni Bogu i verni u davanju desetka. Nasuprot tome, prolazili su kroz teška vremena kada to nisu činili. Izgledalo je kao da slede obrazac cikličnog smenjivanja perioda poslušnosti i izobilja, s periodima neposlušnosti i problema. Tokom jednog od tih perioda neverstva, Bog je, preko proroka Malahije, ponudio svom narodu bilateralni sporazum.

Pročitajte tekst Malahija 3,7-11. Koja se obećanja i obaveze navode u tim stihovima?

Bog je obećao da će se vratiti svom narodu, ako se oni budu vratili Njemu. Kada je upitan šta misli pod tim da treba da Mu se vrate, On je izričito rekao: „Eda li će čovjek zakidati Boga? A vi mene zakidate... U čem te zakidamo? U desetku i u prinosu.“ Zakidanje Boga bilo je uzrok njihovog prokletstva. A evo i Božjeg rešenja za taj problem: „Donesite sve desetke u spremlu“ (Malahija 3,10). A kad to učinite, Bog će „vam otvoriti ustave nebeske i izliti blagoslov na vas da vam bude dosta“. Ako ne budemo imali dovoljno prostora da sve to primimo, imaćemo višak s kojim ćemo moći da pomognemo drugima i unapredimo Božje delo.

„Onaj koji je dao svog jedinorodnog Sina da umre za vas, sklopio je zavet s vama. On vam daje svoje blagoslove, a za uzvrat zahteva od vas da Mu donesete svoje desetke i prinose. Niko se neće ni usuditi da tvrdi da nije razumeo to pitanje. Božji plan u vezi sa desetkom i prinosisima jasno je izložen u trećem poglavlju Knjige proroka Malahije. Bog poziva ljude da budu verni zavetu koji je On sklopio s njima.“ – Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, p. 75.

Jedan od pozitivnih perioda poslušnosti zabeležen je tokom vladavine dobrog judejskog cara Jezekije. U Judeji je došlo do istinskog preporoda i ljudi su počeli verno da prilažu svoje desetke i prinose u hramsko skladište. Toliko toga je doneto da se u gomilama skupljalo u hramu. Tekst 2. Dnevnika 31,5 govori o tome šta se dogodilo kada „stadoše donositi sinovi Izrailjevi silu prvina od žita i od vina i od ulja i od meda i svakoga roda zemaljskoga; i desetka od svega donosiše vrlo mnogo“.

Šta vaš desetak (ili nedavanje desetka) govori o vašoj duhovnosti i vašem odnosu prema Bogu?

„IŠTITE NAJPRIJE...“

Za Isusa se kaže da „mnogi narod slušaše ga s radošću“ (Marko 12,37). Većina ljudi u toj gomili koja Ga je pratila i slušala pripadali su klasi običnog naroda. To su bili oni koji su nahranjeni na planinskom obronku i koji su slušali Besedu na gori. Isus im je, u suštini, rekao: *Znam da se brinete kako da obezbedite svoje porodice. Brinete o svakodnevnoj hrani i piću i odeći koja vam je potrebna da se zgrejete i zaštitite. Ali evo šta vam predlažem...*

Pročitajte tekst: Matej 6,25-33. Šta je tu obećano i šta ljudi moraju da urade da bi primili ta obećanja?

Mnoga Božja obećanja imaju elemente bilateralnog sporazuma. Odnosno, da bismo dobili blagoslov, treba i mi da uradimo svoj deo posla.

Pročitajte tekst Isaija 26,3. Šta se od nas traži da bismo imali Božji mir?

Pročitajte stih 1. Jovanova 1,9. Šta će Isus učiniti ako mi priznamo svoje grehe?

Pročitajte tekst 2. Dnevnika 7,14. Šta predstavlja „ako“ i „onda“ u okviru te Božje ponude?

Svi ti stihovi i mnogi drugi bave se važnom činjenicom da i pored toga što je Bog suveren, što je On naš Stvoritelj i Hranitelj, i što je naše spasenje dar milosti koji se ne može zaslužiti, mi ipak imamo svoju ulogu u okviru drame o velikoj borbi ovde na zemlji. Koristeći sveti dar slobodne volje, slobodnog izbora, mi moramo izabrati da sledimo podsticaje Svetog Duha i poslušamo ono na šta nas Bog poziva. Mada nam On nudi blagoslove i život, mi možemo umesto toga da izaberemo prokletstvo i smrt. I ne treba da nas čudi što Bog kaže: „Zato izaberite život, da budeš živ ti i sjeme tvoje“ (5. Mojsijeva 30,19).

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Kad god je Božji narod, u bilo kom periodu istorije sveta, radošno i dragovoljno sprovodio Njegov plan o sistematskom dobročinstvu (desetku), darovima i prinosima, mogao je da se uveri u neprolaznost obećanja da će blagostanje pratiti sve njihove napore upravo u onoj meri u kojoj su oni poslušni Njegovim zahtevima. Kada su priznavali Božje pravo i ispunjavali Njegove zahteve, odajući Mu čast svojim imanjem, njihovi ambari su se punili izobiljem. Ali kada su zakidali Boga u desecima i darovima, uvidali su da nisu zakinuli samo Njega, već i sebe same, jer im je On onda uskraćivao svoje blagoslove u istoj meri u kojoj su oni uskraćivali svoje prinose Njemu.“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 395.

Biblija vrlo jasno govori o tome da se spasavamo samo verom, što je dar Božje milosti. Naša poslušnost Božjim zapovestima je odgovor na Njegovu blagodat. Ona se ne zarađuje (uostalom, da se zarađuje, to ne bi bila blagodat – videti Rimljanima 4,1-4).

Zaista, kad razmotrimo taj bilateralni sporazum koji je Bog sklopio s nama, tu sagledavamo i svoje blagoslove i svoje dužnosti. Svojim odgovorom na ono što nam Bog nudi, mi gradimo odnos sa Njim i, u velikoj meri, određujemo svoju sudbinu. Poslušnost – služba i odanost iz ljubavi – pravi je znak učenitstva. Umesto da nas oslobodi poslušnosti, vera, i samo vera, čini nas nosiocima Hristove blagodati, koja nam omogućava da pokažemo poslušnost kakvu Bog traži od nas.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Neko je rekao da bi naša crkva, kada bi svaki adventista bio veran u vraćanju desetka, imala više nego dovoljno novca da uradi sve što je potrebno za širenje svoje poruke. Šta vi činite, u pogledu desetka i darova, da biste pomogli crkvi da obavi ono na šta je pozvana?
2. Razmislite pažljivije o tome koliko su naše odluke i dela važni za naš odnos sa Bogom. Kako da uvek imamo u vidu pitanje dobrih dela i poslušnosti, uključujući davanje desetka i dobro pristavsko upravljanje, a da ne upadnemo u zamku legalizma?
3. Razgovarajte u razredu o pitanju postavljenom na kraju proučavanja za utorak, u vezi s tim da teška vremena dolaze čak i ako smo bili verni. Kako da to razumemo i da ne budemo obeshrabreni ako nam se tako nešto dogodi?

SPORAZUM O DAVANJU DESETKA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Mojsijeva 14,18-20; Malahija 3,10; 5. Mojsijeva 12,5-14; 3. Mojsijeva 27,30; 1. O carevima 17,9-16; 1. Korinćanima 4,1.2.

Tekst za pamćenje: „Donesite sve desetke u sprema da bude hrane u mojoj kući, i okušajte me u tom, veli Gospod nad vjerskama, hoću li vam otvoriti ustave nebeske i izliti blagoslov na vas da vam bude dosta“ (Malahija 3,10).

U tekstu 1. Mojsijeva 14, Avram se vraća iz uspješne misije spašavanja zarobljenika, u kojoj je oslobodio svog bratunca Lota, njegovu porodicu i ostale ljude odvedene iz Sodoma. Car Sodoma je bio toliko zahvalan na tom spašenju da je sav plen iz bitke ponudio Avramu. Međutim, Avram ne samo da je odbio tu ponudu, već je dao desetak Melhisedeku od svega što je posedovao.

Neposredno nakon Avramovog iskustva davanja desetka, Gospod je rekao: „Ne boj se, Avrame, ja sam ti štit, i plata je tvoja vrlo velika“ (1. Mojsijeva 15,1). Bog mu je zapravo rekao: „Ne brini. Ja ću biti tvoj zaštitnik i hranitelj.“ Zatim, mnogo kasnije, kad su se spremali da uđu u Hanan, Mojsije je rekao Izraelcima: „Desetak daji od svega roda usjeva svojega, što dođe s njive tvoje, svake godine... da se učiš bojati se Gospoda Boga svojega svagda“ (5. Mojsijeva 14,22.23).

Elen G. Vajt je pisala: „Još pre nego što je Mojsiju dat jedan utvrđeni sistem, od ljudi se zahtevalo da Bogu prinose darove u religiozne svrhe, čak i u Adamovo vreme.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 393.

Šta sve to znači za nas danas?

DESETAK JE DESETI DEO

Rečnici definišu desetak kao „deseti deo“ ili „deset procenata“ nečega. Ta definicija je verovatno preuzeta iz biblijskog narativa. Desetak podrazumeva jednostavno vraćanje Bogu 10 odsto naših prihoda ili dobiti. Jasno nam je da sve što imamo na prvom mestu pripada Njemu. Uredba o desetku data Izraelu na gori Sinaj ističe da je desetak svet i da pripada Bogu (videti tekst 3. Mojsijeva 27,30.32). Bog traži tih 10 odsto koji pripadaju samo Njemu. Naši darovi zahvalnosti odvojeni su od desetka i predstavljaju dodatna davanja. Desetak je minimalan iznos koji svedoči o našoj hrišćanskoj posvećenosti. Nigde u Bibliji ne nalazimo nikakve naznake da je Božji deo manji od jedne desetine.

Pročitajte tekstove 1. Mojsijeva 14,18-20 i Jevrejima 7,1-9. Kakva je bila Avramova reakcija na susret sa Melhisedekom? Na osnovu tih tekstova, koliko daleko u prošlost seže ta praksa?

Prvo spominjanje desetka u Bibliji nalazimo u tekstu 1. Mojsijeva 14, koji govori o Melhisedekovom susretu sa Avramom. Poslednje spominjanje desetka u Bibliji poziva se na isti susret (videti Jevrejima 7,1-9). U izveštaju iz Jevrejima poslanice zapazite da ni Melhisedek ni Hristos nisu bili iz Levijevog plemena, tako da desetak prethodi posebnoj službi Levita, a nastavlja se i posle nje. Prema tome, desetak nije isključivo jevrejski običaj i nije nastao sa Jevrejima kod Sinaja.

Pročitajte stihove 1. Mojsijeva 28,13.14.20-22. Šta je Bog obećao da će učiniti za Jakova, i kakav je bio Jakovljev odgovor Bogu?

Pošto je otišao od kuće, bežeći od svog ljutitog brata Isava, Jakov je jedne noći sanjao lestve koje su se pružale od zemlje do neba. Anđeli su se penjali i silazili duž njih. A Bog koji je stajao na njihovom vrhu, obećao je da će biti sa Jakovom i da će ga jednog dana vratiti kući. Taj usamljeni mladić je doživeo istinsko obraćenje i rekao: „Gospod će mi biti Bog... i što mi god daš, od svega ću deseto dati tebi“ (1. Mojsijeva 28,21.22).

Zašto je važno razumeti da desetak, kao ni subota, nije nešto što potiče iz drevnog izraelskog pravnog, pa ni verskog sistema? Kakvu poruku bi mi, koji živimo posle krsta, trebalo da izvučemo iz te činjenice?

GDE SU SPREME?

Pročitajte stih Malahija 3,10. Šta možemo naučiti iz tog stiha kad je reč o tome gde naš desetak treba da se uputi?

Mada u samom tekstu nisu data konkretna uputstva, ipak je očigledno da je Božji narod znao na šta se mislilo pod rečju „spreme“. Jer, Bog je u svoj nalog uključio napomenu: „Da bude hrane u mojoj kući“. Njegov narod je razumeo da je „Božja kuća“ u početku bilo svetilište – složeni šator izrađen prema naročitim uputstvima datim Mojsiju na gori Sinaj. Kasnije, kad je Izrael živeo u Obećanoj zemlji, njena glavna lokacija bila je najpre u Silomu, a zatim, trajnije, u jerusalimskom hramu.

Pročitajte tekst 5. Mojsijeva 12,5-14. Ti stihovi ne ukazuju na to da su Božja deca mogla slobodno da odlučuju o tome u šta će se njihov desetak ulagati. Koja načela iz tih stihova možemo da preuzmemo za sebe danas?

Kao članovi Božje porodice, mi želimo da razumemo i sprovedimo Njegovu volju u pogledu toga šta treba da radimo sa svojim desetkom. Iz biblijskog narativa saznajemo da je Božji narod trebalo da putuje u Jerusolim tri puta godišnje – u vreme Pashe, Pedesetnice i praznika Senica (2. Mojsijeva 23,14-17), kako bi se poklonili Bogu, slavili Ga i lično priložili svoje desetke i darove. Zatim bi Leviti razdelili desetak svojoj braći po celom Izraelu (videti tekstove 2. Dnevnika 31,11-21; Nemija 12,44-47; Nemija 13,8-14). U skladu s tim biblijskim principom o centralnom spremištu, Crkva adventista sedmog dana odredila je lokalne crkvene oblasti, misijska polja i unije kao spremišta u ime svetske crkve, iz kojih se plaća propovednička služba.

Radi pogodnosti vernika, desetak se donosi u lokalnu crkvu, čiji članovi, kao deo svog iskustva bogoslužjenja, prilažu desetke i darove, mada neki vrše i uplate preko interneta. Blagajnici lokalne crkve zatim prosleđuju desetak u spremište oblasti. Taj sistem upravljanja desetkom, zamišljen i propisan od strane samog Boga, omogućuje Crkvi adventista sedmog dana da ima sve veći uticaj širom sveta.

Zamislite kada bi svako odlučio da svoj desetak daje kome on hoće, a na uštrb same Adventističke crkve. Šta bi se tada desilo s našom crkvom? Zašto bi, dakle, ta praksa bila nešto veoma loše i suprotno Svetom pismu?

SVRHA DESETKA

Pročitajte tekstove 3. Mojsijeva 27,30 i 4. Mojsijeva 18,21.24. Šta Bog predlaže da se uradi sa desetkom?

Budući da je Bog vlasnik svega (Psalmi 24,1), Njemu novac očigledno nije potreban. Ali, pošto desetak pripada Njemu, On nam govori šta s njim da radimo, a to je da Njegov desetak koristimo za podršku evanđeoskoj službi. Prema tome, potrebe propovednika zadovoljavaju se od Božjeg desetka.

Pripadnicima Levijevog plemena – sveštencičkim snagama Starog zaveta – nisu bila data velika imanja kao ostalim plemenima. Oni su dobili određene gradove, uključujući gradove za utočište, oko kojih je bilo tek toliko zemlje da bi se sadile bašte za ličnu upotrebu. Izdržavali su se od desetaka ostalih plemena, a i sami su davali desetak od svojih prihoda.

Pročitajte tekst Dela 20,35. Koju poruku tu nalazimo, i kako je ona povezana sa pitanjem desetka?

Desetak je važan jer nam pomaže da uspostavimo odnos poverenja sa Bogom. Uzeti deseti deo svojih prihoda i „dati ga“ (mada, tehnički, to ionako pripada Bogu) zaista predstavlja čin vere, a samo ispoljavanjem vera može da raste.

Setite se, na primer, i toga da, u poslednjim vremenima, oni koji budu verni neće moći ni da kupuju ni da prodaju, kao što je prikazano u 13. i 14. poglavlju Otkrivenja (videti 11. Pouku). Imati razvijeno poverenje u Boga, u Njegovo providenje, moć i ljubav, biće od najveće važnosti kada bude izgledalo da je ceo svet protiv nas. A vernost u davanju desetka sigurno može doprineti razvijanju tog poverenja. Čak i pre tog vremena, koliko je važno za sve nas da naučimo da se oslanjamo na Boga, kakva god da je naša situacija.

Drugi važan razlog za vernost u finansijskom pogledu je pristup obećanim Božjim opipljivim blagoslovima. Kao deo sporazuma o desetku, Bog nam je obećao blagoslove koji su tako veliki da nećemo imati dovoljno mesta da ih primimo. A onda ćemo, od tog viška, moći da pomognemo drugima i podržimo Božje delo svojim priložima.

Na koje načine ste iskusili da je zaista „blaženije davati nego primiti“?

DESETAK OD BRUTO ILI NETO PRIHODA?

Desetak obračunavamo od svojih „primanja“ ako radimo za platu, ili od „dobiti“ ako smo samozaposleni i imamo sopstveni biznis. U mnogim zemljama, vlada odbija porez od plate radnika da bi pokrila troškove usluga koje se vrše za narod, kao što su poslovi bezbednosti, izgradnja puteva i mostova, naknade za nezaposlene, itd. Kad je reč o bruto i neto prihodima, ključno pitanje je da li desetak obračunavamo pre ili posle odbijanja takvih poreza. Oni koji su samozaposleni imaju puno pravo da troškove poslovanja izuzmu prilikom utvrđivanja svoje stvarne dobiti pre nego što im se odbiju lični porezi.

Studije o navikama vernika, kad je reč o davanju, otkrivaju da veći-na adventista sedmog dana desetak odvaja od svojih bruto prihoda, to jest, pre nego što se odbiju porezi.

Pročitajte tekst 1. O carevima 17,9-16. U kakvoj situaciji je bila ta udovica pre nego što je Ilija došao kod nje? Šta je prorok tražio da ona prvo učini, pre nego što se pobrine za sebe i svog sina? Šta možemo naučiti iz tog izveštaja u vezi sa pitanjem desetka?

Udovici iz Sarepte Bog je rekao da će čovek Božji doći da je vidi (1. O carevima 17,9). Kada je Ilija stigao, ona mu je opisala svoje strašne okolnosti. Ilija je najpre zamolio da mu da vode, a zatim dodao: „Ne boj se, idi, zgotovi kako si rekla; ali umijesi prvo meni jedan kolačić od toga, i donesi mi, pa pošlji gotovi sebi i sinu svojemu. Jer ovako veli Gospod Bog Izrailjev: „Brašno se iz zdjele neće potrošiti niti će ulja u krčagu nestati dokle ne pusti Gospod dažda na zemlju“ (1. O carevima 17,13. 14).

Da li je to bila sebičnost s njegove strane, ili je on jednostavno testirao njenu veru – odnosno, dopuštao joj da ispolji veru? Odgovor se sam nameće.

Da li ćemo desetak odvajati od bruto ili neto prihoda prepušteno je svakom od nas da odluči. Crkva nam ne određuje šta treba da radimo, i to s razlogom. Na kraju krajeva, svako treba da napravi lični izbor, ali šta god da radimo, ne smemo osuđivati one koji rade drugačije. Svako od nas pojedinačno moraće da odgovara Bogu, i jedino Bogu, za svoje odluke. „Svako treba sam sebe da preispita, a prepušta mu se da daje onako kako je u svom srcu naumio.“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 469.

Kako nekome ko nikada nije dao desetak opisati blagoslove koji proizlaze iz njegovog davanja? Koji su to blagoslovi i kako davanje desetka jača vašu veru?

POŠTENJE I VERNOST U DAVANJU DESETKA

Pročitajte 1. Korinćanima 4,1.2. Kao Božja deca i upravitelji Njegovih dobara, kakvi ljudi smo pozvani da budemo?

Šta uopšte znači biti veran u davanju desetka? Ove sedmice osvrnuli smo se na nekoliko sastavnih elemenata desetka:

1. Iznos – koji je desetina, ili 10 procenata od naših dohodaka ili dobiti.
2. Donošenje u spremište – mesto odakle se plaćaju propovednici evanđelja.
3. Ukazivanje časti Bogu odvajanjem prvog dela svojih prihoda.
4. Upotreba u ispravnu svrhu – za podršku propovedničke službe.

Naša odgovornost kao članova crkve je da ispunimo prve tri stavke. Odgovornost upravitelja spremišta je da se pobrinu da sredstva od desetka budu pravilno iskorišćena.

Osim toga, za razliku od dobrovoljnih darova, desetak nije nešto što je prepušteno našem slobodnom izboru. Desetak i spremište su deo naših dužnosti. Te parametre ne postavljamo mi već Bog. Ako ne vratimo punih 10 procenata svoje „dobiti“, mi zapravo ne dajemo desetak. I ako ne donesemo tih 10 procenata u „spreme“, ni tada zapravo ne dajemo desetak.

Pročitajte tekst Matej 25,19-21. Kada ćemo biti pozvani da položimo račun o tome kako smo upravljali Božjim sredstvima? Šta će biti rečeno onima koji su bili verni u finansijskom smislu?

„Donesite sve desetke u spreme“ (Malahija 3,10) – to je Božja zapovest. S druge strane, poziv na zahvalnost i darežljivost nije upućen. To je pitanje ličnog poštenja. Međutim, desetak je Gospodnji, i On nam nalaže da Mu vratimo ono što je Njegovo.“ – Elen G. Vajt, Vas-pitanje, str. 138 (original). Pristavsko upravljanje za Boga predstavlja jedinstvenu privilegiju, ali isto tako i odgovornost. On nas blagosilja i izdržava, a od nas traži samo deseti deo. Zatim, On svoj desetak koristi kako bi obezbedio one koji rade u propovedničkoj službi, kao što je činio za Levijevo pleme u vreme drevnog Izraela.

Neki tvrde da im se ne dopada kako se njihov novac od desetka koristi i zato ne daju desetak ili svoj novac usmeravaju negde drugde. Međutim, gde je to Bog rekao: „Donesite desetke u spre-me, ali samo ako ste sigurni da ih spreme pravilno koriste“?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte najsveobuhvatniji spis Elen G. Vajt na temu desetka u 9. svesci Svedočanstava za zajednicu (*Testimonies for the Church*, vol. 9), str. 245-252 (original). Proučite Odeljak III knjige *Counsels on Stewardship*, p. 65-107.

„Kad bi se svi deseci našeg naroda slivali u riznicu Gospodnju kao što treba, primili bismo takve blagoslove da bi se darovi i prinosi za svete svrhe udesetostručili, i tako bi kanal između Boga i čoveka ostao otvoren.“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 474. To je neverovatna izjava. Da smo svi verni u davanju desetka, Bog bi nas tako blagoslovio sredstvima da bi se naši prinosi uvećali za 1000 procenata.

„U trećem poglavlju Knjige proroka Malahije navodi se sporazum koji je Bog sklopio sa čovekom. Tu Gospod vrlo konkretno govori o tome kakvu će ulogu On odigrati, izlivajući obilne darove na one koji Mu budu verno uzvraćali davanjem svojih desetaka i prinosa.“ – Ellen G. White, *Review and Herald*, December 17, 1901.

„Svi bi trebalo da imamo na umu da ono što Bog od nas traži leži u osnovi svakog drugog zahteva. On nas daruje obilno, a sporazum koji je sklopio sa ljudskim rodom predviđa da čovek deseti deo svega što poseduje treba da vrati Bogu. Gospod svojim pristavima milostivo poverava svoje blago, ali o desetku kaže: To je moje. Upravo u srazmeri sa onim što mu Bog daje, čovek treba verno da vraća Bogu deseti deo svoje imovine. To je Isus Hristos lično tako uredio.“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 384.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Pozabavite se više tom mišlju da običaj davanja desetka nije nastao u drevnom Izraelu. Kako nam ta činjenica pomaže da sagledamo trajnu prirodu te naše obaveze prema Bogu?
2. Razgovarajte u razredu o pitanju postavljenom na kraju proučavanja predviđenog za ponedeljak. Zamislite šta bi se desilo kad bi ljudi odlučili da svoj desetak šalju negde drugde. Šta bi bilo s našom crkvom? Da li bismo i dalje imali crkvu? Šta je pogrešno u razmišljanju tipa: *Moj desetak je ionako suviše mali u odnosu na sve ostalo, tako da nije ni važan?* Šta bi bilo kad bi svi tako razmišljali?
3. Podelite sa drugima ono što ste naučili i iskusili zahvaljujući davanju desetka. Čemu možete naučiti druge u vezi s tim običajem?

Subota, 21. januar

PRINOSI ZA ISUSA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 2. Korinćanima 9,6.7; 5. Mojsijeva 16,17; Psalmi 116,12-18; 1. Dnevnika 16,29; Marko 12,41-44; Marko 14,3-9.

Tekst za pamćenje: „Šta ću vratiti Gospodu za sva dobra što mi je učinio? Uzeću čašu spasenja, i prizvaću ime Gospodnje. Izvršiću obećanja svoja Gospodu pred svijem narodom njegovijem“ (Psalmi 116,12-14).

Osim desetka, tu su i prinosi, koji se izdvajaju od onih 90 procenta koji nam preostaju nakon što desetak vratimo Bogu. Tu počinje velikodušnost. Božji narod je davao različite vrste prinosa, kao što su žrtve za greh u odgovoru na Božju milost, ili žrtve zahvalnosti za Njegovu zaštitu, za blagoslove zdravlja, blagostanja i uvek prisutnu pomoć. Davali su se i prilozi za siromašne, kao i za izgradnju i održavanje bogomolje.

Kad uzmemo u obzir veličinu Božjih darova za nas, tada na davanje svojih priloga počinjemo da gledamo kao na nešto više od skupljanja sredstava za popločavanje parkinga ispred crkve ili kupovinu horskih uniformi. Mi svoje darove prinosimo kao odgovor na ono što je Bog učinio za nas, posebno kroz Isusovu žrtvu. „Da imamo mi ljubav k njemu, jer on najprije pokaza ljubav k nama“ (1. Jovanova 4,19). A onda crkva, bilo na lokalnom, oblasnom ili svetskom nivou, koristi naše darove kako bi unapredila Božje delo. Ove sedmice razmotrićemo šta Biblija ima da kaže o prinosima kao jednom vidu našeg upravljanja Božjim poslovima na zemlji.

4. Biblijska doktrina: od 21. do 27. januara

POBUDE ZA DAVANJE

Mi volimo Boga jer je On prvi zavoleo nas. Naše davanje je odgovor na neverovatan dar koji je On nama dao u Isusu. Zapravo, rečeno je da: „Gospodu nisu potrebni naši prilozima. Mi Ga ne možemo obogatiti svojim darovima. Kao što psalmista kaže: 'Od tebe (je) sve, i iz tvojih ruku primivši dasmo ti.' Ipak, Bog nam dopušta da pokažemo koliko cenimo Njegove darove, tako što ćemo ulagati samopožrtvovane napore da ih proširimo i na druge ljude. To je jedini način da izrazimo svoju zahvalnost i ljubav prema Bogu. On nam nije ostavio nikakvu drugu mogućnost.“ – Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, p. 18.

Kada „svoj“ novac predamo Isusu, to zapravo jača našu ljubav prema Njemu i drugima. Dakle, novac može biti istinska sila za dobro. Isus je više vremena proveo govoreći o novcu i bogatstvu nego o bilo kojoj drugoj temi. Svaki šesti stih kod Mateja, Marka i Luke bavi se novcem. A dobra vest evanđelja je da nas Bog može osloboditi ljubavi prema novcu i sklonosti da ga zloupotrebujemo.

Pročitajte tekstove Matej 6,31-34 i 5. Mojsijeva 28,1-14. Šta Bog obećava da će učiniti za nas ako Mu budemo poslušni? Da li je sebično s naše strane ako se pozivamo na Božja obećanja?

Naši prinosi su dokaz spremnosti da se žrtvuemo za Boga. Oni mogu predstavljati duboko duhovno iskustvo, izraz činjenice da smo svoj život u potpunosti predali Bogu kao svom Gospodaru. Za nas, kao što jedan engleski idiom doslovno kaže, to je „stavljanje novca tamo gde su nam usta“ (to jest, davanje za ono o čemu govorimo – prim. prev.). Vi možete govoriti da volite Boga, ali vaši velikodušni prilozima pomažu da se ta ljubav obelodani (pa čak i da ojača).

Dar potiče iz srca koje se uzda u jednog ličnog Boga – Onoga koji se neprestano stara za naše potrebe na način koji On vidi kao najbolji. Naši prinosi počivaju na uverenju da smo našli sigurnost spasenja u Hristu. To nije pokušaj da se Bog umilostivi, niti traženje Njegovog prihvatanja. Naprotiv, naši prinosi potiču iz srca koje je verom prihvatilo Hrista kao jedino i dovoljno sredstvo blagodatima i spasenja.

Pročitajte tekst 2. Korinćanima 9,6.7. Šta nam Gospod tu govori? Šta znači davati „po volji svojega srca“? Kako učimo da radošno dajemo?

KOLIKO ODVOJITI ZA PRINOSE?

Pročitajte tekst 5. Mojsijeva 16,17. Umesto procenta, koji kriterijum Bog postavlja kao osnov za utvrđivanje iznosa naših prinosa?

Naši prinosi predstavljaju odavanje priznanja i izraz zahvalnosti Bogu za izobilan dar života, spasenja, hrane, pića i stalnih blagoslova mnogih vrsta. Dakle, kao što smo primetili u prethodnom odlomku, iznos naših prinosa zasniva se na onome čime smo blagosloveni.

„Kome je god mnogo dano mnogo će se iskati od njega“ (Luka 12,48).

Pročitajte tekst Psalmi 116,12-14. Kako treba da odgovorimo na pitanje postavljeno u 12. stihu? Kako se novac uklapa u taj odgovor?

Kako bismo ikad mogli da se odužimo Bogu za sve blagoslove koje nam daje? Jednostavno rečeno, mi to ne možemo. Po svemu sudeći, najbolje što možemo da učinimo jeste da budemo velikodušni u prilaganju za Božje delo i pomaganju bližnjima. Kada je svoje učenike poslao na misionarsko putovanje, Isus im je rekao: „Zabadava ste dobili, zabadava i dajite“ (Matej 10,8). Naši prilozima doprinose pre svega razvoju hristolikog karaktera u nama samima. Na taj način se menjamo od sebičnih pojedinaca u one koji pružaju ljubav. Mi treba da vodimo računa o Božjem delu i o drugim ljudima kao što je Hristos to činio.

Imajmo uvek na umu da „Bogu tako omilje svijet da je... dao“ (videti Jovan 3,16). Nasuprot tome – sa istom sigurnošću s kojom dan sledi noć – što više gomilamo za sebe, to postajemo sebičniji u svom srcu, a i osećamo se sve lošije.

Na nama je da odredimo koji ćemo iznos davati i ko će primiti naše darove. Ali davanje priloga Gospodu svakako je hrišćanska dužnost sa jasnim duhovnim i moralnim posledicama. Zanemariti je znači naneti sebi štetu na duhovnom planu, možda i veću nego što smo toga svesni.

Šta vaši prilozima i vaš stav o njihovom davanju govore o vašem odnosu prema Bogu?

PRILOZI I BOGOSLUŽENJE

Biblija nam ne daje neki strogo određen redosled aktivnosti tokom bogoslužjenja. Međutim, čini se da je najmanje četiri pojedinosti uvek prisutno na bogoslužjenjima. U Novom zavetu ta lista uključuje proučavanje/propovedanje, molitvu, muziku i davanje desetaka i prinosa.

Tri puta godišnje trebalo je da se svi Izraelci (i njihove porodice) pojave pred Gospodom u Jerusalimu. A izričito je rečeno: „Niko da ne dođe prazan pred Gospoda“ (5. Mojsijeva 16,16). Drugim rečima, deo bogoslužjenja odnosio se na vraćanje desetka i davanje prinosa. Na Pashu, Pedeseticu i praznik Senica Božja deca su donosila svoje desetke i prinose. Teško je i zamisliti da bi neko na te svetkovine došao praznih ruku.

Dakle, za drevni Izrael je davanje desetka i prinosa predstavljalo centralni deo iskustva bogoslužjenja. Obožavanje, pravo obožavanje, podrazumeva izraze hvale i zahvalnosti Bogu, ali ne samo rečima, pesmama i molitvama, već i donošenjem prinosa u dom Gospodnji. Oni su ih donosili u hram, a mi ih donosimo u crkvu subotom (bar kao jedan od načina da vratimo svoje desetke i prinose), što je čin bogoslužjenja.

Pročitajte sledeće tekstove: 1. Dnevnika 16,29; Psalmi 96,8.9 i Psalmi 116,16-18. Kako da načela koja su tu izneta primenimo na sopstveno iskustvo bogoslužjenja?

Kao Božja deca, zadužena da upravljaju Njegovim poslovima na zemlji, imamo privilegiju, priliku i odgovornost da Mu donosimo svoje prinose. Ako nam je Gospod dao decu da ih odgajamo za Njega, onda radost davanja desetka i prinosa treba da podelimo s njima tokom Subotne škole i crkvenih službi. Ponegde ljudi vraćaju desetak preko interneta ili na neki drugi način. Kako god da to radimo, davanje desetka i prinosa je deo našeg iskustva proslavljanja Boga.

Kakvo je vaše lično iskustvo u vezi sa ulogom koju davanje desetka i prinosa ima u okviru bogoslužjenja? Kako taj običaj utiče na vaš odnos sa Bogom?

BOG VODI RAČUNA O NAŠIM PRINOSIMA

Pročitajte tekst Marko 12,41-44. Bilo da smo bogati ili ne, kakvu poruku možemo izvući iz te priče? Koji nam je princip tu predložen i kako ga možemo primeniti na sopstveno iskustvo bogoslužnja?

Isus i Njegovi učenici nalazili su se u dvorištu hrama gde su bile smeštene „hazne“ – riznice, i On je posmatrao one koji su donosili svoje darove. Bio je dovoljno blizu da bi video kako je udovica dala dva bakarna novčića. Priložila je sve što je imala. „Ali Isus je razumeo njene pobude. Ona je verovala da je služba u hramu božanski ustanovljena, i bila je željna da učini sve što je u njenoj moći kako bi je podržala. Učinila je koliko je mogla, a njen čin je zabeležen u znak sećanja na nju za sva vremena, i na njenu radost u večnosti. I srce joj je pošlo za tim darom, a njegova vrednost se procenjuje ne na osnovu vrednosti novčića, već na osnovu ljubavi prema Bogu i zainteresovanosti za Njegovo delo, što ju je podstaklo na taj čin.“ – Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, p. 175.

Još nešto što je veoma značajno jeste činjenica da je to jedini dar koji je Isus ikada pohvalio – dar crkvi koja se spremala da ga odbaci, crkvi koja je uveliko odstupila od svog poziva i misije.

Pročitajte tekst Dela 10,1-4. Zašto je rimskog kapetana posetio nebeski anđeo? Koja su dva njegova dela zabeležena na nebu?

Očigledno je ne samo da se naše molitve čuju na nebu, već da se i pobude za naše darove beleže. U navedenom tekstu primećuje se da je Kornelije bio velikodušni davalac. „Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše“ (Matej 6,21). Kornelijevu srce je pratilo njegove darove. Bio je spreman da sazna više o Isusu. Molitva i milostinja usko su povezane i pokazuju našu ljubav prema Bogu i našim bližnjima – dva velika principa Božjeg zakona: „Ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svom misli svojom; i bližnjega svojega kao samoga sebe“ (Luka 10,27). Prvi se otkriva kroz molitvu, drugi kroz milostinju.

POSEBNI PROJEKTI – DAVANJE IZ VELIKIH TEGLI

Istraživanja su pokazala da je tek oko 9 odsto ljudske imovine likvidno i da bi se odmah moglo dati kao prilog. Gotovina, čekovi, štednja, ulaganja na tržištu novca, itd., uglavnom se smatraju likvidnom imovinom, bar u slučaju onih koji tako nešto poseduju. Većina naše imovine, oko 91 odsto, „uloženo“ je u nekretnine, kao što su naši domovi, u stoku (ako smo na selu) i druge nelikvidne posede.

Razlike u procentima likvidnih i nelikvidnih sredstava mogu se ilustrovati stavljanjem 1.000 novčića u dve različite staklene tegle, pri čemu 10 novčića predstavlja svaki procenat. Dakle, imali biste 90 novčića u maloj tegli koja predstavlja 9 procenata likvidne imovine i 910 novčića u ogromnoj tegli koja predstavlja 91 procenat nelikvidne imovine.

Većina ljudi svoje priloge ili doprinose daje iz male tegle – iz svojih likvidnih sredstava. To je ono što imaju na svom tekućem računu ili u novčaniku. Međutim, kad se neko nečim zaista oduševi, onda daje iz velike tegle. Biblija iznosi mnogo takvih priča.

Pročitajte tekstove Marko 14,3-9 i Jovan 12,2-8. Ko su bili glavni likovi na Simonovoj gozbi? Koja je bila vrednost Marijinog dara? Zašto je pomazala Isusa baš u tom trenutku?

Marijin poklon je vredeo 300 denara, što je bila puna godišnja plata. Bio je to, najverovatnije, poklon iz „velike tegle“. Posle tog događaja Juda je izdao Isusa za nešto više od jedne trećine tog iznosa — poklon iz „male tegle“, 30 srebrnika (Matej 26,15). Potrebna je prava ljubav i posvećenost da bi se davali darovi iz velike tegle – od naših ulaganja. Međutim, ako postanemo pohlepni, kao Juda, može se desiti da svoju dušu prodamo u besenjeje.

Varnavin rad i zalaganje pominju se 28 puta u Novom zavetu. Znamo ga prvenstveno kao pratioca apostola Pavla i velikog misionara. Ali temelj svemu tome položen je već u prvom tekstu u kom se on pominje. U tekstu Dela 4,36.37 čitamo o njegovom davanju, o daru iz zaista „velike tegle“. Kakav moćan primer Hristovih reči: „Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše“ (Matej 6,21).

Zašto je požrtvovano davanje jednako važno za davaoce kao i za primaoce?

ZA DALJE PROUČAVANJE

U nebeskoj „knjizi za spomen“ beleži se takođe i finansijska vernost članova Božje porodice. „Anđeo zapisničar pravi belešku o svakom prilogu posvećenom Bogu i položenom u riznicu, kao i o konačnom rezultatu sredstava prikupljenih na taj način. Božje oko zapaža svaki novčić koji je posvećen Njegovom delu, i vidi da li je davalac to učinio s voljom ili preko volje. Beleži se i pobuda za davanje. Oni samopožrtvovani, posvećeni, koji vraćaju Bogu ono što je Njegovo, kako On od njih traži, biće nagrađeni prema svojim delima. Čak i ako se tako posvećena sredstva pogrešno koriste, pa se ne postigne cilj koji je darodavac imao na umu – slava Božja i spasenje duša – oni koji su prineli žrtvu u iskrenosti duše, imajući u vidu samo Božju slavu, neće ostati bez svoje nagrade.“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 518.

„Bog želi da se ljudi mole i da prave planove za napredovanje Njegovog dela. Međutim, poput Kornelija, mi treba da sjedinimo molitve sa davanjem. Naše molitve i milostinje treba da izađu pred Boga kao spomen. Vera bez dela je mrtva, a bez žive vere nije moguće ugoditi Bogu. Dok se molimo, treba da činimo sve sa svoje strane, ulažući i trud i sredstva u ispunjenje naših molitava. Ako postupamo u skladu sa svojom verom, nećemo biti zaboravljeni od Boga. On zapaža svako delo ljubavi i samoodricanja. On će otvoriti puteve da bismo svoju veru mogli da pokažemo kroz dela.“ – Ellen G. White, *Atlantic Union Gleaner*, June 17, 1903.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. U kom smislu molitva i davanje idu zajedno? Odnosno, kako molitva može da nam pomogne da znamo šta treba da damo, kada i koliko da damo?
2. Jedan poznati časopis u Sjedinjenim Državama objavio je priču o mladim profesionalcima sa Vol Strita koji zarađuju ogromne svote novca, a ipak su nesrećni, prazni, uplašeni i zabrinuti. Jedan od njih, portfolio menadžer, izjavio je: „Kakvog će značaja posle moje smrti imati to što sam u svoj portfolio uspeo da dodam još jedan procenat dobiti?“ Koje pouke možemo izvući iz te priče kad je reč o tome kako davanje, čak i samopožrtvovano davanje, može biti od velike duhovne koristi za davaoca, jer nam pomaže da se oslobodimo od „prijevera bogatstva“ (Matej 13,22)?
3. U navedenom citatu Ellen G. Vajt, zapazite opasku o sredstvima koja se „pogrešno koriste“. Zašto je važno da mi koji dajemo imamo na umu njenu krajnju poruku?

IZLAŽENJE NA KRAJ SA DUGOVIMA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 5. Mojsijeva 28,1.2.12; Matej 6,24; 1. Jovanova 2,15; Priče 22,7; Priče 6,1-5; 5. Mojsijeva 15,1-5.

Tekst za pamćenje: „Bogat gospodari nad siromasima, i ko uzima u zajam biva sluga onomu koji daje“ (Priče 22,7).

Jedna od definicija duga glasi: „Živeti danas od onoga što očekujete da ćete zaraditi u budućnosti“. Izgleda da je zaduživanje danas postalo način življenja, ali to ne bi trebalo da važi za hrišćane. Biblija obeshrabruje zaduživanje. U Svetom pismu dugovanje se pominje najmanje 26 puta, i to uvek u negativnom smislu. Ne kaže se da je pozajmljivanje novca greh, ali se govori o često lošim posledicama zaduživanja. Razmatrajući finansijske obaveze, apostol Pavle je savetovao: „Podajte dakle svakome šta ste dužni: kome dakle porezu, porezu; a kome carinu, carinu; a kome strah, strah; a kome čast, čast. I ne budite nikome ništa dužni osim da ljubite jedan drugoga; jer koji ljubi drugoga zakon ispuni“ (Rimljanima 13,7.8).

Zašto je zaduživanje postalo takoreći međunarodna pošast na svim nivoima – ličnom, korporativnom i državnom? Svako društvo je oduvek imalo bar mali procenat onih koji su bili u dugovima. Međutim, danas se mnogo veći broj ljudi zadužuje, a to skoro nikad nije u njihovu korist.

Ove sedmice razmotrićemo razloge za zaduživanje i kako se nositi sa dugovima. Možda vi lično nemate dugova, ali bi ove vredne informacije mogli da podelite sa porodicom i prijateljima kojima bi bile od koristi.

PROBLEMI SA DUGOVANJEM

Pročitajte tekst 5. Mojsijeva 28,1.2.12. Kakav je Božji ideal za Njegovu decu kad je reč o dugovanju? Kako da oni dostignu taj ideal? I mada su prilike u drevnom Izraelu bile dosta drugačije od naših, koja načela možemo izvući iz njihovih okolnosti i primeniti ih na one u kojima se mi danas nalazimo?

Istraživanja pokazuju da postoje tri glavna razloga iz kojih ljudi zapadaju u finansijske teškoće. Navodimo ih ovde po redosledu učestalosti.

Prvi je neznanje. Mnogi ljudi, čak i oni obrazovani, finansijski su nepismeni. Oni jednostavno nikad nisu bili poučeni biblijskim, pa čak ni sekularnim principima upravljanja novcem. Ipak, ima nade! Ova pouka će im pružiti jednostavan pregled tih principa i predloge za njihovu primenu.

Drugi razlog za finansijske teškoće je pohlepa ili sebičnost. Povodeći se za reklamama i ličnim željama, ljudi jednostavno žive iznad svojih mogućnosti. Nisu spremni da žive u onome, da voze i oblače ono što zaista mogu sebi da priušte. Mnogi od tih ljudi takođe smatraju da su suviše siromašni da bi davali desetak. Kao posledica toga, žive svoj život bez Božje obećane mudrosti i blagoslova (videti Malahija 3,10.11; Matej 6,33). I za njih ima nade, ali to zahteva promenu srca – i duh dovoljnosti.

Treći razlog iz kog ljudi zapadaju u finansijske teškoće su njihove lične nedaće. Možda su doživeli tešku bolest bez odgovarajućeg zdravstvenog osiguranja. Možda ih je napustio rasipnički nastrojen bračni drug. Možda je neka prirodna katastrofa zbrisala njihovu imovinu. Ili su rođeni i odrasli u krajnjem siromaštvu. Ima nade i za te ljude. Iako je njihov put teži, i njihove nevolje se mogu prevazići. Promena može doći u vidu podrške hrišćanskih prijatelja, usmerenja i pomoći pobožnih savetnika, napornog rada u kombinaciji sa dobrim obrazovanjem, ili Božje promisli i Njegovih blagoslova.

Ipak, koji god da je razlog našeg zaduživanja, čak i ako je do toga došlo našom krivicom, dug se može ublažiti. Ali, oni koji se nalaze u dugovima moraće da unesu neke promene u svoj život, potrošnju i finansijske prioritete.

Pročitajte tekst 1. Timotiju 6,6-9. Šta Pavle tu govori na šta svi mi treba da obratimo pažnju? Šta te reči vama znače, i na koji način možete bolje da sledite to čemu nas Božja Reč uči?

SLEDITI POBOŽAN SAVET

Mi smo materijalna bića i živimo u materijalnom svetu – svetu koji ponekad može biti veoma primamljiv. Morali biste biti načinjeni od čelika i sintetičkog ulja, a ne od krvi i mesa, pa da nikad ne osetite privlačnost materijalnih dobara i želju za bogatstvom. Ko od nas nije, u ovom ili onom trenutku, maštao o tome da bude bogat ili da dobije novac na lutriji?

Mada se svi s tim suočavamo, i mada u naporima da dobro zaradimo za život, pa čak i da se obogatimo, nema ničeg lošeg samog po sebi, niko od nas ne bi smeo da podlegne zamci da od novca, bogatstva i materijalnih poseda pravi idole. Obećana nam je božanska sila da bismo ostali verni onome što znamo da je ispravno. To je veoma važno, jer je žudnja za bogatstvom i materijalnim dobrima dovela do propasti mnogih duša.

Pročitajte tekstove Matej 6,24 i 1. Jovanova 2,15. Mada je različito izražena, koja je zajednička tema ta dva teksta?

Nažalost, ljubav prema svetu može biti toliko jaka da ljudi zapadaju i u dugove kako bi – kao što se nadaju – zadovoljili tu ljubav. (Međutim, to nikad ne uspeva; videti tekst Propovednik 4,8.) A budući da je dug jedna od sotonskih zamki za duše, logično je da bi Bog za svoju decu želeo da budu bez dugova. On nam kroz celu Bibliju i preko proćkog dara daje savete koji će nas dovesti do finansijske slobode.

Pročitajte stihove Psalmi 50,14.15. Kakav životni stav Božji narod treba da zauzme? Šta znači „izvršiti svoje zavete“?

U članstvo Crkve ulazimo sa hvalom i zahvalnošću našem Bogu, koji nas je stvorio i otkupio. U tački 9 (od 13) naših kršćeničkih zaveta, postavlja se pitanje: „Da li verujete u crkvenu organizaciju? Da li je vaš cilj da služite Bogu i podržavate Crkvu svojim desecima i prinosima, kao i svojim ličnim trudom i uticajem?“ Kao adventisti sedmog dana, svi smo odgovorili potvrdno. Dakle, taj tekst (Psalmi 50,14.15) je obećanje onima koji pokazuju zahvalnost Bogu i verno ispunjavaju svoje zavete.

Šta vaše odluke govore o tome koliko dobro se nosite sa dražima ovog sveta? Zašto ulaganje truda da biste dobro zaradili za život nije nužno isto što i pravljenje idola od bogatstva i novca? Kako možemo naučiti da prepoznamo razliku?

KAKO DA SE OSLOBODIMO DUGA

Pročitajte Priče 22,7. U kom smislu se mi nalazimo u vlasti svog zajmodavca?

Šta možemo preduzeti da bismo se izbacili iz te nesrećne situacije? Ako ste u dugovima, sledeći pregled će vam pomoći da započnete proces oslobađanja. Plan je jednostavan. Sastoji se od jednog preduslova i tri koraka.

Preduslov je da budemo posvećeni Bogu i verni u vraćanju Njegovog svetog desetka, kako bismo imali pristup Njegovoj mudrosti i blagoslovima. Jer Bog žudi da blagoslovi one koji Mu se pokoravaju.

Prvi korak je da se proglasi moratorijum na dodatno zaduživanje – nema više potrošnje na kredit. Ako ne uzajmljujete novac, ne možete se zadužiti. Ako ne uzajmljujete sve više novca, ne možete se dodatno zadužiti.

Drugi korak je sklapanje zaveta sa Bogom da ćete od ovog trenutka, kako vas On bude blagosiljao, otplaćivati svoje dugove što je pre moguće. Kada vas Bog finansijski blagoslovi, upotrebite novac da smanjite dugove – a ne da kupite više stvari. Ovaj korak je verovatno najvažniji. Većina ljudi, kada dobije neočekivani novac, jednostavno ga potroši. Nemojte to činiti, već upotrebite ta sredstva da biste ostvarili svoj plan za smanjenje duga.

Treći korak je krajnje praktičan. Napravite listu svih svojih dugova, od najvećeg do najmanjeg, prema opadajućem redosledu. Za većinu porodica hipoteka na kuću je na vrhu liste, a kreditna kartica ili lični dug na dnu. Počnite tako što ćete redovno uplaćivati makar minimalan iznos duga koji vam dospeva za plaćanje na mesečnom nivou. Zatim, udvostručite ili povećajte kako znate i umete svoje uplate za dug sa dna liste. Bićete prijatno iznenađeni kojom brzinom ćete uspeti da se oslobodite tog najmanjeg duga. Zatim isti iznos koji ste uplaćivali za najmanji dug dodajte osnovnoj uplati za sledeći dug na listi. Kako se budete oslobađali manjih dugova sa visokim kamatama, ostajace vam iznenađujuće velika količina novca za otplatu dugova koji su sledeći po veličini.

Bog očigledno ne želi da budemo u dugovima. Kada sklope zavet sa Bogom, mnoge porodice otkrivaju da ih On blagosilja na neočekivane načine, a njihov dug se smanjuje brže nego što su očekivali. Prateći ta tri jednostavna koraka, mnoge porodice su se oslobodile dugova. I vi to možete! Kad Boga stavite na prvo mesto, dobićete Njegovu mudrost i blagoslov za upravljanje onim što vam je poverio.

„Ne budite srebroljupci; budite zadovoljni onijem što imate. Jer on reče: neću te ostaviti, niti ću od tebe otkupiti“ (Jevrejima 13,5). Kako bi primena tih reči mogla uveliko da pomogne ljudima da izbegnu zaduživanje?

JEMSTVO I ŠEME ZA BRZO BOGAĆENJE

Biblija je vrlo jasna u tome da Bogu nije po volji kad Njegova deca prihvataju odgovornost za tuđe dugove. U knjizi Priče Solomonove Gospod nas upozorava na jemstvo – odnosno, On je protiv toga da se obavezujemo da budemo jemci (žiranti) za druge.

Pročitajte Priče 6,1-5; Priče 17,18 i Priče 22,26. Koja poruka se tu nalazi?

Do jemstva obično dolazi kada osoba sa lošom kreditnom sposobnošću traži zajam od kreditne ustanove, ali ne ispunjava uslove da ga dobije. Tada službenik te ustanove saopštava svom ne kvalifikovanom klijentu da će mu se kredit odobriti ukoliko nekog prijatelja sa dobrim kreditnim sposobnostima nagovori da potpiše zajam zajedno s njim, pri čemu će banka tog supotpisnika smatrati odgovornim u slučaju neizvršenja obaveza.

Ponekad će vam neki član crkve prići i zamoliti vas da potpišete njegov ugovor o zajmu (da mu budete žirant). Vaš odgovor bi trebalo da glasi: „Biblija mi kaže da to nikada ne radim.“ Biblija nas podstiče da pružamo pomoć onima kojima je potrebna, ali ne i da prihvatamo odgovornost za njihove dugove.

Tinejdžeri ponekad traže od svojih roditelja da im budu žiranti za kupovinu prvog automobila. A odrasla deca mogu tražiti od roditelja da potpišu njihov poslovni zajam. I u tom slučaju važi isto pravilo. Prilikom je pomagati drugima kad postoji stvarna potreba, ali ne treba biti jemac za tuđe dugove. *Istraživanja pokazuju da 75 odsto onih koji su se potpisali kao žiranti na kraju mora da plaća tuđi dug!*

Pročitajte Priče 28,20 i 1. Timotiju 6,9.10. Koje upozorenje tu nalazimo?

Šeme za brzo bogaćenje su još jedna finansijska zamka; gotovo garantovano dovode do finansijske propasti onih koji se u njih uhvate. Kad nešto zvuči suviše dobro da bi bilo istinito, sigurno i jeste tako. Na taj način mnogi bivaju oštećeni emocionalno i finansijski. Dodatna tragedija u vezi s takvim podmuklim planovima je to što, u mnogo slučajeva, ljudi moraju da pozajme novac da bi se u njih uopšte uključili. Mnogi životi i porodice uništeni su planovima za brzo bogaćenje koji na kraju obogaćuju samo prevarante koji su ih osmislili, a na račun onih koji upadnu u njihovu zamku. Ako neki prijatelj, pa čak i voljena osoba, pokuša da vas uvuče u jednu od tih šema, bežite. I to ne laganim tempom. Trčite što brže možete.

ROKOVI OTPLATE I USLOVI ZADUŽIVANJA

Pročitajte tekst 5. Mojsijeva 15,1-5. Šta je Gospod zahtevao od svog naroda, kao što nam ovi stihovi otkrivaju?

U skladu sa ostalim sedmogodišnjim propisima (2. Mojsijeva 21,2; 3. Mojsijeva 25,3,4), uređivale su se ne samo obaveze prema robovima, slugama i zemlji, već i zajmodavcima. Pošto zajmodavci nisu bili spremni da opraštaju dugove, najduži rok za otplatu bio je sedam godina. Šta god još mogli da zaključimo na osnovu ovih stihova, oni jasno pokazuju da je Gospodu bilo stalo do takvih finansijskih pitanja, posebno kad su se ticala odnosa prema drugim Izraelcima. Ti stihovi takođe pokazuju da je Gospod priznavao realnost duga, koliko god on bio loš. Takođe je naglašavao da bi ga trebalo izbegavati koliko god je moguće.

Danas, nasuprot tome, u mnogim delovima sveta uzimaju se krediti za kupovinu stana ili kuće na 30 i 40 godina. Čini se da je jedan od razloga što stanovi i kuće toliko koštaju upravo taj što su dostupni krediti za njihovu kupovinu.

Osim toga, mnogi roditelji i studenti pitaju se da li da pozajme novac za školovanje. Po pravilu, sticanje fakultetske diplome uvećava sposobnost pojedinca za sticanje većih zarada do kraja njegovog života. Neki će možda morati da pozajme nešto novca kako bi platili svoje školovanje, ali treba da imaju na umu sledeće faktore. Moraće da ga vrate s kamatom. Bolje je konkurisati za sve stipendije koje je moguće dobiti. Treba raditi i uštedeti za školovanje koliko god je moguće. Treba pohađati samo one predmete koji će dovesti do zaposlenja. I roditelji treba da pomognu. U biblijska vremena roditelji su svojoj deci davali poljoprivredno zemljište kako bi mogli da zarađuju za život. Danas bi to „nasleđe“ verovatno trebalo da bude obrazovanje, kako bi mogli da postanu nezavisne odrasle osobe.

U idealnom svetu ne bi bilo zaduživanja i duga. Ali pošto ne živimo u takvom svetu, možda će ponekad biti neophodno da uzmemo pozajmicu. U tom slučaju, vodite računa da dobijete najbolju moguću ponudu i najbolju raspoloživu kamatnu stopu. Zatim pozajmite minimum koji vam je potreban i otplatite ga što je pre moguće da biste uštedeli na troškovima kamate. U principu, treba da se trudimo da izbegavamo dugove koliko god nam je to kao ljudima moguće, a primenjujući biblijske finansijske principe u svakodnevnom životu, možemo uveliko da izbegnemo nepotreban dug i strašan pritisak koji on vrši na nas i naše porodice.

Ako ste vi nekome pozajmili novac, koliko ste iskreni, pošteni i ljubazni u svom ophođenju prema toj osobi? Kako biste prošli pred Bogom kad biste morali da odgovarate za te postupke? (Videti tekst Propovednik 12,14.)

ZA DALJE PROUČAVANJE

Proces oslobađanja od duga u tri koraka zapravo se nalazi na jednoj stranici spisa Elen G. Vajt. Kurziv smo dodali radi naglašavanja bitnih misli.

„Donesi čvrstu odluku da se više nikad ne zadužuješ. Uskrati sebi hiljadu stvari radije nego da se zadužiš. To je bilo prokletstvo tvog života, upadanje u dugove. Izbegavaj to kao da se radi o malim boginjama.

Sklopi svečani zavet sa Bogom da ćeš u skladu s Njegovim blagoslovi-ma otplatiti svoje dugove i da nećeš nikome ništa dugovati makar živeo na kaši i hlebu... Nemoj posustajati, ne obeshrabruj se i ne vraćaj se na staro. Ne udovoljavaj svom ukusu i apetitu, uštedi svaki peni i otplati svoje dugove.

Odradi to što je pre moguće. Kada ponovo budeš mogao da se uspraviš kao slobodan čovek, ne dugujući nikome ništa, ostvarićeš veliku pobedu.“ – *Counsels on Stewardship*, p. 257.

Ako vam je potrebna dodatna pomoć da biste se oslobodili dugova, pokušajte sledeće:

Uspostavite budžet. Napravite jednostavan plan tako što ćete voditi evidenciju o svim svojim prihodima i rashodima/kupovinama u periodu od tri meseca. Mnogi se iznenade kada shvate koliko novca troše na nepotrebne stvari.

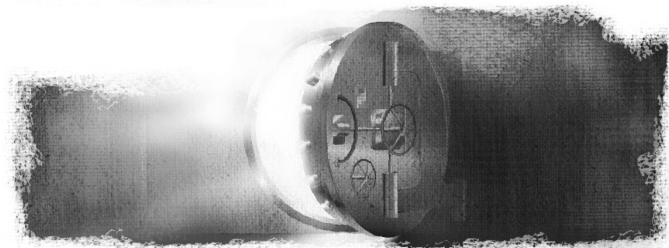
Uništite kreditne kartice. Kreditne kartice su jedan od glavnih uzroka zaduživanja porodice. Tako ih je lako upotrebiti, a tako teško isplatiti. Ako shvatite da ne možete da otplatite kartice u potpunosti svakog meseca, ili da ih koristite za kupovinu stvari koje inače ne biste kupili, trebalo bi da uništite svoje kreditne kartice pre nego što one unište vas, ili vaš brak, ili oboje.

Uvedite mere štednje. Uglavnom nismo ni svesni koliko možemo da uštedimo na svojim mesečnim troškovima samo ako pazimo na neke sitnice koje kupujemo. A one se brzo gomilaju.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Iznos duga koji su mnoge nacije, kao i pojedinci, preuzeli na sebe prosto je zapanjujući. Kakvo je vaše iskustvo sa dugovanjem i problemima koje je dug stvorio vama ili drugim ljudima?
2. Šta bi vaša lokalna crkva mogla da uradi kako bi pomogla svojim članovima da nauče da upravljaju dugovima i finansijskim pitanjima uopšte?
3. Na koja biblijska obećanja biste mogli da se pozovete da vam pomognu da se zaštitite od privlačnosti sveta i finansijskih opasnosti koje pohlepa može da vam stvori?

SABIRANJE BLAGA NA NEBU

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Mojsijeva 6,5-14; Jevrejima 11,8-13; 2. Korinćanima 4,18; 1. Mojsijeva 13,10-12; 1. Mojsijeva 32,22-31; Jevrejima 11,24-29.

Tekst za pamćenje: „Jer kakva je korist čovjeku ako zadobije sav svijet a duši svojoj naudi? Ili kakav će otkup dati čovjek za dušu svoju?“ (Marko 8,36.37).

Isus nam je dao najbolju investicionu strategiju na svetu kad je izjavio: „Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gdje moljac i rđa kvari, i gdje lupeži potkopavaju i krađu; nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ni moljac ni rđa ne kvari, i gdje lupeži ne potkopavaju i ne krađu“ (Matej 6,19.20). A zatim je to zaokružio rekavši: „Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše“ (Matej 6,21). Drugim rečima: pokaži mi na šta trošiš svoj novac, i ja ću ti pokazati gde ti je srce. Jer, gde god da uložite novac, vaše srce će vas sigurno slediti, ako vas već nije i preteklo.

Želite li da vam srce bude spremno za Božje carstvo? Ako je tako, onda ulažite svoj novac tamo gde će ubirati večne nagrade. Ulažite svoje vreme, svoj novac i molitve u Božje delo. Ako to budete činili, uskoro ćete se još više zainteresovati za to delo, a i vaše srce će vas slediti. Ove sedmice osvrnućemo se na tekstove i ilustracije koje nam pokazuju kako da sakupljamo blago na nebu i, na kraju, pođnjemo večnu nagradu.

NOJE NAĐE MILOST

Važno je napomenuti da one koji tragaju za nebeskim blagom Bog često poziva da izvrše velike promene u svom životu ovde na zemlji. Zato budite spremni da se, ako bude potrebno, suočite sa takvim pozivom.

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 6,5-14. Koje radikalne promene je Noje uveo kao rezultat poslušnosti Bogu? Koje principe tu možemo pronaći za sebe, u ovom svetu koji treba da bude upozoren na predstojeću propast?

Noje je mogao da koristi vreme i resurse kako bi sebi saziđao kuću, ali on je odlučio da uvede drastičnu promenu u svoj život, i da narednih 120 godina provede odgovarajući na Božji poziv da izgradi barku.

Mnogi skeptici danas iveštaj o Potopu proglašavaju za mit, često zasnivajući taj stav na naučnim spekulacijama o dosad poznatim zakonima prirode. To nije ništa novo. „Prepotopni svet je dokazivao da se prirodni zakoni stolicima nisu menjali. Godišnja doba uvek su se smenjivala prema utvrđenom redosledu. Sve do tada kiša nikada nije padala; zemlja je natapana maglom i rosom. Reke se nikada nisu izlivala iz svojih korita, već su svoje vode spokojno nosile prema moru. Nepromenljive naredbe zadržavale su vode da ne preplavljaju obale.“ – Elen G. Vajt, Stvaranje, patrijarsi i proroci, str. 96 (original). Pre Potopa, ljudi su na osnovu pogrešnog razumevanja stvarnosti tvrdili da do potopa nikad ne bi moglo da dođe. A posle Potopa, opet na osnovu pogrešnog razumevanja stvarnosti, oni tvrde da do njega nikad nije ni došlo. Kao što Biblija kaže: „Nema ništa novo pod suncem“ (Pripovednik 1,9).

S druge strane, Biblija takođe kaže da će ljudi biti skeptični prema događajima poslednjeg vremena, kao što su nekada bili prema Potopu (videti 2. Petrova 3,3-7). Kako se onda možemo pripremiti za predstojeće uništenje? Postoji nešto što se zove „odloženo zadovoljenje“, a što mora biti naša svesna odluka. To u osnovi znači da treba strpljivo obavljati posao na koji nas je Bog pozvao u nadi da ćemo u budućnosti dobiti slavniju nagradu. Ne znamo kada će se Hristos vratiti. U izvesnom smislu, to i nije važno. Ono što je važno jeste da u međuvremenu, poput Noja, radimo ono što Bog traži od nas, čak i ako to, kao u slučaju Noja, zahteva neke radikalne životne promene.

Koliko biste vi bili spremni da za Boga izvršite neku krupnu promenu u životu, kada biste, poput Noja, bili pozvani da to učinite? (Nagoveštaj: videti stih Luka 16,10.)

AVRAM, OTAC VERNIH

Bog je pozvao Avrama da napusti svoju rodbinu i otadžbinu, i ode u zemlju koju će mu On pokazati. Time je otpočela krvna loza Mesije. Mada nam detalji nisu dati, Avram je morao da napusti zemlju u kojoj je rođen i u kojoj je proveo rane godine svog života. To svakako nije bila laka odluka, i on je bez sumnje morao da se odrekne nekih ovozemaljskih zadovoljstava i pogodnosti da bi to uradio.

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 12,1-3. Na koji način su, kao rezultat tog obećanja i njegovog prihvatanja, „blagoslovena sva plemena na zemlji“?

Za Avrama i njegovu porodicu bio je to značajan događaj koji im je promenio život. „Vjerom posluša Avraam kad bi pozvan da iziđe u zemlju koju šćaše da primi u nasljedstvo, i iziđe ne znajući kuda ide“ (Jevrejima 11,8). „Avramova bespogovorna poslušnost jedan je od najupečatljivijih dokaza vere koji se može naći u celoj Bibliji.“ – Elen G. Vajt, Stvaranje, patrijarsi i proroci, str. 126 (original).

Mnogi od nas možda ne bi bili spremni da napuste svoju domovinu, svoje prijatelje i članove porodice. Ali Avram je to učinio. Njemu je bilo dovoljno da bude tamo gde je Bog želeo da on bude. I koliko god to delovalo čudno, Avram, Isak i Jakov nikad za života nisu dobili tu zemlju – ali su ipak ostali verni Bogu.

Pročitajte Jevrejima 11,8-13. Koja bitna poruka se tu nalazi za nas?

Avram je bio poznat kao knez među onima koji su živeli oko njega. Bio je poznat kao velikodušan, hrabar, gostoljubiv, i kao sluga Svevišnjeg Boga. Njegovo svedočenje za Boga može da posluži kao primer. A po blagodati Božjoj, mi smo Avramovi sunaslednici. „Avraam vjerova Bogu, i primi mu se u pravdu. Poznajte dakle da su oni sinovi Avraamovi koji su od vjere“ (Galatima 3,6.7). „A kad ste vi Hristovi, onda ste sjeme Avraamovo, i po obećanju nasljednici“ (Galatima 3,29).

U slučaju Avrama, kao i Noja, vidimo nekoga ko je, kao rezultat poslušnosti Bogu, doneo krupnu odluku koja mu je promenila život.

Pročitajte 2. Korinćanima 4,18. Kako bi poruka tog stiha trebalo da utiče na vrstu duhovnih odluka koje donosimo? Na koji način su Mojsije i Avram sledili taj isti princip?

LOTOVE POGREŠNE ODLUKE

Kada je Avram, u odgovoru na Božji poziv, napustio svoju domovinu, njegov nećak Lot odlučio je da pođe s njim na to hodočašće. Tekst 1. Mojsijeva 13 beleži da je Bog blagoslovio Avrama u toj meri da „bijaše Avram vrlo bogat stokom (glavno merilo bogatstva u toj kulturi), srebrom i zlatom“ (1. Mojsijeva 13,2). Lot takođe „imaše ovaca i goveda i šatora“ (1. Mojsijeva 13,5). Obojica su postali toliko bogati da sa svojim velikim stadima nisu mogli da žive zajedno. Da bi izbegao svađu između njihovih stočara, Avram je ponudio Lotu da izabere gde bi želeo da živi. Naravno, Lot je trebalo da prepusti izbor Avramu, kao starijem, između ostalog i zato što je svoje blagostanje dugovao povezanosti s njim. Međutim, on nije pokazao nikakvu zahvalnost prema svom dobrotvoru i sebično je poželeo ono što je smatrao najboljom raspoloživom zemljom.

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 13,10-12. Koji su racionalni razlozi naveli Lota da donese odluku koju je doneo?

Koliko god da je Lotu bilo lako da opravda svoju odluku o preseljenju u grad, tamošnje okolnosti nisu ispale baš sjajno po njega. S druge strane, Avram, kad je čuo šta mu se dogodilo, nije rekao: „E pa, šteta, Lote, žanješ ono što si posejao“, već mu je pritekao u pomoć (videti 1. Mojsijeva 14).

Međutim, ponekad u nastojanju da steknemo što više, ne naučimo dobro svoje životne lekcije. Lot se odmah nakon toga vratio u Sodom! Pa ipak, Bog je, u svojoj velikoj milosti, poslao glasnike upozorenja Lotu i njegovoj porodici, najavljujući predstojeće uništenje tih gradova.

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 18,20-33. Šta je Bog naveo Avramu kao razlog svoje posete zemlji? Kakav je bio Avramov odgovor na vest da Bog planira da uništi te iskvarene gradove?

Zbog svoje brige za Lota i njegovu porodicu, Avram je počeo da se pogađa sa Bogom, ne bi li Ga nagovorio da poštedi te gradove ako se u njima nađe nešto pravednih ljudi. Počeo je sa brojem 50 i spustio se do 10. A Bog, u skladu sa svojim karakterom ljubavi, nije prestao da pruža milost sve dok Avram nije prestao da traži! Bog i dva anđela lično su izbacili Lota, njegovu ženu i dve ćerke. Međutim, Lotova žena se osvrnula i postala stub od soli. Dakle, Lot je ušao u Sodom kao imućan čovek, a izašao gotovo bez ičega. S obzirom na to, koliko bi trebalo da budemo oprezni u vezi sa vrstom odluka koje donosimo, posebno kad razmišljamo samo o kratkoročnim dobicima, gubeći iz vida opštu sliku (videti tekst Marko 8,36.37)!

OD VARALICE DO KNEZA

Kao mladić koji je voleo Boga i bojao Ga se, Jakov se ipak unizio toliko da je, s majkom Revekom, skovao zaveru kako da prevari oca i dobije njegov blagoslov. Kao posledica toga, on je svoje odraslo doba otpočeo na pogrešnom putu, primoran da beži da se ne bi, eventualno, suočio sa preranom smrću. Reveka je rekla Jakovu: „Ustani i bježi k Lavanu bratu mojemu u Haran. I ostani kod njega neko vrijeme dokle prođe srdnja brata tvojega, dokle se gnjev brata tvojega odvrti od tebe... a onda ću ja poslati da te dovedu odande“ (1. Mojsijeva 27,43-45). Međutim, Jakov je zapravo bio odsutan čitavih 20 godina i nikad više nije video majčino lice.

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 32,22-31. Šta se Jakovu tu dogodilo, i koje duhovne pouke možemo izvući iz te priče kad je reč o Božjoj blagodati, čak i kada donesemo pogrešne odluke?

„Poniznošću, pokajanjem i predanjem, ovaj grešni smrtnik odoleo je Veličanstvu Neba. On se svojom drhtavom rukom uhvatio za Božja obećanja i srce Beskrajne Ljubavi nije moglo da odbije grešnikov vapaj. Zabluda koja je navela Jakova da prevarom stekne pravo prvenstva bila mu je sada potpuno jasna. Nije se pouzdao u Božja obećanja, već je pokušao da svojim naporima postigne ono što bi Bog učinio u svoje vreme i na svoj način... Jakov je primio blagoslov za kojim je čeznula njegova duša. Bio mu je oprošten greh što je svog brata istisnuo, a oca prevario.“ – Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 197, 198 (original).

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 49,29-33. Mada Jakov više nije imao nikakve posede u Hananu, kakva je uputstva dao svojim sinovima u vezi sa svojom sahranom? Ko je sve takođe sahranjen u toj pećini? Šta mislite zašto je Jakov to zahtevao?

Biblija nas izveštava da su sva trojica patrijaraha i njihove žene sahranjeni u istoj pećini. Uprkos svemu, Jakovljevo poverenje u Boga bilo je jako, i on je sebe smatrao strancem i hodočasnikom na zemlji (videti Jevrejima 11,13). I pored svojih grešaka, otišao je od kuće bez ičeg, a vratio se u Hanan kao bogat čovek.

Dakle, uprkos našim greškama, Bog još uvek može da nas blagoslovi. Koliko je, međutim, bolje izbeći greške od samog početka! S kojim odlukama se vi trenutno suočavate, i kako možete izbeći greške?

MOJSIJE U EGIPTU

Mojsijev lik dominira ranim godinama svete istorije. On je sačuvan u životu Božjom promišlju, preko preduzimljive majke i brižne sestre. Kada je pronašla bebu Mojsija u kovčegu od pruča, faraonova ćerka je zamolila njegovu majku, Jevrejku, da brine o njemu, i čak joj platila za to. Kakav blagosloven izazov za mladu majku koja je bila došljakinja i robinja! Johaveda je imala na raspolaganju samo 12 godina da svoje dete nauči da se moli, da veruje u Boga i da Ga poštuje – da oblikuje karakter svog sina za život službe. S druge strane, Mojsije je godinama obučavan na dvoru egipatskog faraona. „I nauči se Mojsije svoj premdrostri Misirskoj, i bješe silan u riječima i u djelima“ (Dela 7,22). Ali kada je sazreo kao čovek, Mojsije je doneo svesnu odluku koja je promenila i njegov život i tok istorije.

Pročitajte Jevrejima 11,24-29. Razmislite o tome šta je Mojsije ostavio za sobom i sa čime je morao da se suoči umesto toga. Pokušajte to da sagledate iz njegove pozicije, pre nego što je napravio takav izbor. Šta je ostavljao, a šta je svojim odlaskom odlučio da prihvati?

U to vreme, Egipat je bio jedna od najvećih, ako ne i najveća sila starog sveta. Reka Nil je plavila tlo i činila ga tako plodnim da je Egipat, sa svojim obiljem useva, bio bogato i moćno carstvo, a sam Mojsije je trebalo da bude na njegovom vrhu. Teško je i zamisliti koliko je za njega, u njegovim ranim godinama, bila jaka privlačnost tog sveta – egipatskog carstva sa svim njegovim blagom. Obožavanje mnoštva, razna zadovoljstva i veliko bogatstvo sigurno su mu delovali primamljivo. Nema sumnje da bi lako mogao opravdati odluku da ostane u svemu tome, umesto da svoju sudbinu poveže sa gomilom prezrenih robova.

Pa ipak, šta se desilo? Kao što Sveto pismo kaže, on je radije izabrao „stradati s narodom Božijim, negoli imati zemaljsku sladost grijeha“ (Jevrejima 11,25). A šta tek da kažemo o tim stradanjima? Veliki deo 2. Mojsijeve bavi se borbama i iskušenjima Mojsija koji, čak i posle svega kroz šta je prošao, ipak nije uspeo da uđe u Obećanu zemlju (videti 4. Mojsijeva 20,12). Međutim, na kraju krajeva, svi znamo da je Mojsije napravio dobar izbor, iako se on sam možda povremeno pitao da li je to zaista tako.

Gledano iz svetovne perspektive, Mojsije je trebalo da ostane u Egiptu. Međutim, kao hrišćani, mi smo dobili takav uvid u realnost koji nas vodi daleko izvan ovog sveta. Kako da, kada nas svet kuša, uvek imamo u vidu tu širu sliku? Zašto je to toliko važno?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Bog je ispoštovao svoju stranu zaveta tako što je blagoslovio Avrama. A Avram je, sa svoje strane, odao počast Bogu tako što nije gomio blago na zemlji. „Nasledstvo koje je Bog obećao svom narodu ne nalazi se na ovom svetu. Avram nije na ovoj planeti imao zemlje. 'I ne dade mu našljedstva u njoj ni stopa' (Dela 7,5). Imao je veliko blago, služio se njime na slavu Bogu i na dobro svojih bližnjih; ali, ovaj svet nije smatrao svojim domom. Gospod ga je pozvao da napusti svoje idolopokloničke zemljake i obećao mu Hanansku zemlju u večno nasledstvo; ali, ni on, ni njegov sin, ni sin njegovog sina, nisu je dobili. Kada mu je bilo potrebno mesto da sahrani svog pokojnika, morao je da ga kupi od Hananejaca. Njegov jedini posed u Obećanoj zemlji bila je u kamenu isklesana grobnica u pećini u Makpeli.“ – Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 169 (original).

Tokom života, ponekad padnemo u iskušenje da krenemo za bogatstvom i uživanjima. Potrebna je jaka vera da bi se praktikovalo odlaganje zadovoljstva. „Veličanstvena faraonova palata i vladarski presto trebalo je da privuku Mojsija kao mamac, ali je on znao da se u gospodskim odajama palate ljudi odaju grešnim zadovoljstvima koja ih navode da zaborave Boga. On je gledao dalje od blistave palate, dalje od vladarske krune, na visoke časti koje će biti ukazane svecima Najvišega u carstvu koje je neokaljano grehom. U veri je gledao nepropadljivu krunu koju će Car Neba staviti na glavu pobednika. Ta vera ga je navela da okrene leđa zemaljskim velikodostojnicima i da se pridruži skromnom, siromašnom, prezrenom narodu koji je izabrao da poslušava Boga umesto da robuje grehu.“ – *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 246 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Šta će se desiti s našom imovinom kada Isus dođe? (Videti 2. Petrova 3,10.) Šta se s njom zapravo može dogoditi čak i pre nego što Isus dođe? (Videti Matej 6,20.) Zašto je onda važno da uvek posmatramo stvari iz prave perspektive?
2. Isus je upozoravao na nešto što je označio kao „prijevera bogatstva“ (Marko 4,19). Na šta je On to mislio? Kako nas bogatstvo može prevariti?
3. Razgovarajte u razredu o tome na koje sve načine je Mojsije mogao opravdati ostanak u Egiptu, umesto da sve ostavi za sobom, kako bi sa gomilom robova pobegao u neplodnu pustinju? Šta ga je, u krajnjoj liniji, jedino moglo navesti na takvu odluku?

„JEDNOME OD OVE MOJE NAJMANJE BRAĆE“

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Luka 4,16-19; Isaija 62,1.2; 5. Mojsijeva 15,11; Matej 19,16-22; Luka 19,1-10; Jov 29,12-16.

Tekst za pamćenje: „Tada će reći car onima što mu stoje s desne strane: hodite blagosloveni oca mojega; primite carstvo koje vam je pripravljeno od postanja svijeta“ (Matej 25,34).

Biblija često govori o strancima (nazivajući ih došljacima ili tuđinima), o siročadi i udovicama. To bi mogli biti upravo oni na koje je Isus mislio govoreći o „jednome od ove moje najmanje braće“ (Matej 25,40).

S kim danas možemo da poistovetimo te ljude? Stranci iz biblijskih vremena bili su pojedinci koji su morali da napuste svoju domovinu, možda zbog rata ili gladi. Njihov ekvivalent u današnje vreme mogli bi biti milioni izbeglica koji su ostali bez ičega pod okolnostima koje nisu sami izabrali.

Siročad su deca koja su izgubila očeve usled rata, nesreće ili bolesti. U tu grupu mogu se ubrojati i oni čiji su očevi u zatvoru ili su iz nekog drugog razloga odsutni. Kako široko polje službe se tu otvara!

Udovice su one koje su izgubile supružnike iz istog razloga kao i siročad. Mnoge od njih su samohrani roditelji i dobro bi im došla pomoć koju crkva može da pruži.

Kao što ćemo videti ove sedmice, budući da smo rukovodioci Božjih poslova, za nas pomaganje siromašnima nije nešto neobavezno. To je ono što znači slediti Isusov primer i poslušati Njegove zapovesti.

ISUSOV ŽIVOT I SLUŽBA

Na početku svoje javne službe, Isus je otputovao u Nazaret, u oblasti Galileje. Bio je to Njegov rodni grad, i meštani su već čuli za Njegova dela i čuda. Po svom običaju, Isus je prisustvovao subotnoj službi u sinagogi. Mada nije služio kao rabin, dodali su mu svitak proroka Isaije i pozvali Ga da čita. Isus je pročitao tekst Isaija 61,1.2.

Pročitajte tekst Luka 4,16-19 i uporedite ga sa tekstem Isaija 61,1.2 (videti takođe Luka 7,19-23). Šta mislite, zašto je Isus odabrao baš taj tekst? Zašto se ti stihovi iz Knjige proroka Isaije smatraju mesijanskim? Šta oni otkrivaju o Mesijinom delu?

Budući da su verski poglavari očigledno prevideli proročanstva koja govore o Mesiji koji pati i pogrešno primenili ona koja su upućivala na slavu Njegovog Drugog dolaska (što bi trebalo da nam posluži kao podsetnik koliko je razumevanje proročanstava zaista važno), većina naroda je prihvatila zabludu da je zadatak Mesije bio da oslobodi Izrael od njegovih osvajača i tlačitelja, Rimljana. Pomisao da misionarska izjava Mesije potiče iz teksta Isaija 61,1.2 mora da je predstavljala pravi šok.

Na siromašne su uglavnom s prezirom gledali beskrupulozni službenici kao što su bili sakupljači poreza, poslovni ljudi, pa čak i njihovi susedi. Vladalo je opšte uverenje da je siromaštvo prokletstvo od Boga i da su ljudi sami krivi za svoje stanje. S obzirom na takva predubede-nja, bilo je malo onih koji su brinuli za siromašne i njihove nesrećne okolnosti.

Međutim, Isusova ljubav prema siromašnima bila je jedan od najjačih dokaza njegovog mesijanstva, što se vidi iz Njegovog odgovora na pitanje Jovana Krstitelja o Njemu kao Mesiji (videti Matej 11,1-6). „Kao ni Spasiteljevi učenici, Jovan Krstitelj nije shvatio prirodu Hristovog carstva. Očekivao je da će Isus zauzeti Davidov presto, i kako je vreme prolazilo, a Spasitelj nije zahtevao nikakvu carsku vlast, Jovan je postao zbunjen i uznemiren.“ – Elen G. Vajt, Čeznja vekova, str. 215 (original).

„Jer vjera čista i bez mane pred Bogom i ocem jest ova: obilaziti sirote i udovice u njihovijem nevoljama, i držati sebe neopoga-njena od svijeta“ (Jakov 1,27). Kako bi taj stih trebalo da nam pomogne da postavimo svoje verske prioritete?

BOŽJE STARANJE O SIROMAŠNIMA

Biblijski pisci u svojim spisima pominju mnoge Božje odredbe koje se odnose na siromašne, strance, udovice i siročad. Zapise o tome nalazimo već kod gore Sinaj. „Šest godina zasijevaj zemlju svoju i sabiraj rod njezin; a sedme godine ostavi je neka počine, da jedu siromasi niroda tvojega, a što iza njih ostane neka jedu zvijeri poljske; tako radi i s vinogradom svojim i s maslinikom svojim“ (2. Mojsijeva 23,10.11).

Pročitajte tekstove 3. Mojsijeva 23,22 i 5. Mojsijeva 15,11. Koliko god da se njihov kontekst razlikuje od našeg današnjeg života, koje principe bi trebalo da preuzmemo iz tih stihova?

Uglavnom se podrazumeva da se reč „brat“ u tim stihovima odnosi na Izraelce ili pripadnike iste vere. Takođe, o njima mislimo kao o dostojnim siromasima ili „najmanjim od ove moje braće“. Psalmi nam daju uputstva o tome kako bi trebalo da se ponašamo prema onima kojima je potrebna pomoć. „Sudite ubogome i siroti, onoga koga gone i ništega pravdajte. Izbavljajte ubogoga i ništega, iz ruke bezbožničke otimajte“ (Psalmi 82,3.4). Ovaj tekst ukazuje da naše angažovanje u tom pravcu ne treba da se ograniči samo na obezbeđivanje hrane.

Zatim, tu su i obećanja za one koji pomažu siromašnima. „Ko daje siromahu, neće mu nedostajati“ (Priče 28,27). „Koji car pravo sudi siromasima, njegov će prijesto stajati dovijeka“ (Priče 29,14). A car David je primetio: „Blago onome koji razumije ništemu! Gospod će ga izbaviti u zli dan“ (Psalmi 41,1). To je, dakle, oduvek predstavljalo prioritet u drevnom Izraelu, čak i ako se ponekad gubilo iz vida.

Nasuprot tome, pod uticajem onoga što je poznato kao „socijalni darvinizam“, posebno u Engleskoj, čak i u skorije vreme, mnogi smatraju da pomaganje siromašnima ne samo da ne predstavlja moralni imperativ, već da je to, u stvari, pogrešno. Po ugledu na sile prirode, u kojoj jaki preživljavaju na račun slabih, „socijal-darvinisti“ su uvereni da bi bilo štetno po društvo pomagati siromašnima, bolesnima, slabima, jer bi oni, ako bi se namnožili, samo oslabili društveno tkivo nacije u celini. Koliko god da je okrutno, takvo razmišljanje je logičan ishod verovanja u evoluciju i lažni narativ koji ona nameće.

Kako bi evanđelje – misao da je Hristos umro za sve ljude, trebalo da utiče na naše ponašanje prema svima, ko god oni bili?

BOGATI MLADIĆ

O bogatom mladiću ne znamo ništa osim da je bio mlad, bogat i da je imao vlast. A interesovao se i za duhovna pitanja. Bio je toliko energičan da je trčeći prišao Isusu (Marko 10,17). Oduševila ga je mogućnost da sazna nešto o večnom životu. A priča o njemu toliko je važna da je zabeležena u sva tri sinoptička evanđelja: Matej 19,16-22; Marko 10,17-22 i Luka 18,18-23.

Pročitajte tekst Matej 19,16-22. Šta je Isus mislio pod tim kad je rekao: „Ako hoćeš savršen da budeš, idi prodaj sve što imaš i podaj siromasima; i imaćeš blago na nebu; pa hajde za mnom“ (Matej 19,21)?

Od većine nas Isus ne traži da prodamo sve što imamo i da novac razdelimo siromašnima. Ali za ovog mladića novac mora da je bio bog, i mada Isusov odgovor zvuči prilično oštro, On je znao da je za ovog čoveka to bila jedina nada u spasenje.

Biblija kaže da je on otišao tužan jer je bio veoma bogat, što dokazuje koliko je obožavao svoj novac. Ponuđen mu je večni život i mesto u Isusovom unutrašnjem krugu („Hajde za mnom“ – iste reči kojima je Isus pozivao svojih 12 učenika). Pa ipak, o tom mladiću se više nikad ništa nije čulo. On je zamenio večnost za ovozemaljske posede.

Kakav strašan kompromis, zar ne? Kako tužan primer nepoštovanja načela „odloženog zadovoljstva“ (pogledajte pouku za prošlu sedmicu). Izbor koji je taj čovek napravio u stvari je velika obmana jer, šta god materijalno bogatstvo može sada da nam pruži, pre ili kasnije svi ćemo umreti i suočiti se sa izgledima na večnost. A u međuvremenu, toliko bogataša je otkrilo da im bogatstvo nije donelo mir i sreću kojima su se nadali. Čak se, u mnogim slučajevima, dogodilo upravo suprotno. Toliko je biografija napisano, koje svedoče o tome da su se mnogi od tih bogatih ljudi zaista jedno osećali. Zapravo, jedna od najboljih ilustracija u celoj zabeleženoj istoriji o tome koliko bogatstvo samo po sebi može biti nezadovoljavajuće, nalazi se u knjizi Propovednikovoj. Među mnogim poukama koje se iz nje mogu izvući, jedan zaključak se jasno nameće – novcem se mir i sreća ne mogu kupiti.

„Jer ko hoće dušu svoju da sačuva, izgubiće je; a ko izgubi dušu svoju mene radi i jevanđelja onaj će je sačuvati. Jer kakva je korist čovjeku ako zadobije sav svijet a duši svojoj naudi?“ (Marko 8,35-37). Šta znači izgubiti svoj život evanđelja radi?

ZAKHEJ

Zakhej je bio bogati Jevrejin koji je svoj novac zarađivao prikupljajući porez za omražene Rimljane. Zbog toga, ali i zato što je poput drugih poreznika uzimao više nego što je zaista trebalo, Zakhej je bio omražen i smatran „grešnikom“.

Živeo je u Jerihonu, koji se nalazio na raskršću mnogih trgovačkih puteva. Susret Zakheja i Isusa nije bio slučajnost. Zakhej je očigledno doživio izvesno duhovno osvedočenje i želeo je da unese neke promene u svoj život. Čuo je za Isusa i poželio da Ga vidi. Mora da se proćulo da će grupa s kojom je Isus putovao tog dana stići u Jerihon. Isus je iz Galileje morao da prođe kroz Jerihon na svom poslednjem putovanju za Jerusalem. Prve Hristove reči upućene Zakheju otkrile su da je On, čak i pre nego što je ušao u grad, znao sve o tom čoveku.

Pročitajte tekst Luka 19,1-10. U čemu se ogleda razlika između iskustva ovog bogatog čoveka sa Isusom i iskustva bogatog mladića?

Zakhej i bogati mladić su imali nešto zajedničko. Obojica su bili bogati, obojica su želeli da vide Isusa, i obojica su želeli večni život. Međutim, sličnosti tu prestaju.

Zapazite da je Isus, kad je Zakhej rekao da će „pola imanja svoje-ga“ (Luka 19,8) dati siromašnima, prihvatio taj gest kao izraz istinskog iskustva obraćenja. Nije mu rekao: *Izvini, Zak, ali kao u slučaju bogatog mladića, pravilo je sve ili ništa. Pola neće biti dovoljno.* Zašto? Najverovatnije zato što za Zakheja, mada je i on sigurno voleo svoje bogatstvo, ono ipak nije predstavljalo boga kao za bogatog mladića. Mada ne znamo šta mu je Isus tačno rekao, Zakhej je zapravo bio taj koji je prvi pomenuo davanje novca siromašnima. Nasuprot tome, Isus je bogatom mladiću morao izričito da kaže da odustane od svoje imovine, inače će ga ona uništiti. Mada je Zakhej, kao i svaka bogata osoba, morao da se čuva opasnosti povezanih sa bogatstvom, izgleda da je imao bolju kontrolu nad sobom nego bogati mladić.

„Kada je bogati mladi poglavar otišao od Isusa, učenici su se čudili govoru svoga Učitelja: 'Kako je teško onima koji se uzdaju u svoje bogatstvo ući u carstvo Božje!' Doviknuli su jedni drugima: 'Ko se dakle može spasti?' Sada su imali prikaz istinitosti Hristovih reči: 'Što je u ljudi nemoguće u Boga je moguće.' (Marko 10,24.26; Luka 18,27). Videli su kako jedan bogataš Božjom milošću može da uđe u carstvo.“
– Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, str. 555 (original).

„JESI LI VIDEO SLUGU MOJEGA JOVA?“

Pročitajte tekst Jov 1,8. Kako je sam Bog opisao Jova?

To zvuči prilično dobro, s obzirom da je čak i Bog za Jova rekao da je „dobar“, „pravedan“ (Jov 1,8), tako besprekoran i ispravan da mu niko drugi na zemlji u to vreme nije bio ravan. I to je sam Bog, doslovno, rekao o Jovu.

Čak i nakon što su se katastrofe, jedna za drugom, obrušile na Jova, Bog je ponovio isto ono što je i prvi put rekao o Jovu – da na zemlji nema nikog sličnog njemu, besprekornog, ispravg i tako dalje, osim što je tom prilikom dodao jedan novi element. Sve to o Jovu je bilo tačno, „premda si me nagovorio, te ga upropastih ni za što“ (Jov 2,3).

I mada dobijamo snažan uvid u Jovovo savršenstvo i poštenje na osnovu toga što je odbio da se odrekne Boga uprkos svemu što se dogodilo, čak i uprkos podsmehu svoje nesrećne žene, koja mu je rekla: „Hoćeš li se još držati dobrote svoje? blagoslovi Boga, pa umri“ (Jov 2,9), knjiga otkriva još jedan aspekt Jovovog života pre drame koja se ovde odvija.

Pročitajte tekst Jov 29,12-16. Šta je tu prikazano što nam daje još bolji uvid u tajnu Jovovog karaktera?

Ono što nam verovatno pruža najjasniju sliku su sledeće Jovove reči: „Razbirah za raspru za koju ne znah“ (Jov 29,16). Drugim rečima, Jov nije samo čekao, na primer, da mu priđe neki prosjak u dronjcima, pa da mu nešto udeli. Umesto toga, Jov je bio proaktivan u zapažanju potreba, a potom je delovao u skladu s tim.

Elen G. Vajt je predložila: „Ne čekajte da vam oni (siromašni) skrenu pažnju na svoje potrebe. Postupajte kao Jov. O onome što nije znao, raspitivao se. Obidite svoju okolinu da biste saznali koje potrebe postoje i kako se mogu na najbolji način zadovoljiti.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 151. To je nivo upravljanja novcem i Božjim resursima koji uveliko prevazilazi ono što mnoga Božja deca danas praktikuju.

Pročitajte tekst Isaija 58,6-8. Kako da te drevne reči primenimo na sebe danas?

ZA DALJE PROUČAVANJE

„A kad dođe Sin Čovečij u slavi svojoj i svi sveti anđeli s Njime, onda će sestiti na prestolu slave svoje. I sabraćće se pred Njim svi narodi i razlučiće ih između sebe. Ovako je Hristos na Maslinskoj gori opisao svojim učenicima prizor velikog sudnjeg dana. Istakao je da će odluka ovog suda biti doneta na osnovu jedne pojedinosti. Kada se narodi budu okupili pred Njim postojaće samo dve grupe ljudi, a njihova večna sudbina biće određena onim što su učinili ili zanemarili da učine za Njega u ličnosti siromašnih i napaćenih.“ – Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, str. 637 (original).

„Kada otvorite vrata Hristovim predstavnicima, koji su u nevolji i koji pate, primate dobrodošlicom nevidljive anđele. Pozivate društvo nebeskih bića. Oni donose svetu atmosferu radosti i mira. Oni dolaze sa hvalom na svojim usnama, a na Nebu se čuje pesma koja joj odgovara. Svako delo milosrđa stvara muziku na Nebu. Otac na svome prestolu nesebične radnike ubraja u svoje najdragocenije blago.“ – *Čeznja vekova*, str. 639 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. „Neće biti bez siromaha u zemlji“ (5. Mojsijeva 15,11). Osim činjenice da se to proročanstvo, staro hiljadama godina, nažalost ispunilo, kako bi još trebalo da razumemo te reči danas? Neki ih čak koriste da bi opravdali to što ne pomažu siromašnima, rezonujući na ovaj način: „Eto i Bog je rekao da će siromašnih uvek biti među nama, pa onda tako i treba da bude.“ Šta je pogrešno u takvom načinu razmišljanja?
2. Pročitajte tekst 1. Timotiju 6,17-19: „Bogatima na ovome svijetu zapovijedaj da se ne ponose niti uzdaju u bogatstvo propadljivo, nego u Boga živoga, koji nam sve daje izobilno za užitak; neka dobro čine, neka se bogate u dobrijem djelima, neka budu podašni, zajednični, sabirajući sebi temelj dobar za unapredak, da prime život vječni.“ Zapazite u čemu leži opasnost: uzdati se u svoje bogatstvo umesto u živog Boga. Zašto se to tako lako dešava onima koji imaju novca, iako su svesni da ih na kraju ni sav novac koji poseduju neće sačuvati u životu? Zašto svi moramo voditi računa da se ne uzdamo ni u šta drugo osim u živog Boga?

PLANIRANJE ZA USPEH

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Propovednik 12,1; 1. Mojsijeva 2,15; 1. Timotiju 5,8; Kološanima 3,23.24; 1. Mojsijeva 39,2-5; Priče 3,5-8.

Tekst za pamćenje: „I sve šta god činite, od srca činite kao Gospodu a ne kao ljudima; znajući da ćete od Gospoda primiti platu našljedstva; jer Gospodu Hristu služite“ (Kološanima 3,23.24).

Većina ljudi želi da ima „uspešan“ i srećan život.

Naravno, u palom svetu, gde tragedija i nesreća mogu da nas zadese u svakom trenutku, taj cilj nije uvek lako postići.

Osim toga, postavlja se i pitanje kako definišemo „uspeh“. Imamo slučaj Josifa u Egiptu. Ako je iko ikad imao uspešan život, to bi sigurno bio on, zar ne? Od zatvora do palate, i tako to. S druge strane, šta je sa Jovanom Krstiteljem? Njegov put je vodio od zatvora do groba. Koliko je onda uspešan bio njegov život? I opet, sve zavisi od toga kako definišemo „uspeh“.

Ove sedmice razmotrićemo pojam „uspeha“ u kontekstu osnovnih principa vođenja pristavske službe i finansija. Ko god mi bili, gde god živeli, novac i finansije biće deo našeg života, svidelo nam se to ili ne. Koje, dakle, praktične korake možemo da preduzmemo na tom putu, a koji nam, mada ne garantuju „uspeh“, ipak mogu pomoći da izbegnemo uobičajene zamke i greške koje otežavaju finansijski uspeh?

PRAVILNO POSTAVLJANJE PRIORITETA

Pročitajte tekst Propovednik 12,1. Koja poruka se tu nalazi za nas?

Tokom sazrevanja, kod mladih se razvija svest o tome da u životu moraju da se obezbede neke osnovne potrebe – hrana, odeća i sklonište. Međutim, u vezi s tim potrebama, sam Isus nam je rekao kako da postavimo prioritete, rekavši: „Ištite najprije carstva Božijega, i pravde njegove, i ovo će vam se sve dodati“ (Matej 6,33). Naravno, i za one starije, koji se nisu već u mladosti odlučili za Isusa, još uvek ima vremena da donesu ispravne odluke u pogledu upravljanja materijalnim sredstvima.

Kao što smo videli u tekstu 1. Mojsijeva 28,20-22, Jakov je doneo neke važne životne odluke, i u duhovnom i finansijskom smislu. Gospod se u viziji predstavio Jakovu kao „Gospod Bog Avrama oca tvojega i Bog Isakov“ (1. Mojsijeva 28,13). Tada je, kao deo svog zaveta Bogu, Jakov izjavio: „Gospod će mi biti Bog“ (1. Mojsijeva 28,21).

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 29,9-20. Zašto je važno u kom se trenutku Jakovljevog života ti događaji odvijaju?

Tek nakon što se Jakov duhovno i finansijski obavezao prema Bogu, On ga je uputio na Rahilju kod bunara (videti 1. Mojsijeva 29,9-20). Dakle, prikladno je doneti odluke o svom duhovnom životu i životnom zanimanju pre nego što se posvetimo pitanju braka. Naš budući supružnik treba da zna „u šta se upušta“. Da li je ta osoba posvećeni hrišćanin? Kojom vrstom posla će se on ili ona baviti? Da li će biti učiteljica, medicinska sestra, advokat, radnik, šta god? Kakav život ćemo voditi? Ostala pitanja na koja bi trebalo da dobijemo odgovore pre nego što se obavežemo na brak su sledeća: Koji nivo obrazovanja je postigao naš budući supružnik? Sa kolikim iznosom duga ćemo ući u brak? Da li smo spremni da prihvatimo postojeću situaciju kao deo svoje odgovornosti?

Pročitajte tekst 2. Korinćanima 6,14.15. Zašto je toliko važno uzeti u obzir to načelo kada tražimo životnog druga? Iako ne garantuje dobar brak, zašto ipak povećava šanse da se to ostvari?

BLAGOSLOV RADA (U IDEALNOM SLUČAJU)

Ukoliko niste izuzetno bogati ili vam mama i tata nisu ostavili takvo nasleđstvo da ne morate da radite ni jedan dan u životu (ako čitate priče o takvoj deci, onda znate da novac koji je trebalo da im bude na blagoslov, često dovodi do tragedije kada odrastu), pre ili kasnije ćete morati da zarađujete za život. Idealno je, naravno, ako nađete nešto što vas oduševljava i što vam može obezbediti dobre prihode, pa se onda obučite za to, nađete posao i provedete u tome ceo svoj radni vek. Naravno, to je ideal i ne bude uvek tako.

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 2,15 (videti takođe Propovednik 9,10 i 2. Solunjanima 3,8-10). Kakav je značaj činjenice da je Adamu (a svakako i Evi), još pre pada u greh, dat određeni posao? Kako nam to objašnjava činjenicu da su oni koji nikad nisu morali da rade, kao što je prethodno rečeno, shvatili da je to u stvari njihovo prokletstvo?

Takav rad očigledno nije predstavljao kaznu. Osmišljen je za njihovo dobro. Dakle, čak i u Raju, čak i u svetu u kome nisu postojali greh, smrt i patnja, Bog je znao da je ljudskim bićima potrebno da rade.

„Adamu je bio poveren posao staranja o Vrtu. Stvoritelj je znao da Adam ne bi mogao da bude srećan bez posla. Lepota vrta ga je oduševljavala, ali to još nije bilo dovoljno. Morao je da dobije posao koji će razvijati čudesne organe njegovog tela. Da se sreća sastojala u neaktivnosti, čovek bi, u stanju svete nevinosti, bio ostavljen bez posla. Ali Onaj koji je stvorio čoveka znao je šta će mu doneti sreću i, čim ga je stvorio, dao mu je određeni zadatak. Obećanje o budućoj slavi, i odluka da se čovek mora mučiti da stekne svoj svakodnevni hleb, došli su sa istog prestola.“ – Elen G. Vajt, *Naše uzvišeno zvanje*, str. 223 (original).

Međutim, nakon pada, pošto je rad (kao i sve ostalo) bio ukaljan grehom, Bog je rekao Adamu:

„Zemlja da je prokleta s tebe; s mukom ćeš se od nje hraniti do svojega vijeka“ (1. Mojsijeva 3,17). Zapazite, Bog je prokleo zemlju „s tebe“ – zbog Adama, sa idejom da će mu rad, posebno kao palom biću, biti zaista neophodan.

Šta je to u vezi sa radom što bi, u idealnom slučaju, trebalo da bude blagoslov za nas?

GODINE STICANJA

Kao što smo videli, Božja namera je, u svakom slučaju, bila da ljudi rade. Taj deo našeg života (radni vek) obično traje oko 40 godina. Za mnoge ljude to je i vreme kada se deca odgajaju i školuju, kada se kupuje stan ili kuća i obavljaju druge velike kupovine. U finansijskom smislu, to može biti veoma intenzivan period. To je i veoma osetljivo vreme, jer članovi porodice tada uče da sarađuju i uspostavljaju veze koje će trajati celog života. Finansijski stres u tom periodu može da uništi brak, a do toga često i dolazi. Ipak, porodice u kojima oba supružnika imaju hrišćansko opredeljenje i spremne su da slede biblijska načela, mnogo su stabilnije.

Pročitajte sledeće tekstove: 1. Timotiju 5,8; Priče 14,23 i Kološanima 3,23.24. Koje važne zaključke možemo izvući iz tih tekstova kad je reč o finansijama u kući?

U većini slučajeva, muž je glavni hranitelj, mada često oba supružnika rade. Naravno, mogu se pojaviti neočekivane okolnosti – bolest, ekonomski krah, šta god – koje otežavaju ostvarenje tog ideala. Tada ljudi moraju da se prilagode nastalim okolnostima.

Deca koja se donose na svet tokom ovog životnog razdoblja proglašena su „nasledstvom od Gospoda“ (Psalam 127,3). Međutim, moramo imati na umu da deca sa sobom nose ogromnu odgovornost. Cilj hrišćanskih roditelja je da svoju decu osposobe da, kad odrastu, postanu samostalni ljudi u ovom životu, i da se pripreme za život koji dolazi. U nastavku iznosimo tri saveta koji mogu pomoći roditeljima:

1. *Obezbedite domaće hrišćansko okruženje.* To podrazumeva redovna i zanimljiva porodična bogoslužjenja, redovno pohađanje crkve i subotne škole, kao i vernost u davanju desetka i prinosa. To su dobre navike koje treba formirati rano u životu.

2. *Naučite ih da budu spremni da rade i da cene rad.* Deca će otkriti da se marljivost i poštenje na poslu uvek primećuju, cene i nagrađuju. Naučite da do novca dolazimo tako što trošimo svoje vreme obavljajući zadatke koji su drugima vredni.

3. *Pomozite im da steknu dobro obrazovanje.* Obrazovanje je danas skupo – posebno hrišćansko obrazovanje u privatnim školama. Ali za roditelje koji za svoju decu prave planove ne samo za ovaj život već i za onaj koji će doći, to je trošak koji se isplati.

Naravno, šta god roditelji da urade, niko im ne garantuje u kom pravcu će njihova deca krenuti. Zašto je važno da roditelji ne krive sebe za pogrešne odluke koje bi njihova odrasla deca mogla da donesu?

POŠTENO RADITI

Druga faza „uspešnog“ života, poslednja faza, ima potencijal da bude i najprijatnija – ako su odluke donete u mladosti bile mudre i ako ih neočekivani događaji nisu osujetili. U idealnom slučaju, roditelji su izveli decu na put osposobljavanja ih za samostalan život, kredit za kuću ili stan je otplaćen, potrebe za prevozom su zadovoljene, nema dugova, i obezbeđeni su dovoljni prihodi za potrebe starijeg domaćinstva.

S druge strane, Bog poziva svoju decu da dostignu jedno više merilo u životu i radu. To merilo je Božji zakon zapisan u srcu (videti tekst Jeremija 31,33), koji se ogleda u karakteru. Što se društvo više urušava, a hrišćansko učenje razvodnjava i minimizira, za pojedinca postaje sve važnije da u životu i radu postigne takav nivo da mu se nema šta zameriti. Biblija kaže: „Bolje je ime nego veliko bogatstvo, i milost je bolja nego srebro i zlato“ (Priče 22,1).

Biblija beleži slučajeve poslodavaca koji su shvatili da su blagosloveni zato što su imali pobožnog radnika. Kada je Jakov poželeo da napusti svog tasta Lavana, i da se s porodicom vrati u otadžbinu, Lavan ga je molio da ne odlazi, govoreći: „Nemoj, ako sam našao milost pred tobom; vidim da me je blagoslovio Gospod tebe radi“ (1. Mojsijeva 30,27). Kada je Josif prodat u ropstvo u Egiptu, njegov gospodar Petefrije izneo je slično zapažanje o Josifovom radu i nagradio ga u skladu s tim.

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 39,2-5. Mada se to u tekstu ne navodi izričito, šta mislite, šta je to Josif radio zbog čega je njegov gospodar na njega gledao tako blagonaklono?

„Ako dakle jedete, ako li pijete, ako li što drugo činite, sve na slavu Božiju činite“ (1. Korinćanima 10,31). Prema tome, i kad je reč o našem poslu, o upravljanju finansijama, o bilo čemu drugom što radimo, sve to treba da radimo Bogu na slavu. A On je taj koji nam daje znanje i snagu da bismo uspeli u životu. „Tvoje je, Gospode, veličanstvo i sila i slava i vječnost i čast, i sve što je na nebu i na zemlji; tvoje je, Gospode, carstvo, i ti si uzvišen svrh svega poglavar; bogatstvo i slava od tebe je, i ti vladaš svijem, i u tvojoj je ruci moć i sila, i u tvojoj je ruci uzvisiti i ukrijepiti sve“ (1. Dnevnika 29,11.12).

Kojih principa se vi pridržavate, ne samo u poslu, već i životu uopšte? Koje promene bi možda trebalo da uvedete?

TRAŽENJE POBOŽNOG SAVETA

Postoji veliki broj sekularnih „gurua“ za upravljanje novcem, ali Bog nas je upozorio da se s njima ne savetujemo kad je reč o upravljanju imovinom koju nam je On poverio. „Blago čovjeku koji ne ide na vijeće bezbožničko, i na putu grješničkom ne stoji, i u društvu nevaljalijih ljudi ne sjedi, nego mu je omililo zakon Gospodnji i o zakonu njegovu misli dan i noć! On je kao drvo usađeno kraj potoka, koje rod svoj donosi u svoje vrijeme, i kojemu list ne vene: što god radi, u svemu napreduje“ (Psalmi 1,1-3).

Dakle, blagosloven će biti čovek koji uživa u zakonu Gospodnjem (zakon se ovde može razumeti u širem smislu kao Božja Reč). Jednostavno, zar ne? I on će napredovati – biće uspešan.

Pročitajte tekst Priče 3,5–8. Kako da taj princip primenimo u svom bavljenju osnovnim finansijskim pitanjima?

Pregled biblijskih saveta o upravljanju finansijama daje nam veoma vredne smernice koje treba da sledimo. Pogledajmo neke od njih.

1. *Organizujte se. Napravite plan potrošnje* (Priče 27,23,24). Mnoge porodice prosto preživljavaju od plate do plate. Bez jednostavnog plana koji uzima u obzir zaradu, trošenje i štednju, život postaje mnogo stresniji.

2. *Trošite manje nego što zarađujete. Donesite odluku da ćete živeti u skladu sa svojim mogućnostima* (Priče 15,16). Mnoge porodice u zapadnim zemljama troše zapravo više nego što zarađuju. To se dešava samo zbog dostupnosti kredita i mogućnosti zaduživanja. Međutim, mnogi problemi muče one koji su u dugovima.

3. *Uštedite pomalo od svake plate* (Priče 6,6-8). Treba štedeti da bismo u budućnosti mogli da obavimo neke veće kupovine i da izađemo na kraj sa neplaniranim troškovima, kao što su bolest ili nesrećni slučajevi. Deo te uštedevine trebalo bi da sačuvamo za vreme kada, zbog starosti, više nećemo moći da se zaposlimo.

4. *Čuvajte se dugova kao kovida-19* (Priče 22,7)! Kamata je trošak koga se možete odreći. Osoba ili porodica koja živi sa dugovima – to jest, od pozajmljenog novca – zapravo živi danas od novca koji očekuje da će zaraditi u budućnosti. Ali, ako dođe do bilo kakvih nepredviđenih promena, to bi moglo dovesti do ozbiljnih neprijatnosti u finansijskom smislu.

5. *Budite vredan radnik*. „Željna je duša ljenivčeva, ali nema ništa; a duša vrijednijih ljudi obogatiće se“ (Priče 13,4).

6. *Budite verni Bogu u finansijskom pogledu* (5. Mojsijeva 28,1-14). Nijedna porodica ne može sebi da priušti život bez Božjeg blagoslova.

7. *Imajte na umu da ova zemlja nije naš pravi dom*. Način na koji upravljamo svojim sredstvima govori mnogo o tome koji su naši krajnji prioritati (videti Matej 25,14-21).

ZA DALJE PROUČAVANJE:

„Nijedan poslovni ni životni plan ne može biti zdrav i potpun ako obuhvata samo kratke godine ovog sadašnjeg života i ne uzima u obzir beskrajnu budućnost... Niko ne može da sakuplja blago na Nebu, a da mu život na ovoj zemlji ne bude obogaćen i oplemenjen.“ – Elen G. Vajt, *Vaspitanje*, str. 145 (original).

„Ono što leži u osnovi poslovnog poštenja i pravog uspeha je priznanje Božjeg vlasništva. Stvoritelj svega je prvobitni vlasnik. A mi smo Njegovi pristavi. Sve što imamo, On nam je poverio da bismo koristili u skladu s Njegovim uputstvima.“ – *Vaspitanje*, str. 137 (original).

Zbog pritiska da zbrinemo svoju porodicu, mi često mislimo da je naš posao jednostavno da obezbedimo prihod. Međutim, kao hrišćani, suočavamo se takođe i sa potrebom da uradimo svoj deo u sklopu Velikog naloga koji je Isus uputio svim svojim sledbenicima. Pošto je citirala taj nalog onako kako je zabeležen u tekstu Marko 16,15, Elen G. Vajt je zapisala: „Nisu svi pozvani da budu propovednici ili misionari u uobičajenom smislu te reči; ali svi mogu biti Hristovi saradnici u objavljivanju 'radosne vesti' svojim bližnjima. Zapovest je upućena svima, velikima i malima, učenima i nenaučenima, starima i mladima.“ – *Vaspitanje*, str. 264 (original).

„Moramo tačnije da se pridržavamo Božjeg plana života. Obavljati što bolje posao koji je pred nama, poveriti svoje puteve Bogu i paziti na znake Njegovog providenja – to su pravila koja služe kao siguran vodič prilikom izbora zvanja.“ – *Vaspitanje*, str. 267 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Kako mi kao hrišćani definišemo „uspešan“ život? U čemu je razlika između toga kako svet definiše uspeh i kako bi trebalo da ga mi (u idealnom slučaju) definišemo? Uzmimo, na primer, Jovana Krstitelja. Kako biste okarakterisali njegov život, koji se završio neslavno, u zatvoru, a sve zbog hira jedne pokvarene žene? Da li biste to proglasili uspešnim? Kako biste obrazložili svoj odgovor?
2. Kako objasniti činjenicu da ima mnogo veoma „uspešnih“ ljudi koji ne slede nijedan od biblijskih principa ni kad je reč o upravljanju bogatstvom ni u životu uopšte? Ili, šta je sa onima koji pokušavaju da slede njihov primer, a ne uspevaju? Možda zato što se razbole, ili ih zadesi neka nesreća. Kako da razumemo takve situacije?

ČUVAJTE SE POHLEPE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Isaija 14,12-14; Efescima 5,5; Isus Navin 7; Jovan 12,1-8; Dela 5,1-11; 1 Korinćanima 10,13.

Tekst za pamćenje: „Gledajte i čuvajte se od lakomstva; jer niko ne živi onijem što je suviše bogat“ (Luka 12,15).

Pohlepa ili lakomost ili zavist definiše se kao neumerena želja za bogatstvom ili imovinom koja vam ne pripada. Pohlepa je veliki problem – dovoljno veliki, zapravo, da se dovede u istu ravan sa laganjem, krađom i ubijanjem. Toliko je štetna da je Bog odlučio da na nju upozori u svom velikom moralnom zakonu. „Ne poželi kuće bližnjega svojega, ne poželi žene bližnjega svojega, ni sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti išta što je bližnjega tvojega“ (2. Mojsijeva 20,17).

Pohlepa se često ubraja u one gnusne grehe koji će čoveka sprečiti da uđe u Božje carstvo. „Ili ne znate da nepravednici neće naslijediti carstva Božijega? Ne varajte se: ni kurvari, ni idolopoklonici, ni preljubočinci, ni adžuvani, ni muželožnici, ni lupeži, ni lakomci, ni pijanice, ni kavgađžije, ni hajduci, carstva Božijega neće naslijediti“ (1. Korinćanima 6,9.10).

Pohlepa se, dakle, izjednačuje sa iznudom, idolopoklonstvom, bludom i preljubom? Biblijski tekstovi upravo to kažu, a mi ćemo ove sedmice razmotriti primere koji nam pokazuju koliko je ona zaista loša i šta možemo preduzeti da je prevaziđemo.

PRVOBITNI GREH?

Često se, i to s razlogom, postavlja pitanje kako je greh uopšte nastao u Božjem svemiru. Možemo razumeti kako – bar donekle. A u svojoj srži, nastao je zbog pohlepe. Pohlepa bi, prema tome, mogla biti taj prvobitni greh.

Pročitajte tekst Isaija 14,12-14. Koji nagoveštaji se tu navode u vezi sa padom Lucifera? Kako je pohlepa odigrala presudnu ulogu u tom padu?

„Nezadovoljan svojim položajem, iako je slavom nadmašivao svu nebesku vojsku, usudio se (Lucifer) da poželi poštovanje koje je pripadalo samo Stvoritelju. Umesto da se potruđi da Bogu osigura prednost u ljubavi i odanosti svih stvorenih bića, pokušao je da pridobije njihovu službu i vernost. Zaviđajući Hristu na slavi kojom je beskrajni Otac zaogrnuo svoga Sina, ovaj knez anđela pozeleo je da stekne vlast na koju je samo Hristos imao pravo.“ – Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 35 (original).

Pročitajte Efescima 5,5 i Kološanima 3,5. Sa čim Pavle izjednačava lakomstvo i zašto?

Fascinantno je da Pavle dvaput izjednačava pohlepu sa idolopoklonstvom. Ljudi se odaju idolopoklonstvu kada se klanjaju – to jest, posvećuju svoj život – nečemu drugom umesto Bogu, nečemu stvorenom umesto Stvoritelju (Rimljanima 1,25). Da li je, prema tome, pohlepa zapravo želja za nečim što ne bi trebalo da imamo, i to tako snažna želja da ona, a ne Gospod, zauzima središnje mesto u našem srcu?

Nema sumnje da Lucifer u početku nije znao kuda će ga njegove pogrešne želje odvesti. To može biti slučaj i sa nama. Međutim, zapovest protiv pohlepe, jedina zapovest koja se bavi isključivo mislima, može da nas odvrti od dela koja bi dovela do kršenja i drugih zapovesti. (Videti, na primer, 2. Samuilova 11.)

Pročitati tekst 1. Timotiju 6,6.7. Kako nas usredsređenost na to o čemu je Pavle tu pisao štiti od pohlepe?

PROKLETI PREDMETI U LOGORU

Bio je to verovatno jedan od najznačajnijih trenutaka u istoriji Izraela. Posle 40 godina lutanja po pustinji, konačno su ulazili u Obećanu zemlju. Zahvaljujući jednom dramatičnom čudu, Izraelci su reku Jordan u fazi visokog vodostaja – prešli po suvom. Taj prelazak je bio tako impresivan da su srca neznabožačkih vladara u Hananu smekšala, i njihov borbeni duh je splasnulo (Isus Navin 5,1).

Prvi pravi izazov prilikom osvajanja Hanana bio je Jerihon, grad opasan snažnim zidinama. Niko nije znao šta da uradi kako bi savladao stanovnike Jerihona – čak ni Isus Navin. Tek u odgovoru na molitvu Isusa Navina Bog im je otkrio plan za uništenje grada, koji su oni sledili. Međutim, događaji su posle toga poprimili izrazito negativan tok.

Pročitajte tekst Isus Navin 7. Šta se desilo posle moćne pobede kod Jerihona i kakvu bi poruku za sebe trebalo da izvučemo iz te priče?

Pošto je suočen sa krivicom, Ahan je priznao šta je uradio, rekavši da se „polakomio“ na te stvari. Jevrejska reč prevedena kao „polakomih“, *chmd*, korišćena je na nekim mestima u Bibliji u veoma pozitivnom smislu. Isti koren se pojavljuje u tekstu Danilo 9,23, na primer, kada je Gavrilo rekao Danilu da je „mio čovek“.

U ovom slučaju, međutim, reč *chmd* bila je loša vest. Uprkos jasnoj zapovesti da ne uzimaju plen za sebe iz osvojenih gradova (Isus Navin 6,18.19), Ahan je učinio upravo to, nanevši sramotu celom narodu. U stvari, nakon poraza kod Gaja, Isus Navin se uplašio pomislivši: „Čuće Hananeji i svi stanovnici te zemlje, i sleći će se oko nas, i istrijebiće ime naše sa zemlje; i šta ćeš učiniti od velikoga imena svojega?“ (Isus Navin 7,9). Drugim rečima, Gospod je želeo da iskoristi te velike pobede kako bi okolnim narodima dao do znanja kolika je Njegova moć i kako On deluje među sopstvenim narodom. Njihova osvajanja trebalo je da budu (na poseban način) svedočanstvo narodima o Jahveovoj moći. Naravno, posle kraha u Gaju, pored gubitka ljudskih života, i to svedočanstvo je bilo kompromitovano.

Razmislite kako je Ahan lako mogao da opravda svoje postupke: Pa, to je tako mala količina u poređenju sa celokupnim plenom. Niko neće znati, a i kako bi to moglo da šteti? Osim toga, mojoj porodici je potreban novac. Kako da se zaštitimo od te vrste opasne racionalizacije?

JUDINO SRCE

Jedna od najtragičnijih priča u Bibliji je ona o Judi Iskariotskom. Taj čovek je imao privilegiju koju su imala samo još jedanaestorica drugih ljudi u celoj istoriji sveta – da bude sa Isusom sve vreme i da saznaje večne istine direktno od samog Učitelja. Kako je tužno što će mnogi ljudi koji nisu imali ni približno takve prednosti kakve je imao Juda biti spaseni, dok je sam Juda, kao što znamo, sada predodređen za večno uništenje.

Šta se desilo? Odgovor se može naći u jednoj reči – pohlepa, žudnja njegovog srca.

Pročitajte tekst Jovan 12,1-8. Šta je Marija uradila što je privuklo toliku pažnju tokom gozbe? Kako je Juda reagovao? Zašto? Kakav je bio Isusov odgovor?

Spasiteljev blagi ukor u odgovoru na njegovu pohlepnu primedbu naveo je Judu da napusti gozbu i ode pravo u prvosvešteničku palatu, gde su se okupili Isusovi neprijatelji. Ponudio se da im preda Isusa u ruke za sumu mnogo manju od Marijinog dara. (Videti Matej 26,14-16.)

Šta se desilo sa Judom? S obzirom da je imao toliko divnih prilika, toliko retkih privilegija, zašto je učinio nešto tako zlo? Prema Elen G. Vajt, Juda je „voleo Velikog učitelja i želeo da bude s Njim. Čeznuo je da promeni karakter i život i nadao se da će to iskusiti svojim povezivanjem sa Isusom. Spasitelj nije odbio Judu. Dao mu je mesto među dvanaesticom. Povereno mu je da obavlja delo evanđeliste. Obdario ga je silom da leči bolesne i isteruje đavole. Ali Juda nije došao do tačke potpunog potčinjavanja Hristu.“ – *Čežnja vekova*, str. 716 (original).

Na kraju krajeva, svi mi imamo nedostatke karaktera koji, ako se predamo Bogu, mogu biti prevaziđeni delovanjem Njegove sile u nama. Ali Juda se nije u potpunosti predao Hristu, i njega je greh pohlepe, koji je mogao da pobedi u sili Hristovoj, savladao sa tragičnim posledicama.

Ko se od nas ne bori sa pohlepom za ovim ili onim? U ovom slučaju, ono za čim je Juda žudeo bio je novac, a ta pohlepa – problem srca – dovela ga je do krađe (Jovan 12,6), što ga je na kraju navelo da izda Isusa.

Kakva je to strašna lekcija za sve nas kad je reč o opasnosti u koju pohlepa može da nas dovede. Nešto što izgleda tako sitno, obična želja srca, može dovesti do ozbiljne nesreće i večnog gubitka.

ANANIJA I SAPFIRA

U to vreme bilo je uzbudljivo biti član crkve. Posle velikog izlivanja Svetog Duha na dan Pedesetnice, apostoli su sa silom propovedali evanđelje, i hiljade su se pridruživale crkvi.

„I pošto se oni pomoliše Bogu zatrese se mjesto gdje bijahu sabrani, i napuniše se svi Duha svetoga, i govorahu riječ Božiju sa slobodom. A u naroda koji vjerova bješe jedno srce i jedna duša; i nijedan ne govoraše za imanje svoje da je njegovo, nego im sve bješe zajedničko“ (Dela 4,31.32).

Kakvu su samo prednost imali to dvoje ljudi, Ananija i Sapphira, da budu deo rane crkve, da vide njen rast i posmatraju izlivanje Svetog Duha na tako upečatljiv način. „Jer nijedan među njima ne bješe siromašan, jer koliko ih god bijaše koji imadijahu njive ili kuće, prodavahu i donošahu novce što uzimahu za to, i metahu pred noge apostolima; i davaše se svakome kao što ko trebaše“ (Dela 4,34.35).

U tom okruženju, Ananija i Sapphira, očigledno impresionirani onim što se dešavalo, i želeći da budu deo svega toga, odlučili su da prodaju nešto imovine i daju prihod Crkvi. Do tog trenutka sve je bilo dobro.

Pročitajte Dela 5,1-11. Šta je po vašem mišljenju gore, to što su zadržali deo novca ili što su lagali o tome? Zašto ih je stigla tako oštra kazna?

U početku je izgledalo da su oni iskreni u svojoj želji da svojim prilogom podupru delo. Međutim, „Ananija i Sapphira kasnije su ožalostili Svetoga Duha kada su popustili lakomstvu. Počeli su da se kaju što su dali obećanje, tako da je uskoro izgubljen pozitivan uticaj blagoslova koji je njihovo srce ispunio željom da učine nešto veliko za Hristovo delo.“ – Elen G. Vajt, Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 72 (original). Drugim rečima, mada su u sve to ušli iz najboljih pobuda, pohlepa ih je navela da se lažno predstave, pretvarajući se da su nešto što zapravo nisu bili.

„I uđe veliki strah u svu crkvu i u sve koji čuše ovo“ (Dela 5,11). Posle tog incidenta, ljudi su sigurno bili znatno pažljiviji u vraćanju desetka. Međutim, taj tužni izveštaj nije uključen u Bibliju kao upozorenje na vernost u davanju desetka. Čemu nas on zapravo uči kad je reč o tome do čega pohlepa može da dovede?

PREVAZILAŽENJE POHLEPE

Pohlepa je stvar srca i, poput ponosa i sebičnosti, često ostaje nezaapažena, zbog čega može biti tako varljiva, pa čak i smrtonosna. Već je dovoljno teško prevazići grehe koji su očigledni, kao što su laž, preljuba, krađa, idolopoklonstvo, kršenje Subote. A to su ipak spoljašnja dela o kojima moramo da razmislimo pre nego što ih učinimo. Ali prevazići same pogrešne misli? To može biti zaista teško.

Pročitajte 1. Korinćanima 10,13. Koje obećanje je tu dato i zašto je toliko važno razumeti ga u kontekstu pohlepe?

Kako da se onda, u Božjoj sili, zaštitimo od tog opasnog, varljivog greha?

1. Donesite odluku da ćete služiti Bogu, oslanjati se na Njega i biti deo Njegove porodice. „Izberite sebi danas kome ćete služiti... a ja i dom moj služićemo Gospodu“ (Isus Navin 24,15).

2. Budite svakodnevno u molitvi i uključite reči iz teksta Matej 6,13, „I ne navedi nas u napast; no izbavi nas oda zla. Jer je tvoje carstvo, i sila, i slava vavijek.“ Kada osetite pohlepu za nečim što znate da ne bi trebalo da imate, molite se u vezi s tim, pozivajući se na biblijska obećanja o pobedi, kao što je ono u 1. Korinćanima 10,13.

3. Redovno proučavajte Bibliju. „U srce svoje zatvorio sam riječ tvoju, da ti ne griješim“ (Psalmi 119,11).

Isus se uhvatio u koštac sa problemom ljudskog greha. Bio je kušan u svakoj pojedinosti u kojoj se i mi kušamo. A da bi primio silu da se odupre, On je cele noći provodio u molitvenoj zajednici sa svojim Ocem. I nije napustio ovaj svet sve dok nam sopstvenim primerom nije utro put, a zatim i obećao silu koja će svakoj osobi omogućiti da živi u veri i poslušnosti – da razvije karakter nalik Hristovom.

„Tražite Gospoda, dok se može naći; prizivajte ga, dokle je blizu. Neka bezbožnik ostavi svoj put i nepravednik misli svoje; i neka se vrati ka Gospodu, i smilovaću se na nj, i k Bogu našem, jer prašta mnogo“ (Isaija 55,6.7).

Kakve su, ako ih uopšte ima, posledice pohlepe u vašem životu? Koje ste lekcije naučili? Šta bi još trebalo da naučite iz njih?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Prilikom osvajanja Jerihona, Ahan nije bio jedini koji je uneo srebro i zlato u izraelski logor. Isus Navin je rekao narodu da srebro i zlato, kao i posude od mesinga i gvožđa donesu u riznicu Božjeg doma (Isus Navin 6,19.24). Sve ostalo je trebalo spaliti. Ahan je, međutim, bio jedini koji je zadržao nešto za sebe. „Među milion Izrailjaca našao se samo jedan koji se, u tom svečanom trenutku pobjede i suda, odvažio da prekrši Božju zapovest. Ahanova lakomost se razbudila kada je ugledao skupocenu tkaninu iz zemlje Senarske; čak je u trenutku kada se našao suočen sa smrću smatrao potrebnim da izjavi: 'Vidjeh u plijenu jedan *lijep* plašt Vavilonski!' Jedan greh je izazvao drugi, pa je prisvojio i zlato i srebro namenjeno Gospodnjoj riznici – uskratilo je Bogu prvine iz zemlje Hananske.“ – Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 496 (original).

Na Pavlovoj listi znakova poslednjeg vremena, prve dve stavke uključuju naš odnos prema novcu i imovini. „Ali ovo znaj da će u posljednje dane nastati vremena teška. Jer će ljudi postati samoživi, srebroljupci (pohlepni)“ (2. Timotiju 3,1.2). Sebičnost i ljubav prema novcu predstavljaju značajnu karakteristiku čovečanstva poslednjeg vremena – našeg vremena.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Pročitajte 1. Timotiju 6,6-10: „Ali jest velika trgovina pobožnost sa zadovoljstvom. Jer ništa ne donesosmo na ovaj svijet, dakle ne možemo ništa ni odnijeti. A kad imamo hranu i odjeću, ovijem da budemo dovoljni. A koji hoće da se obogate oni upadaju u napaсти i zamke, i u mnoge lude škodljive želje, koje potapaju čovjeka u propast i pogibao. Jer je korijen sviju zala srebroljublje kojemu neki predavši se zadoše od vjere i na sebe navukoše muke velike.“ Razgovarajte u razredu o primerima onih koji zbog ljubavi prema novcu „na sebe navukoše muke velike“. Ima mnogo takvih primera, zar ne? Kako da nađemo pravi balans, znajući da nam je novac potreban da bismo preživeli, a da ne upadnemo u zamku na koju Pavle upozorava?
2. Šta još postoji, osim novca, na šta bismo mogli da se polakomimo?
3. Koja je razlika između legitimne želje za nečim i pohlepe? Kada se ta legitimna želja za nečim pretvara u pohlepu?

MOJI ZAKLJUČCI I ODLUKE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Luka 12,16-21; Propovednik 2,18-22; Priče 27,23-27; 2. Korinćanima 4,18; Propovednik 5,10; Kološanima 1,15-17.

Tekst za pamćenje: „I čuh glas s neba gdje mi govori: napiši: blago mrtvima koji umiru u Gospodu otsad. Da, govori Duh, da počinu od trudova svojijeh; jer djela njihova idu za njima“ (Otkrivenje 14,13).

Kako se bližimo kraju svog radnog veka, naš finansijski fokus okreće se ka očuvanju imovine u iščekivanju završetka života. Prelazak iz radnog odnosa u penziju može biti veoma traumatično iskustvo. Koji je najbolji način da nastavimo dalje kad je reč o našim finansijama?

Kako ljudi stare, gotovo prirodno počinju da brinu za budućnost. Najčešći strahovi su: da će prerano umreti (pre nego što zbrinu porodicu); da će živeti predugo (nadživeti svoju imovinu ili uštedevinu); teška bolest (svi moji resursi bi mogli otići u jednom trenutku); i mentalni i/ili fizički invaliditet (ko će se brinuti o meni?).

Komentarišući te strahove, Elen G. Vajt je napisala: „Sva ta strahovanja potiču od sotone... Kad bi zauzeli stav koji Bog želi da zauzmu, poslednje životno doba moglo bi da im bude najbolje i najsrećnije... Trebalo bi da ostave po strani brige i terete i da svoje vreme provode što srećnije, pripremajući se za nebo.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 424.

Ove sedmice razmotrićemo Božji savet u vezi s našim poslednjim godinama. Šta da radimo, šta da izbegavamo i koje principe da sledimo?

BOGATI BEZUMNIK

Pročitajte tekst Luka 12,16-21. Koja se bitna poruka tu nalazi za nas? Kakav je strogi prekor Gospod uputio tom bezumnom čoveku i šta nam to govori o odnosu koji bi trebalo da imamo prema onome što posedujemo?

Mada ta poruka ima i šire značenje, moglo bi se reći da je Isus tom pričom naznačio *šta ne bi trebalo raditi u penziji*. Shodno tome, ako se neko sprema da napusti posao s namerom da svoju ušteđevinu troši samo na sebe, trebalo bi da povede računa i da tu priču uzme k srcu. Problem nije u napornom radu i sticanju bogatstva, posebno kada zađete u godine i, možda, čak počnete da zarađujete više. Problem je u odnosu prema svemu tome. Čovekove reči: „Počivaj, jedi, pij, veseli se“ (Luka 12,19) – pogađaju u srž problema.

„Ciljevi ovog čoveka nisu bili uzvišeniji od ciljeva životinja koje propadaju. Živeo je kao da nema Boga, nema Neba, nema budućeg života; kao da je sve što ima isključivo njegovo, kao da ne duguje ništa ni Bogu ni ljudima.“ – Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 257, 258 (original).

Ako u toj fazi života mislimo samo na sebe, zanemarujući Božje delo i potrebe drugih, onda sledimo primer tog bogatog bezumnika. U Isusovoj paraboli nema nikakvih naznaka da je taj bogataš bio lenj ili nepošten. Problem je bio samo u tome kako je nameravao da troši ono što mu je Bog poverio. Pošto ne znamo dan svoje smrti, uvek bi trebalo da se spremamo za taj trenutak, vršeći Božju volju umesto da vodimo sebičan život.

Prema opštoj slici datoj u Bibliji, čovek treba da radi i ostane produktivan dokle god može. U stvari, zanimljivo je primetiti da su pisci velikih proročkih knjiga, Danilo i Jovan, pisac Otkrivenja, bili, kao što mnogi veruju, već u 80-im godinama kad su završili svoj rad. I to u vreme kada je prosečni životni vek iznosio oko 50 godina. Elen G. Vajt je neke od svojih najpoznatijih i najomiljenijih knjiga, kao što je Čežnja vekova, objavila oko svoje 70. godine. Dakle, sve dok smo zdravi, godine ne bi trebalo da budu razlog da prestanemo da budemo produktivni i da, dokle god je moguće, činimo nešto dobro.

Isus je one koji čekaju Njegov Drugi dolazak savetovao ne samo da ostanu budni, već i da nastave marljivo da rade (Matej 24,44-46).

Kako da, u bilo kom životnom dobu i sa bilo kojom sumom novca, izbegnemo da upadnemo u istu zamku kao čovek iz te parabole? Zapitajte se: „Za šta ja živim?“

NE MOŽEŠ IH PONETI SA SOBOM

Neko je jednom pitao poznatog evanđelistu Bilija Grejema šta ga je, sada kad je ostario, najviše iznenadilo u vezi sa životom (on je tada imao 60 godina). Grejem je odgovorio: „Njegova kratkoća.“

Nesumnjivo, život brzo prolazi.

Čemu nas sledeći tekstovi uče o ljudskom životu? Psalmi 49,17;

1. Timotiju 6,6.7; Psalmi 39,11; Jakov 4,14; Propovednik 2,18-22.

I ne samo da život brzo prolazi, nego i kad umreš, ne možeš ništa poneti sa sobom, bar od materijalnih dobara koje si nagomilao. (A karakter? E, to je već druga priča.) „Jer kad umre, neće ništa ponijeti, niti će poći za njim slava njegova“ (Psalmi 49,17), što znači da čovek to ostavlja za sobom da neko drugi dobije. A ko će to dobiti, naravno, zavisi od toga kakvi se planovi unapred naprave.

Mada, naravno, nemaju svi velika imanja, većina ljudi, posebno ako su godinama radili, uspeju da steknu izvesna sredstva. A šta će se, kad nas više ne bude, desiti s tim sredstvima, zaista je važno pitanje koje treba razmotriti.

Kad je reč o onima koji pred kraj života poseduju neku imovinu, koliko god velika ili mala ona bila, zaveštanje te imovine može biti njihov konačni čin kao dobrih pristava – čin pažljivog upravljanja onim čime ih je Bog blagoslovio. Ako nemate plan o svojoj imovini u vidu testamenta ili zaveštanja, državni i građanski zakoni mogu da se umešaju (sve to zavisi, naravno, od toga gde živite). Ako umrete bez testamenta, većina građanskih vlasti jednostavno prosleđuje vašu imovinu vašim rođacima, bez obzira da li im je ona potrebna ili ne, da li će oni dobro iskoristiti taj novac ili ne, i da li ste vi želeli da im to date ili ne. Crkva, u tom slučaju, neće dobiti ništa. Ako je to ono što želite, u redu, ali ako nije, potrebno je da razradite planove unapred.

Najjednostavnije rečeno, s obzirom da je Bog Vlasnik svega (videti Psalmi 24,1), iz biblijske perspektive bilo bi logično da, kad završimo sa onim što nam je Bog poverio, ono što nam preostane vratimo Njemu, pravom Vlasniku, nakon što zadovoljimo potrebe svojih najmilijih.

Smrt, kao što znamo, može nastupiti bilo kada, neočekivano, čak i danas. Šta bi se desilo s vašim najmilijima da danas umrete? Šta bi se desilo s vašom imovinom? Da li bi ona bila raspodeljena u skladu s vašim željama?

POČETI OD LIČNIH POTREBA

U starozavetno vreme, mnogi Izraelci su bili zemljoradnici i pastiri. Zato su neki od Božjih obećanih blagoslova izraženi na jeziku zemljoradnika. Na primer, u tekstu Priče 3,9.10, Bog kaže da će nam, ako Mu budemo verni u finansijskom smislu, biti „pune žitnice... obilja“. Naravno, mnogi hrišćani danas verovatno nemaju štale i žitnice. Ipak, jasno je da će Bog blagosloviti naš rad i naše poslovne poduhvate ako budemo imali volje da Ga sledimo i slušamo.

Pročitajte tekst Priče 27,23-27. Kako biste poruku: „Dobro gledaj stoku svoju i staraj se za stada svoja“ protumačili u kontekstu današnjeg hrišćanskog življenja?

Koliko god upozoravala bogate da ne gaze siromašne i da ne budu pohlepni u raspolaganju svojom imovinom, Biblija nikad ne osuđuje bogatstvo niti napore ljudi da ga steknu, pod uslovom, naravno, da to ne čine nepošteno i ugnjetavajući druge. Naime, tekstovi koje čitamo danas, iz Priča Solomunovih, ukazuju da treba da budemo vredni u vođenju svojih poslova kako bismo imali dovoljno za sebe i svoju porodicu. „I dosta ima mlijeka kozjega tebi za jelo, i za jelo tvojemu domu i za hranu tvojim djevojkama“ (Priče 27,27).

Kako da poruku tog stiha izrazimo drugačije, da bi bila aktuelna u današnje vreme? Evo nekih predloga: „Pregledaj finansijske izveštaje i utvrdi stanje svojih poslova.“ Ili: „Napravi bilans stanja i upoznaj se sa odnosom svog duga i raspoloživih sredstava.“ Bilo bi poželjno da, s vremena na vreme, dok ste još u radnom odnosu, pregledate svoj testament, ostala dokumenta i sadašnju imovinu, i da ih ažurirate po potrebi. Dokumenta kao što su testamenti i zaveštanja sastavljaju se rano u procesu planiranja upravljanja imovinom, kako biste se zaštitili u slučaju prerane smrti ili nemogućnosti da iz zdravstvenih razloga odlučujete o tome kako bi vaša imovina trebalo da se rasporedi. Smisao je da unapred isplanirate šta će se desiti s vašom imovinom onda kad vam više ne bude pripadala.

Ukratko, dobro upravljanje onim čime nas je Bog blagoslovio ne odnosi se samo na ono što imamo dok smo živi, već i na ono što će se desiti kad nas više ne bude – jer, osim ako se Gospod ne vrati tokom našeg života, jednog dana nas više neće biti, dok će naša materijalna dobra, mala ili velika, ostati iza nas. Dakle, na nama je da sada preduzmemo korake kako bi ono čime smo bili blagosloveni moglo poslužiti kao blagoslov za druge i za unapređenje Božjeg dela.

„Jer bogatstvo ne traje dovijeka“ (Priče 27,24). Zašto je važno uvek imati na umu tu misao?

MILOSRĐE NA SAMRTOJ POSTELJI

Koje principe možemo preuzeti iz sledećih stihova kad je reč o tome kako treba da postupamo sa novcem?

1. Timotiju 6,17 _____

2. Korinćanima 4,18 _____

Priče 30,8 _____

Propovednik 5,10 _____

Novac može da ima snažan uticaj na ljude – uticaj koji je doveo do propasti mnogih. Ko nije čuo za pojedince koji su radili strašne stvari zbog novca – čak i ako su ga već mnogo imali?

Ali ne mora tako da bude. Božjom silom možemo da osujetimo pokušaj neprijatelja da ono što je zamišljeno kao blagoslov (materijalnu imovinu) pretvori u prokletstvo.

U kontekstu nastojanja da se kao dobri pristavi unapred pripreme za smrt, opasnost s kojom se ljudi suočavaju je iskušenje da u sadašnjosti gomilaju sredstva, pravdajući se mišlju: „Kada umrem, sve ću da razdelim.“ Mada je i to bolje nego da sve sami potrošimo (jedan milijarder je izjavio da će znati da je ispravno živio samo ako ček za njegovu sahranu bude odbijen), možemo i treba da uradimo više od toga.

„Videla sam da mnogi zakidaju delo dok su živi, umirujući savest mišlju da će na smrti ostaviti bogato zaveštanje. Oni se jedva usuđuju da pokažu dovoljno vere i pouzdanja u Boga da bi dali ikakav dar za života. Međutim, takvo milosrđe na samrtnoj postelji nije ono što Hristos zahteva od svojih sledbenika. To ih ne može opravdati za sebičnost pokazanu tokom života. Oni koji se grčevito drže svoje imovine do poslednjeg trenutka, predaju je smrti radije nego delu. Gubici se javljaju neprekidno. Banke propadaju, a imovina se troši na mnogo načina. Mnogi nameravaju nešto da učine, ali to odlažu, a sotona vešto radi na tome da njihova sredstva nikad ne dospeju u Božju riznicu. Tako ona bivaju izgubljena pre nego što se vrate Bogu, i sotona se raduje zbog toga.“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 154.

Zašto moramo biti veoma pažljivi u tome kako pravdamo korišćenje materijalnih blagoslova koje posedujemo, koliki god oni bili?

DUHOVNO NASLEĐE

Mada je teško zamisliti kako bi život na zemlji izgledao da ljudi nisu zgrešili, u jedno možemo biti sigurni: ne bi bilo gomilanja stvari, pohlepe, siromaštva – svega onoga što muči naš svet od kad postoji pisana istorija. Naš osećaj vlasništva nad onim za šta smo radili, i što nam, ako smo radili pošteno, s pravom pripada, ipak pokazuje da živimo u palom svetu. Na kraju krajeva, koliko god mi imali ili nemali, treba uvek da budemo svesni jedne važne činjenice.

Pročitajte sledeće tekstove. Koja je centralna misao u svima njima i kako bi ta misao trebalo da utiče na ono što radimo sa materijalnim sredstvima kojima nas je Bog blagoslovio? (Psalmi 24,1; Jevrejima 3,4; Psalmi 50,10; 1. Mojsijeva 14,19; Kološani 1,15-17).

Mi smo pristavi ili upravitelji onoga što nam je Bog poverio. To znači da On u krajnjoj liniji sve poseduje, i da je On taj koji nam daje život, zdravlje i snagu da uopšte nešto steknemo. Dakle, logično bi bilo da, kad završimo sa onim što nam je Bog dao, i pobrinemo se za svoju porodicu, Njemu vratimo ono što preostane.

„Dajući za Božje delo, vi skupljate sebi blago na nebu. A sve što polazete tamo gore zaštićeno je od nesreće i gubitka, i prerasta u nešto večno i trajno“... „(a) upisuje se na vaš račun u nebeskom carstvu.“ – Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, p. 342.

Ima mnogo prednosti u tome da dajemo sada, dok smo živi. Evo nekih:

1. Darodavac može zaista da vidi rezultate svog dara – nova zgrada crkve, mlada osoba na školovanju, plaćena evangelizacija, itd.
2. Neka služba ili osoba mogu od toga imati koristi sada kada je potreba za tim najveća.
3. Neće biti svađe oko imovine među familijom ili prijateljima posle vaše smrti.
4. To pruža dobar primer porodičnih vrednosti – velikodušnosti i ljubavi prema drugima.
5. Umanjuje se porez na imovinu.
6. To garantuje da će dar biti uručen onome kome vi želite (bez mešanja suda ili nezadovoljnih rođaka).
7. Pokazuje se da je srce darodavca preobraženo iz sebičnog u ne-sebično.
8. Tako se sakuplja blago na nebu.

ZA DALJE PROUČAVANJE

U Svedočanstvima za zajednicu Elen G. Vajt je napisala dva poglavlja na tu važnu temu raspodele naše imovine. Videti poglavlje pod naslovom: „Imućnim roditeljima“ („To /Aged and/ Wealthy Parents“), *Testimonies for the Church*, vol. 3, pp. 116–130, i „Testamenti i zaveštanja“ („Wills and Legacies“), *Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 476–485.

U knjizi *Counsels on Stewardship* takođe postoji odeljak koji govori o planiranju imanja (str. 323-335). Elen G. Vajt je napisala i sledeće: „Ono što mnogi žele da odlože do pred smrt, da su zaista hrišćani, uradili bi dok se još čvrsto drže za život. Oni bi sebe i svoju imovinu posvetili Bogu i, postupajući kao Njegovi upravitelji, našli bi zadovoljstvo u činjenici da obavljaju svoju dužnost. Kada bi postali izvršioци sopstvenog testameta, mogli bi sami da odgovore na Božje zahteve, umesto da tu odgovornost prebacuju na druge.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 480.

Šta ona podrazumeva pod izrazom „izvršioци sopstvenog testameta“? U tipičnom testamentu, onaj koji sačinjava testament imenuje izvršitelja koji će nakon njegove smrti raspodeliti imovinu u skladu s njegovim željama izraženim u testamentu. Ali, ako postanete sopstveni izvršilac, vi jednostavno sami raspoređujete svoju imovinu dok ste živi. A kad to činite, imate zadovoljstvo da posmatrate rezultate i uverite se da pravilno rukujete talentima poverenim od Boga.

Za hrišćane, Hristov drugi dolazak je „blažena nada“. Svi smo bar ponekad zamišljali kako bi veličanstveno bilo posmatrati Isusa dok bude dolazio na oblacima nebeskim. Priželjkujemo da čujemo reči „Dobro, slugo dobri i verni“. Ali šta ako budemo morali da pođemo na počinak pre nego što se Isus vrati? Ipak, ako smo sledili Njegovu otkrivenu volju, već sada možemo imati zadovoljstvo da posmatramo kako posao napreduje zahvaljujući našim naporima, svesni da će plan za raspodelu naše imovine doprineti da se delo nastavi i onda kad nas više ne bude.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Iako već sada možemo sakupljati blago na nebu, zašto to nije isto što i pokušaj da se zaradi, ili čak „kupi“ sopstveno spasenje?
2. Mada treba da budemo velikodušni u davanju onoga što imamo, treba takođe da budemo i mudri. Koliko često čujemo da ljudi, posebno oni koji određuju datume, traže novac jer će se taj i takav događaj desiti tog i tog datuma, i da je bolje, zato što će naš novac tada ionako biti beskoristan, da ga odmah pošaljemo za njihovu službu? Kako možemo naučiti da pravimo razliku između takvih prevara i legitimnih načina na koje svoj novac možemo već sada upotrebiti za Božje delo?

MOJI ZAKLJUČCI I ODLUKE

PRISTAVSKO UPRAVLJANJE U TEŠKIM VREMENIMA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 2. Dnevnika 20,1-22; 1. Dnevnika 21,1-14; 2. Petrova 3,3-12; 1. Jovanova 2,15-17; Otkrivenje 13,11-17.

Tekst za pamćenje: „Prinesi Bogu hvalu na žrtvu, i izvršuj višnjemu zavjete svoje. Prizovi me u nevolji svojoj, izbaviću te, i ti me proslavi“ (Psalmi 50,14.15).

Ponekad se čini da situacija u našem svetu izmiče kontroli – vidimo ratove, krvoproliće, kriminal, nemoral, prirodne katastrofe, pandemije, ekonomsku neizvesnost, političku korupciju i još mnogo toga. Snažno se urgira da pojedinci i porodice razmišljaju najpre o sopstvenom opstanku. Shodno tome, mnogo se razmišlja o traženju sigurnosti u ovim nesigurnim vremenima, što je, naravno, razumljivo.

Životni naponi svakodnevno u velikoj meri zaokupljaju našu pažnju. Dugovi koje treba platiti, deca koju treba podizati, imovina koju treba održavati, zahtevaju dosta vremena i promišljanja. A, naravno, potrebna nam je odeća, hrana i sklonište. U Besedi na gori, Isus se osvrnuo na te osnovne potrebe, a zatim je rekao: „Zna i otac vaš nebeski da vama treba sve ovo. Nego irthite najprije carstva Božijega, i pravde njegove, i ovo će vam se sve dodati“ (Matej 6,32.33).

U teškim vremenima, kada više nego ikad treba da se oslonimo na Gospoda, postoje neki konkretni koraci, zasnovani na biblijskim principima, koje treba da sledimo.

STAVITI BOGA NA PRVO MESTO

Pročitajte tekst 2. Dnevnika 20,1-22. Koja važna duhovna načela iz ove priče možemo da primenimo na sebe, s kakvim god borbama da se suočavamo?

Pred kraj Josafatove vladavine, Judeja je bila napadnuta. Josafat je bio hrabar čovek. Godinama je jačao vojsku i utvrđene gradove. Bio je dobro pripremljen da se suoči sa skoro svakim neprijateljem. Ipak, u ovoj krizi nije se pouzdao u svoju snagu već u Božju moć. Spremio se da potraži Gospoda, i objavio je post po celoj Judeji. Ceo narod se okupio u dvorištu hrama, u skladu sa onim što je Solomon u svojoj molitvi tražio kad im zapreti opasnost. Svi Judejci su stajali pred Gospodom sa svojim ženama i decom. Molili su se da Bog unese zabunu među njihove neprijateljke kako bi se Njegovo ime proslavilo. Tada se car pomolio: „Bože naš, zar im nećeš suditi? jer u nama nema snage da se opremo tome mnoštvu velikom, koje ide na nas, niti mi znamo što bismo činili, nego su oči naše uprte u te“ (2. Dnevnika 20,12).

Pošto su se na ovaj način predali Bogu, Duh Gospodnji je sišao na čoveka Božjeg koji je rekao: „Slušajte, svi sinovi Judini i Jerusalimljani, i ti care Josafate, ovako vam veli Gospod: ne bojte se i ne plašite se toga mnoštva velikoga, jer nije vaš rat nego Božji... Ne treba vi da se bijete u ovom boju; postavite se, stojte pa gledajte kako će vas izbaviti Gospod“ (2. Dnevnika 20,15-17).

Tako je car, rano sledećeg jutra, okupio narod na čelu sa levitskim horom koji je pevao hvale Bogu. Zatim ih je opomenuo: „Vjerujte Gospodu Bogu svojemu i bićete jaki, vjerujte prorocima njegovijem i bićete srećni“ (2. Dnevnika 20,20). Tada je hor počeo da peva, a njihovi neprijatelji su se međusobno potukli „i nijedan ne bješe ostao živ“ (2. Dnevnika 20,24). Judejcima je trebalo tri dana samo da sakupe plen iz bitke, a četvrtog dana su se pevajući vratili u Jerusalem.

Naravno, Bog koji je njih izbavio isti je Bog koga i mi volimo i obožavamo, a Njegova moć je danas isto tako velika kao i tada. Dakle, i mi smo pozvani da verujemo u Njega i Njegovo vođstvo.

Pročitajte ponovo tekst 2. Dnevnika 20,20. Kakav bi poseban značaj taj tekst trebalo da ima za adventiste sedmog dana?

UZDAJTE SE U BOGA, A NE U SOPSTVENE RESURSE

Car David je trebalo da bude mudriji. Na osnovu iskustva svog najboljeg prijatelja Jonatana, trebalo je da zna da, kad ste u zavetnom odnosu sa Bogom, nije važno da li imate uz sebe samo nekoliko ljudi ili mnogo njih – Bog u svakom slučaju može da vam obezbedi pobedu. U tekstu 1. Samuilova 14,1-23, Biblija beleži priču o tome kako su Saulov sin, Jonatan, i njegov nosač oružja porazili čitav garnizon Filistejaca – uz Božju pomoć. Međutim, uprkos tom iskustvu i mnogim drugim iskustvima iz istorije Božjeg naroda, car David je, kad su nastupila teška vremena, dozvolio sotoni da ga navede da se pouzda u svoju snagu i domišljatost.

Pročitajte tekst 1. Dnevnika 21,1-14. Zašto je David odlučio da prebroji svoje vojnike? Zašto ga je njegov vojni zapovednik, Joav, odvrćao od toga?

Imajte na umu da je prebrojavanje vojske bila sotonina ideja. On je iskušao Davida da se radije pouzda u sopstvenu snagu nego da se osloni na Božje providenje za svoju zaštitu. Joav, vođa izraelske vojske, pokušao je da ga ubedi da ne prebrojava narod, jer je video da Bog radi u korist Izraela, ali David je zahtevao da se pobrojavanje nastavi. I kao što tekst otkriva, njegov postupci su navukli veliku nesreću na narod.

Niko se nikada nije uzalud uzdao u Boga. Ali, kad god treba da vodite Gospodnje bitke, pripremite se. I to se pripremite dobro. Postoji jedan citat, koji se pripisuje britanskom vladaru Oliveru Kromvelu (1599–1658), koji je, pre bitke, poručio svojoj vojsci: „Uzdajte se u Boga, momci moji, i čuvajte svoj prah suvim!“ (Taj prah je bio barut.) Drugim rečima, učinite sve što je u vašoj moći da biste uspeali, ali, na kraju krajeva, budite svesni da vam samo Bog može dati pobedu.

U našem neposrednom kontekstu, veoma je primamljivo verovati u moć vlade ili u sopstveni bankovni račun, ali u svakoj krizi pomenutoj u Bibliji, kad god su se ljudi pouzdali u Boga, On je opravdao njihovo poverenje i pobrinuo se za njih.

Vreme koje nam je na raspolaganju trebalo bi da koristimo za to da se uskladimo sa Bogom, da se izvučemo iz dugova i da budemo velikuđušni sa onim što nam je dato. U skladu sa rečima stare gospel himne: „Ako nam je Gospod ikada bio potreban, onda je to sada.“

Kako da uspostavimo pravu ravnotežu između nastojanja da uradimo sve što možemo da bismo se, na primer, finansijski osigurali, a da se opet, u isto vreme, u svemu uzdamo u Gospoda?

DA LI JE VREME DA POJEDNOSTAVIMO ŽIVOT?

Šta bi mi, kao adventistički hrišćani, trebalo da radimo u teško vreme? Da li da se prebacimo u režim preživljavanja? Ne, u stvari, upravo suprotno. Pošto znamo da je kraj sveta i Hristov drugi dolazak blizu, treba da koristimo svoja sredstva za objavljivanje dobre vesti evanđelja, da bismo drugima rekli šta je Bog pripremio za one koji Ga vole. Jer, jasno nam je da će jednog dana, uskoro, sve na ovoj zemlji izgoreti.

Pročitajte tekst 2. Petrova 3,3-12. Šta nam Petar poručuje tim rečima?

Na osnovu Njegove Reči uviđamo da nam Bog neće poslati kamione za selidbu da naše stvari prenesu na nebo. Sve će to izgoreti u ogromnom, konačnom požaru, kada će svi tragovi greha i zla, osim ožiljaka na Hristovim rukama, biti zauvek uništeni.

Šta, dakle, da radimo sa svojom imovinom? „Naša braća sada treba da smanjuju svoje posede, a ne da ih uvećavaju. Predstoji nam prelazak u bolju domovinu – onu nebesku. Nemojmo onda biti stanovnici ovog sveta, već pribavljajmo stvari u što je moguće manjem obimu.“ – Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, p. 59.

Naravno, ona je te reči napisala pre više od jednog veka! Ali i dalje važi princip: vreme je uvek kratko, jer je naš život kratak. Šta je 60, 80, ili 100 godina (ako imate dobre gene i zdrave životne navike) u odnosu na večnost? Vaš život bi mogao da se završi pre nego što završite sa čitanjem lekcije za ovu sedmicu, a sledeće čega biste postali svesni je Isusov drugi dolazak. (*Au, to bi bilo baš brzo, zar ne?*)

Kao adventistički hrišćani, moramo uvek živeti u svetlu večnosti. Da, naravno, moramo i naporno da radimo da bismo obezbedili sebe i svoju porodicu. Ako smo blagosloveni bogatstvom, nema ničeg lošeg u tome što uživamo u njemu, pod uslovom da smo velikodušni prema siromašnima i da ne postanemo pohlepni. Ipak, uvek moramo imati na umu da je sve što steknemo ovde prolazno, nestalno i da, ako ne povedemo računa, ima potencijal da nas duhovno iskvari.

Kad biste znali da će Isus doći za deset godina, šta biste promenili u svom životu? Ili za pet godina? Ili tri?

PRIORITETI

Isusove parabole i učenja, priče o biblijskim junacima i saveti Elen G. Vajt jasno ukazuju da ne postoji polovično predanje Hristu. Ili smo na Gospodnjoj strani ili nismo.

Kada Ga je jedan književnik pitao koja je zapovest najveća, Isus je odgovorio: „Ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem i svom dušom svojom i svijem umom svojijem i svom snagom svojom“ (Marko 12,30). Kada sve predamo Hristu, ne ostaje ništa za drugog gospodara. To je tako. I tako mora da bude.

Pročitajte tekst Matej 6,24. Kakvo je vaše lično iskustvo u vezi sa istinitošću tih reči?

Zapazite, Isus nije rekao da je teško služiti Bogu i novcu, ili da treba voditi računa o tome kako da služite i jednom i drugom. Naprotiv, On je rekao da je to *nemoguće*. I tačka. Ta pomisao bi trebalo da unese malo straha i trepeta u naše duše (Filibljanima 2,12).

Pročitajte tekst 1. Jovanova 2,15-17. Kako se te tri pojedinosti ispoljavaju u našem svetu i zašto je opasnost koju predstavljaju ponekad teže uočljiva nego što smo toga svesni?

Nije nikakvo čudo što je Pavle pisao: „Mislite o onome što je gore a ne što je na zemlji“ (Kološanima 3,2). Naravno, to je lakše reći nego učiniti, jer nam je to što je na zemlji svakodnevno pred očima. Privlačnost toga „što je na zemlji“ zaista je jaka – ponuda trenutnog zadovoljenja je uvek tu, šapuće nam u uši ili nam zavrće rukave, ili oboje. Zar nije čak i najverniji hrišćanin bar nekad osetio ljubav prema onome „što je na zemlji“? Premda znamo da će sve to jednog dana nestati, još uvek osećamo tu privlačnost, zar ne? Dobra vest je, međutim, da ne moramo dopustiti da nas to odvrti od Gospoda.

Pročitajte tekst 2. Petrova 3,10-14. Kako bi to što Petar ovde kaže trebalo da utiče na naš način života, uključujući i odnos prema našim resursima?

KAD NIKO NE BUDE MOGAO DA KUPUJE I PRODAJE

Biblija stvara bolnu sliku o tome kako će svet izgledati pred Isusov drugi dolazak. Danilo kaže: „Biće žalosno vrijeme, kakoga nije bilo otako je naroda do tada“ (Danilo 12,1). S obzirom na neke od posebno problematičnih perioda u prošlosti, to o čemu on ovde govori mora biti prilično loše.

Knjiga Otkrivenje takođe ukazuje na teška vremena pre Hristovog povratka.

Pročitajte tekst Otkrivenje 13,11-17. Kako će finansijska pitanja biti uključena u progonoštvo na kraju vremena?

Neće se moći kupovati ni prodavati? U kojoj meri se naš život danas vrti oko kupovine i prodaje? Naš rad je, u izvesnom smislu, prodaja našeg vremena, veština i dobara onima koji žele da ih kupe. Ne biti u mogućnosti da kupujete i prodajete, u suštini znači ne moći funkcionisati u društvu. U tom trenutku pritisak na one koji ostanu verni biće ogroman. Osim toga, što više novca imate, to ćete više udela imati u ovom svetu, bar u pogledu materijalnih dobara, pa će, sigurno, i pritisak da se prilagodite biti još jači.

Kako onda da se pripremamo? Pripremamo se sada, tako što vodimo računa da, po Božjoj blagodati, ne budemo robovi ni svog novca, ni onoga što je na svetu. Ako sada nismo vezani za njih, nećemo biti ni onda kada ćemo, da bismo ostali verni, morati da ih se odrekujemo.

Pročitajte stih 5. Mojsijeva 14,22 i poslednji deo 23. stiha. Šta je Božji narod trebalo da radi sa svojim viškom i prinosem svake godine? Zašto je Bog od njih tražio da to rade?

Bog je preko Mojsija objasnio da je jedan od razloga iz kojih je uspostavio sistem desetka bio: „Da se učiš bojati se Gospoda Boga svojege svagda“ (5. Mojsijeva 14,23). U poetskom paralelizmu stiha Psalmi 31,19 vidimo da je taj „strah“ u stvari sinonim za poverenje.

„Kako je mnogo u tebe dobra, koje čuvaš za one koji te se boje, i koje daješ onima koji se u te uzdaju pred sinovima čovječijim!“

Te paralelne misli pokazuju nam da bojati se Gospoda znači uzdati se u Njega. Na osnovu toga uviđamo da je Bog uspostavio sistem desetka da bi nas zaštitio od sebičnosti i ohrabrio da verujemo da će se On postarati za nas. Mada vernost u davanju desetka svakako nije garancija da će ljudi na kraju ostati verni, ipak oni koji nisu verni u davanju desetka sigurno se izlažu opasnosti da upadnu u nevolje.

ZA DALJE PROUČAVANJE

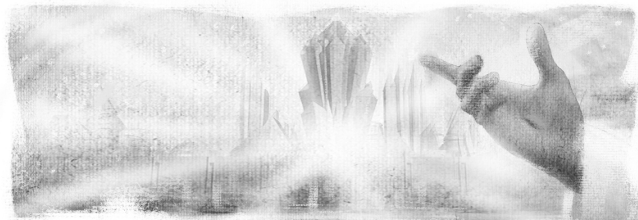
Mada Biblija ne govori ništa protiv bogatstva, ona isto tako ne tvrdi ni da je bogatstvo znak neke veće duhovne posvećenosti. U stvari, prava opasnost leži upravo u tome. „Ljubav prema novcu, želja za bogatstvom, predstavlja zlatni lanac koji ih (ljude) vezuje za sotonu.“ – Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 44 (original).

Zapravo, od osnivanja hrišćanstva, crkva nikad nije uživala u takvom bogatstvu i udobnosti življenja kao što danas uživa u mnogim zemljama sveta. Međutim, pitanje glasi: po koju cenu? Takvo bogatstvo sigurno utiče na našu duhovnost – i to ne na dobro. A kako bi i moglo? Od kad bogatstvo i materijalno izobilje neguju hrišćanske vrline samoodricanja i samopožrtvovanosti? Može li povratak kući u kojoj imamo frižider sa više hrane nego što možemo da pojedemo, kao i to što posedujemo jedan ili više automobila, idemo na godišnji odmor, kupujemo onlajn i imamo najnoviji kućni računar i pametni telefon – može li, dakle, sve to da nam pomogne da manje volimo svet i ono što je na svetu? Mada većina članova naše crkve nemaju takav luksuz, mnogi ga ipak imaju – čime dovode u opasnost svoju dušu. Ovde nije reč o onima koji se sada smatraju „bogatima“, o milionerima i slično. Oni su bar svesni da su bogati i mogu da poslušaju (ukoliko to žele) biblijska upozorenja koja su im upućena. Ovde je zapravo reč o mnogim pripadnicima srednje klase, koji se – i pored svojih pametnih telefona, računara, klima-uređaja i terenskih vozila – ipak zavaravaju mišlju da, zato što su „samo srednja klasa“, nisu u opasnosti da budu duhovno iskvareni sopstvenim blagostanjem. Zato desetak može biti, ako ništa drugo, moćan duhovni lek protiv opasnosti povezanih sa bogatstvom, čak i za one ljude koji se ne smatraju naročito „bogatim“.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Čak i ako nismo bogati po svetskim merilima, zašto ipak moramo da pazimo na svoj odnos prema novcu i bogatstvu?
2. Koje praktične korake, osim davanja desetka, možemo preduzeti, koji bi nam pomogli da se oslobodimo prevelike zaokupljenosti stvarima ovog sveta?
3. Šta bi se s vama desilo sutra ako iznenada više ne biste mogli ni da kupujete ni da prodajete, zato što spadate u one „koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu“ (Otkrivenje 14,12)? Kako bi se vaša vera tada pokazala?

NAGRADE ZA VERNOST

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jevrejima 11,6; Isaija 62,11; Rimljanima 6,23; Jovan 14,1-3; Otkrivenje 21; Matej 25,20-23; Rimljanima 8,16-18.

Tekst za pamćenje: „A gospodar njegov reče mu: dobro, slugo dobri i vjerni! u malom bio si mi vjeran, nad mnogijem ću te postaviti; uđi u radost gospodara svojega“ (Matej 25,21).

Mada nikad ne bismo mogli da zaslužimo spasenje, Biblija koristi naše nadanje nagradi, da bi nas podstakla da, kao nezaslužni primaoci Božje blagodati, živimo životom vere. Jer, na kraju krajeva, za sve što primamo možemo da zahvalimo, uvek i jedino, Božjoj blagodati.

Kao što je David pisao: „Zakon je Gospodnji savršen, krijepi dušu; svjedočanstvo je Gospodnje vjerno, daje mudrost nevješto-me. Naredbe su Gospodnje pravedne, vesele srce. Zapovijest je Gospodnja svijetla, prosvjetljuje oči. Strah je Gospodnji čist, ostaje dovijeka. Sudovi su njegovi istini, pravedni svikoliki. Bolji su od zlata i dragog kamenja, slađi od meda koji teče iz sata. I slugu tvojega oni su prosvjetlili; ko ih drži ima veliku platu“ (Psalmi 19,7-11).

Biblija na raznim mestima govori o našoj nagradi, o onome što nam je, zahvaljujući Hristu, obećano da ćemo primiti nakon Njegovog drugog dolaska, i nakon što se ovo strašno iskustvo sa grehom jednom zauvek završi.

Dakle, šta nam je obećano i kakve garancije imamo da ćemo to i dobiti?

NAGRADA ZA VERNOST

Pročitajte Jevrejima 11,6. Šta bi taj stih trebalo da nam znači? Kako bi trebalo da odgovorimo na to o čemu on govori? Videti takođe: Otkrivenje 22,12; Isaija 40,10 i Isaija 62,11. Čemu nas svi ti tekstovi uče?

Nagrada koju je Bog namenio svojoj vernoj deci je nešto jedinstveno i, kao i mnogi drugi duhovni predmeti, prevazilazi našu ograničenu sposobnost razumevanja. „Ljudski jezik nema moći da opiše nagradu koju će dobiti pravedni. Ona će biti poznata samo onima koji je budu ugledali. Nijedan smrtni um ne može da shvati slavu Božjeg raja.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 674 (original).

Isus je sledećim rečima zaključio Blaženstva kojima je otpočeo Besedu na gori: „Blago vama ako vas uzasramote i usprogone i reku na vas svakojake rđave riječi lažući, mene radi. Radujte se i veselite se, jer je velika plata vaša na nebesima, jer su tako progonili proroke prije vas“ (Matej 5,11.12). Nakon što je, u Jevrejima 11, nabrojao heroje vere, autor je sledeće poglavlje otpočeo objašnjavajući zašto je Isus bio voljan da umre na krstu.

„Zato dakle i mi imajući oko sebe toliku gomilu svjedoka, da odbacimo svako breme i grijeh koji je za nas prionuo, i s trpljenjem da trčimo u bitku koja nam je određena, gledajući na načelnika vjere i svršitelja Isusa, koji mjesto određene sebi radosti pretrplje krst, ne mareći za sramotu, i sjede s desne strane prijestola Božijega“ (Jevrejima 12,1.2).

Biti nagrađen za vernost, međutim, nije isto što i spasenje delima. Ko je od nas, ili od biblijskih ličnosti, ikad mogao da se pohvali delima dovoljno dobrim da mu pruže ikakvu zaslugu pred Bogom? Niko, naravno. To je sav smisao krsta. Da smo mogli da se spasemo delima, Isus nikad ne bi otišao na krst. Međutim, spasenje je moralo da bude po blagodati. „Ako li je po blagodati, onda nije od djela, jer blagodat već ne bi bila blagodat; ako li je od djela nije više blagodat, jer djelo već ne bi bilo djelo“ (Rimljanima 11,6). Dakle, nagrada je samo rezultat onoga što je Bog učinio za nas i u nama.

Kako razumemo razliku između spasenja po blagodati i nagrade za dela? Iznosite svoj odgovor u subotu u razredu.

VEČNI ŽIVOT

Pred nama, kao ljudskim bićima, (hteli mi to ili ne), nalazi se čitava večnost. Prema Bibliji, ta večnost će se, u slučaju svakog pojedinca, javiti u jednom od dva moguća vida – kao večni život ili večna smrt. To je to. Nema sredine. Nema prelaženja s jedne na drugu stranu. Postoji samo jedno (život) ili drugo (smrt). To je doslovno sve ili ništa.

Pročitajte stihove Rimljanima 6,23 i Jovan 3,16. Koje opcije su nam tu predočene?

Teško je zamisliti dva oštrije suprotstavljena i različitija izbora, zar ne?

Ako ovo čitate, onda su velike šanse da ste izabrali večni život, ili da bar razmišljate o tome. Bog ima jedinstvenu sposobnost da uradi sve što kaže da hoće – da ispuni sva svoja obećanja. Naš udeo je jednostavno da Mu verujemo, da počivamo na Isusovim zaslugama, i da se verom pokoravamo Njegovoj Reči.

Pročitajte tekst Jovan 14,1-3. Šta nam Gospod savetuje u prvom stihu, a šta nam obećava u drugom i trećem?

U poslednjim danima svoje ovozemaljske službe, Isus je svojim učenicima uputio te neverovatne reči nade i ohrabrenja. Te reči su im podizale duh u trenucima kušanja i obeshrabrenja. A isto tako bi trebalo da deluju i na nas. Isus je sišao s neba, a onda se vratio na nebo i obećao nam: „Opet ću doći, i uzeću vas k sebi da i vi budete gdje sam ja.“

A Hristova smrt na krstu nam, više od svega drugog, garantuje da će On ponovo doći, jer bez Drugog dolaska, kakve bi koristi bilo od prvog? Kao što smo sigurni da je Isus umro na krstu radi nas, tako isto možemo biti sigurni da će On ispuniti ono što je obećao: „Opet ću doći, i uzeću vas k sebi da i vi budete gdje sam ja“ (Jovan 14,3).

Zadržite se više na toj misli da je Hristov prvi dolazak garancija Njegovog drugog dolaska. Šta se to dogodilo prilikom Njegovog prvog dolaska što obećanje o Drugom dolasku čini tako pouzdanim?

NOVI JERUSALIM

Biblijski opis Novog Jerusalima odgovara onome što je Avram video verom. „Jer čekaše grad koji ima temelje, kojemu je zidar i tvorac Bog“ (Jevrejima 11,10). Novi Jerusalim je Božje remek-delo, izgrađeno za one koji Ga vole i drže Njegove zapovesti. Novi Jerusalim će tokom milenijuma biti dom verne Božje dece na nebu, a posle toga na novoj zemlji kroz čitavu večnost. Ima dobrih vesti za one od nas koji ne vole da se pakuju i sele. Bog se brine o svemu. Jovan kaže da je video grad.

„I ja Jovan vidjeh grad sveti, Jerusalim nov, gdje silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevjesta ukrašena mužu svojemu“ (Otkrivenje 21,2).

Pročitajte Otkrivenje 21. Šta nam je još obećano?

Tu ima toliko toga što naš um jedva može da pojmi, s obzirom da je oštećen grehom, i da poznaje samo ovaj pali, grehom opterećeni svet. Međutim, i ono što možemo da shvatimo daje nam tako puno nade.

Prvo, kao što je Isus boravio s nama u ovom palom svetu kada je došao u telu, tako će živeti s nama i u novom svetu. Kakvu su samo privilegiju imali oni koji su lično, izbliza gledali Isusa! I opet ćemo imati tu priliku, samo sada bez vela greha koji iskrivljuje ono što vidimo.

Zatim, kako mi koji poznajemo samo suze, tugu, plač i bol da razumemo jedno od najvećih obećanja u celoj Bibliji: „I Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovijeh, i smrti neće biti više, ni plača, ni vike, ni bolesti neće biti više; jer prvo prođe“ (Otkrivenje 21,4)? Sve to „bivše“ će proći, sve to što nikad nije ni trebalo da postoji na ovom svetu.

Osim toga, od Božjeg prestola teče čista reka života, a s obe njene strane nalazi se drvo života. Dakle, Božji presto je tamo, i otkupljeni će „gledati lice njegovo“ (Otkrivenje 22,4). Oni će živeti u bliskom odnosu sa Bogom koji mi za sad, uglavnom, nemamo.

Pročitajte Otkrivenje 21,8, o sudbini onih koji će se suočiti sa drugom smrću. Koji greh od onih koji su tu navedeni Isus nije mogao da oprostí? Zašto će onda ti ljudi biti izgubljeni, kada će neki drugi, koji su to isto činili, biti spaseni? Koja je suštinska razlika između te dve grupe?

SVOĐENJE RAČUNA

Pred kraj Isusove službe, učenici su Mu pristupili nasamo i pitali Ga: „Kaži nam kad će to biti? i kakav je znak tvojega dolaska i pošljedka vijeka?“ (Matej 24,3). U naredna dva poglavlja Isus odgovara na ta njihova pitanja. Tekst Matej 24 govori o znacima u svetu oko nas, kao što su ratovi, nesreće, itd. Zatim, Matej 25 govori o stanju u crkvi neposredno pred Isusov ponovni dolazak. To stanje ilustruju tri priče, a jedna od njih je parabola o talantima, koja govori o tome kako Njegov narod koristi darove koje im je Bog dao.

Pročitajte tekst Matej 25,14-19. Ko je taj koji je otputovao u daleku zemlju? Kome je poverio svoja dobra? Šta znači to „stade se računati s njima“ (videti Matej 25,19)?

O talantima ponekad razmišljamo kao o prirodnim darovima kao što su pevanje, govorništvo i slično. Međutim, u paralelnoj priči o poverenom blagu u tekstu Luka 19,12-24, navodi se konkretno novac i upravljanje njime. Elen G. Vajt takođe tvrdi: „Pokazano mi je da parabola o talantima nije u potpunosti shvaćena. Ta značajna pouka data je učenicima za dobro hrišćana koji žive u ovim poslednjim danima. A ti talanti ne predstavljaju samo sposobnost da se propoveda i poučava iz Božje Reči. Ta parabola se odnosi i na ovozemaljska sredstva koja je Bog poverio svom narodu.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 197.

Pročitajte tekst Matej 25,20-23. Šta Bog kaže onima koji su verno upravljali novcem podržavajući Njegovo delo? Šta znači ući „u radost gospodara svojega“ (Matej 25,23)?

Nama je sasvim prirodno da mislimo kako neko drugi ima više talenata od nas, te da stoga ima i veću odgovornost pred Bogom. U ovoj priči, međutim, osoba sa samo jednim talantom – najmanje novca – pokazala se nevernom i izgubila je carstvo. Umesto da razmišljamo o odgovornostima drugih, hajde da se usredsredimo na ono što je Bog nama poverio, i da razmišljamo kako da to upotrebimo Njemu na slavu.

Kako ćete proći kad Bog bude došao da se „razračuna“ s vama?

GLEĐANJE NA NAGRADU

Nakon svog obraćenja, Pavle se u potpunosti posvetio Hristovom delu. Zahvaljujući svom obrazovanju i oštirini uma, mogao je da bude veoma uspešan čovek gledano iz svetovne perspektive. Međutim, poput Mojsija, Pavle je radije izabrao da s vernom Božjom decom strada Hrista radi. Trpeo je batine, kamenovanje, zatvor, brodolom, glad, hladnoću i još mnogo toga što je zabeleženo u 2. Korinćanima 11,24-33. Kako je uspeo sve to da podnese?

Pročitajte Rimljanima 8,16-18. Kako je saznanje da je on Božje dete postalo značajan činilac njegove vernosti?

Vrednost koju je Pavle pridavao nagradi vernih je ono što ga je podsticalo da strpljivo podnosi stradanje za Hrista. Iz zatvora je pisao: „Braćo! ja još ne mislim da sam dostigao; jedno pak velim: što je ostrag zaboravljam, a za onijem što je naprijed sežem se, i trčim k biljezi, k daru gornjega zvanja Božijega u Hristu Isusu“ (Filipljanima 3,13.14).

Pročitajte tekst 1. Timotiju 6,6-12, koji smo već razmatrali, ali vredi ponovo se osvrnuti na njega. Koja je ključna poruka tih stihova, posebno za nas hrišćane?

Iz biblijske perspektive, blagostanje je imati ono što vam je potrebno onda kad vam je potrebno. To nije gomilanje imovine. Blagostanje je i mogućnost da se pozovemo na Božje obećanje iz Filipljanima 4,19: „A Bog moj da ispuni svaku potrebu vašu po bogatstvu svojem u slavi, u Hristu Isusu.“ I konačno, blagostanje je kad smo zahvalni za ono što imamo u Gospodu i kad se u svemu uzdamo u Njega.

Bog svojoj deci ne obećava da će svi biti bogati u dobrima ovog sveta. Zapravo, On kaže da će svi koji žive pobožno biti progonjeni. To što On nudi bolje je od bilo kakvog svetovnog bogatstva. On kaže: „Ja ću zadovoljiti tvoje potrebe, i gde god da odeš, ja ću biti s tobom.“ A onda će, na kraju, svojim vernima dati pravo bogatstvo, prava zaduženja i večni život. Kakva sjajna nagrada!

Pred kraj svog života Pavle je mogao da kaže: „Ja se već žrtvujem, i vrijeme mojega odlaska nastaje. Dobar rat ratovah, trku svrših, vjeru održah. Dalje dakle meni je pripravljen vijenac pravde, koji će mi dati Gospod u dan onaj, pravedni sudija; ali ne samo meni, nego i svima koji se raduju njegovu dolasku“ (2. Timotiju 4,6-8). Neka Bog učini da svi, po Njegovoj blagodati, možemo to isto da kažemo, sa istom sigurnošću.

ZA DALJE PROUČAVANJE

Ovde iznosimo slikovitu predstavu jedne crkvene porodice koja, u finansijskom smislu, verno rukovodi Božjim poslovima na zemlji.

Vizija o pristavskom upravljanju unutar adventističkih crkava širom sveta:

To se dešava negde u budućnosti. Pastori i lokalne crkvene vođe uspešno su stvorili odgovarajuće okruženje za dobro pristavsko upravljanje u crkvi. Podučavali su, pripremali, podržavali i ohrabrivali crkvenu porodicu da finansijskim sredstvima upravlja na biblijski način.

Ljudi sprovode biblijska načela u sopstvenom životu. Sve su velikodušniji u davanju priloga, redovno odvajaju izvesnu sumu za nepredviđene situacije, i oslobađaju se potrošačkog duga.

Njihov životni stil obeležen je umerenošću, disciplinom i zadovoljstvom. Novac je sklonjen sa pijadestala, i oni sve više rastu u ličnom odnosu sa Bogom Tvorcem.

Subotno je jutro, i ljudi pristižu na bogoslužjenje. Njihovo držanje odaje spokojstvo – nema anksioznosti zbog finansijskih pitanja, odišu osećajem zadovoljstva i zahvalnosti.

Bračni sukobi oko novca skoro su sasvim iščezli. Ljudi pristupaju bogoslužjenju sa osećajem iščekivanja Božjeg prisustva i delovanja među njima.

Crkvene službe su finansijski potpuno pokrivena i imaju snažan uticaj. Dosežu Hristovom ljubavlju do onih kojima je potrebna na veoma opipljiv način.

Obezbeđena su sredstva za održavanje crkvenih objekata koji su sasvim prikladni za službu i čuvaju se u odličnom stanju.

Pitanje koje se postavlja svima nama glasi: „Šta nas Bog poziva da radimo sa sredstvima koja nam je poverio, kakva god ona bila?“

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Razgovarajte u razredu o tome kako da razumemo dva veoma jasna biblijska učenja: o spasenju verom i o nagrađivanju po delima. Kako da uskladimo ta dva pojma?
2. Zašto učenje da budemo zadovoljni onim što trenutno posedujemo ne znači da ne treba da se trudimo da poboljšamo svoj finansijski položaj? Odnosno, zašto te ideje nisu nužno u sukobu?
3. Nema sumnje da nas jednog dana čeka večnost. Koje su to odluke, čak i one „male“, koje danas donosimo, a pomoću kojih određujemo gde ćemo provesti tu večnost?

JANUAR

NEBESKI CAR

1. N	Otkrivenje 22,13.	Alfa i Omega
2. P	Matej 11,28.	Alfa i Omega
3. U	Jovan 15,5.	Nosač tereta
4. S	Isaija 28,16.	Živi Čokot
5. Č	Matej 22,14.	Kamen izabrani
6. P	Matej 6,29.	Sudija svih ljudskih bića
7. S	Dela 17,28.	Vrhunski Umetnik
		Začetnik našeg postojanja

Beskrajna Ljubav

8. N	Efescima 6,10.	Izbavitelj
9. P	Jovan 11,25.	Začetnik vaskrsenja
10. U	Galatima 6,14.	Ljubljeni
11. S	Isaija 40,29.	Pobednik koji polaže pravo na svoju pobedu
12. Č	Matej 6,15.	Beskrajna Ljubav
13. P	1. Korinćanima 3,11.	Temelj
14. S	Jovan 15,15.	Najbolji Prijatelj

Nebeski car

15. N	Jevrejima 7,26.	Poglavar sveštenički
16. P	Jovan 8,58.	Onaj koji večno postoji
17. U	1. Petrova 1,18.19.	Nebeski car
18. S	Sofonija 3,17.	Onaj koji ima moć da spase
19. Č	Isaija 60,1.	Ženik
20. P	Jovan 1,11.	Božanski glas
21. S	Jevrejima 2,17.	Svemoćni Pomoćnik

Središte sve dobrote

22. N	2. Mojsijeva 14,14.	Zapovednik Gospodnje vojske
23. P	Jovan 3,17.	Uzvišeni lek protiv greha
24. U	Otkrivenje 14,12.	Sjajna zvezda Danica
25. S	Jeremija 30,17.	Božanski Lekar
26. Č	Psalam 119,68.	Središte sve dobrote
27. P	Matej 21,37.	Svetac Izrailjev
28. S	Matej 7,20.	Božanska Glava

Savršen uzor

29. N	1. Petrova 2,21.	Savršen uzor
30. P	Matej 9,2.	Zapovednik nad deset hiljada
31. U	Isaija 9,6.	Silniji od najsilnijih

FEBRUAR

SAOSEĆAJNI OTKUPITELJ

Nebeski Čokot

1. S	Dela 16,9.	Najveći Misionar
2. Č	Mihej 5,2.	Dete iz Vitlejema
3. P	Jovan 15,2.	Nebeski Čokot
4. S	Matej 25,36.	Dragoceni Spasitelj

Veliki Učitelj

5. N	Psalam 34,15.	Sveti Stražar
6. P	1. Jovanova 2,6.	Besprekoran primer
7. U	Luka 21,27.	Car se približava
8. S	Luka 19,9.	Novopronađeni Učitelj
9. Č	Jovan 6,50.	Hleb poslat sa Neba
10. P	Rimljanima 7,18.	Veliki Učitelj
11. S	Jovan 1,3.	Zapovednik nebeskih sila

Saosećajni Otkupitelj

12. N	1. Korinćanima 2,9.	Saputnik
13. P	Luka 22,43.	On kome su anđeli ukazivali poštovanje
14. U	Jovan 11,21.	Vaskrsenje i Život
15. S	2. Korinćanima 4,6.	Saosećajni Otkupitelj
16. Č	1. Jovanova 2,1.	Jedini Posrednik
17. P	Jezekilj 3,17.	Veliki Poglavar Crkve
18. S	Priče 18,24.	Prijatelj verniji od brata

Gospod i Učitelj

19. N	Jovan 2,19.	Pobednik
20. P	Luka 2,29.30.	Uteha Izrailjeva
21. U	Matej 13,35.	Stvoritelj
22. S	2. Mojsijeva 34,33.	Božanski Posrednik
23. Č	Jovan 13,8.	Gospod i Učitelj
24. P	Jevrejima 10,10.	Jagnje
25. S	Jovan 3,16.	Posrednik između Boga i čovečanstva

Moćniji od sotone

26. N	Otkrivenje 15,4.	Tajanstvena Žrtva
27. P	2. Timotiju 3,12.	Moćniji od sotone
28. U	Isaija 53,2.	Božanstvo

MART

VELIKI BOG

1. S	Rimljanima 8,34.	Nebeski Dar	Zastupnik kod Božjeg prestola
2. Č	Luka 17,25.		Prezreni Nazarećanin
3. P	1. Petrova 1,3.		Prvina od onih koji spavaju
4. S	Jovan 3,19.		Nebeski Dar
5. N	Otkrivenje 6,2.	Božanski Primer	Božanski Pobednik
6. P	Jovan 6,38.		Veliki misioniski Radnik
7. U	Luka 12,12.		Božanski Primer
8. S	2. Korinćanima 5,19.		Središte ceremonijalnog sistema
9. Č	Jovan 5,17.		Najveći radnik
10. P	Jovan 3,14.		Učitelj iz Galileje
11. S	Jovan 15,4.		Živi Čokot
12. N	Psalam 32,8.	Veliki Bog	Božanski Učitelj
13. P	Jevrejima 1,3.		Prosvetitelj
14. U	Rimljanima 1,20.		Stvoritelj neba i Zemlje
15. S	Plač Jeremijin 3,22.23.		Svakog dana Hristos je naš dar
16. Č	Rimljanima 12,2.		Veliki Bog
17. P	Mihej 5,2.		Saradnik
18. S	Filibljanima 2,7.		Krotak i ponizan
19. N	Jovan 10,27.	Veliki Iscelitelj	Spasitelj – Pastir
20. P	Marko 4,14.		Božanski Sejač
21. U	Matej 9,2.		Iscelitelj duše
22. S	Marko 16,18.		Veliki Iscelitelj
23. Č	Jovan 9,4.		Božanski radnik
24. P	Jovan 13,13.		Učitelj poslan od Boga
25. S	Matej 11,29.30.		Stariji Brat
26. N	Luka 19,10.	Savršeni Uzor	Vrhovni Misionar
27. P	Jevrejima 7,25.		Večni Spasitelj
28. U	Marko 9,35.		Uzvišeni
29. S	Kološanima 4,6.		Savršeni Uzor
30. Č	Matej 13,52.		Verni Domaćin
31. P	Jovan 14,2.		Spasitelj sveta

ČITANJE BIBLIJE REDOM

Januar		Februar		Mart	
1. 1. Mojs.	1-3	1. 3. Mojs.	11-13	1. I. Navin	4-9
2. «	4-6	2. «	14-16	2. «	10-13
3. «	7-9	3. «	17-19	3. «	14-17
4. «	10-12	4. «	20-23	4. «	18-21
5. «	13-15				
6. «	16-19	5. «	24-27	5. «	22-24
7. «	20-23	6. 4. Mojs.	1-3	6. O Sud.	1-3
		7. «	4-6	7. «	4-6
8. «	24-26	8. «	7-9	8. «	7-9
9. «	27-30	9. «	10-13	9. «	10-12
10. «	31-33	10. «	14-16	10. «	13-15
11. «	34-36	11. «	17-19	11. «	16-18
12. «	37-39				
13. «	40-42	12. «	20-22	12. «	19-21
14. «	43-46	13. «	23-26	13. O Ruti	1-2
		14. «	27-29	14. «	3-4
15. «	47-50	15. «	30-32	15.1. Sam.	1-3
16. 2. Mojs.	1-3	16. «	33-36	16. «	4-6
17. «	4-6	17. 5. Mojs.	1-3	17. «	7-9
18. «	7-9	18. «	4-6	18. «	10-12
19. «	10-12				
20. «	13-15	19. «	7-9	19. «	13-17
21. «	16-18	20. «	10-13	20. «	18-20
		21. «	14-16	21. «	21-23
22. «	19-21	22. «	17-19	22. «	24-26
23. «	22-26	23. «	20-22	23. «	27-31
24. «	27-29	24. «	23-25	24. 2. Sam.	1-3
25. «	30-31	25. «	26-28	25. «	4-6
26. «	32-34				
27. «	35-37	26. «	29-31	26. «	7-11
28. «	38-40	27. «	32-34	27. «	12-14
		28. I. Navin	1-3	28. «	15-17
29. 3. Mojs.	1-4			29. «	18-20
30. «	5-7			30. «	21-24
31. «	8-10			31. 1. O Car.	1-3

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Januar

1. Psalam 1.
2. Psalam 2.
3. Psalam 3.
4. Psalam 4.
5. Psalam 5.
6. Psalam 6.
7. Psalam 7.
8. Psalam 8.
9. Psalam 9.
10. Psalam 10.
11. Psalam 11.
12. Psalam 12.
13. Psalam 13.
14. Psalam 14.
15. Psalam 15.
16. Psalam 16.
17. Psalam 17.
18. Psalam 18,1-15.
19. Psalam 18,16-30.
20. Psalam 18,31-50.
21. Psalam 19.
22. Psalam 20.
23. Psalam 21.
24. Psalam 22,1-15.
25. Psalam 22,16-31.
26. Psalam 23.
27. Psalam 24.
28. Psalam 25.
29. Psalam 26.
30. Psalam 27.
31. Psalam 28.

Februar

1. Psalam 29.
2. Psalam 30.
3. Psalam 31,1-14.
4. Psalam 31,15-24.
5. Psalam 32.
6. Psalam 33.
7. Psalam 34.
8. Psalam 35,1-14.
9. Psalam 35,15-28.
10. Psalam 36.
11. Psalam 37,1-19.
12. Psalam 37,20-40.
13. Psalam 38.
14. Psalam 39.
15. Psalam 40.
16. Psalam 41.
17. Psalam 42.
18. Psalam 43.
19. Psalam 44,1-12.
20. Psalam 44,13-26.
21. Psalam 45.
22. Psalam 46.
23. Psalam 47.
24. Psalam 48.
25. Psalam 49.
26. Psalam 50,1-15.
27. Psalam 50,16-23.
28. Psalam 51-52.

Mart

1. Psalam 53.
2. Psalam 54.
3. Psalam 55.
4. Psalam 56.
5. Psalam 57.
6. Psalam 58.
7. Psalam 59.
8. Psalam 60.
9. Psalam 61.
10. Psalam 62.
11. Psalam 63.
12. Psalam 64.
13. Psalam 65.
14. Psalam 66.
15. Psalam 67.
16. Psalam 68.
17. Psalam 69,1-16.
18. Psalam 69,17-36.
19. Psalam 70.
20. Psalam 71,1-14.
21. Psalam 71,15-24.
22. Psalam 72.
23. Psalam 73,1-15.
24. Psalam 73,16-28.
25. Psalam 74.
26. Psalam 75.
27. Psalam 76.
28. Psalam 77.
29. Psalam 78,1-14.
30. Psalam 78,15-28.
31. Psalam 78,29-42.

Predložemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JANUARU 2023. GODINE

MESTO	DATUM			
	6.	13.	20.	27.
Kladovo, Negotin	16,05	16,13	16,22	16,31
Bor, Zaječar, Pirot, Strumica	16,07	16,15	16,24	16,33
Vršac , Paraćin, Niš, Leskovac, Vranje, Radoviš, Kavadarci, Devđelija , Jagodina	16,09	16,17	16,26	16,35
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Kruševac, Kumanovo, Veleš	16,11	16,19	16,28	16,37
Senta, Bečež, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Arandelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Tetovo, Skoplje , Prilep, Bitolj	16,13	16,21	16,30	16,39
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Valjevo, Čačak, Novi Pazar, Đakovica, Prizren, Ohrid	16,15	16,23	16,32	16,41
Sombor , Bačka Palanka, Šid, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Užice, Berane, Peć , Debar	16,17	16,25	16,34	16,43
Beli Manastir, Osijek , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Pljevlja, Kolašin	16,19	16,27	16,36	16,45
Tuzla, Foča, Podgorica , Ulcinj	16,21	16,29	16,38	16,47
Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa, Doboj, Sarajevo , Bileća, Zelenika	16,23	16,31	16,40	16,49
Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Bosanska Gradiška , Nova Gradiška, Zenica, Mostar , Trebinje, Dubrovnik	16,25	16,33	16,42	16,51
Murska Sobota, Ormož , Čakovec, Varaždin , Prijedor, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet	16,27	16,35	16,44	16,53
Maribor , Livno, Hvar, Korčula, Ptuj , Krapina, Zagreb , Sisak, Drvar	16,29	16,37	16,46	16,55
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje , Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač	16,31	16,39	16,48	16,57
Mežica, Gospić , Šibenik, Vis	16,33	16,41	16,50	16,59
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na moru	16,35	16,43	16,52	17,01
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Cres, Lošinj	16,37	16,45	16,54	17,03
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	16,39	16,47	16,56	17,05

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U FEBRUARU 2023. GODINE

MESTO	DATUM			
	3.	10.	17.	24.
Kladovo, Negotin	16,40	16,50	17,00	17,09
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	16,42	16,52	17,02	17,11
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	16,44	16,54	17,04	17,13
Subotica, Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Sm. Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,46	16,56	17,06	17,15
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Arandelovac, Kragujevac, Kumanovo, Kavadarci, Đevdelija	16,48	16,58	17,08	17,17
Sombor , Bačka Palanka, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16,50	17,00	17,10	17,19
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	16,52	17,02	17,12	17,21
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica, Bitolj	16,54	17,04	17,14	17,23
Virovitica, Podr. Slatina, Slav. Požega, Sl. Brod, Derventa , Doboj, Pljevlja, Kolašin	16,56	17,06	17,16	17,25
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin, Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	16,58	17,08	17,18	17,27
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	17,00	17,10	17,20	17,29
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik, Zelenika	17,02	17,12	17,22	17,31
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	17,04	17,14	17,24	17,33
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	17,06	17,16	17,26	17,35
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru	17,08	17,18	17,28	17,37
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	17,10	17,20	17,30	17,39
Koper, Lošinj	17,12	17,22	17,32	17,41
Rovinj, Pula	17,14	17,24	17,34	17,43

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MARTU 2023. GODINE

MESTO	DATUM			
	3.	10.	17.	24.
Kladovo, Negotin	17,18	17,27	17,36	17,44
Srpska Crnja, Vršac, Bor, Zaječar	17,20	17,29	17,38	17,46
Senta, Kikinda, Zrenjanin , Alibunar, Kovin, Požarevac, Knjaževac, Piro t	17,22	17,31	17,40	17,48
Subotica , Bačka Topola, Bečej, Pančevo, Beograd, Smederevo , Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Niš, Leskovac	17,24	17,33	17,42	17,50
Sombor , Kula, Bačka Palanka, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Arandelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	17,26	17,35	17,44	17,52
Dalj, Vukovar, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo , Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	17,28	17,37	17,46	17,54
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Priština, Skoplje , Veles	17,30	17,39	17,48	17,56
Podravska Slatina, Tuzla, Peć , Đakovica, Prizren, Tetovo, Prilep	17,32	17,41	17,50	17,58
Murska Sobota, Čakovec, Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Slav. Požega, Slav. Brod, Derventa , Doboj, Pljevlja, Berane, Bitolj	17,34	17,43	17,52	18,00
Ptuj , Ormož, Varaždin , Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Kolašin , Debar, O hrid	17,36	17,45	17,54	18,02
Maribor , Celje, Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Banja Luka, Podgorica	17,38	17,47	17,56	18,04
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Jajce, Mostar , Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar, Ulcinj	17,40	17,49	17,58	18,06
Slovenj Gradec, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Livno, Metković, Dubrovnik	17,42	17,51	18,00	18,08
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Knin, Pelješac, Mljet	17,44	17,53	18,02	18,10
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Crikvenica, Krk, Gospić, Šibenik, Split , Brač, Hvar, Korčula	17,46	17,55	18,04	18,12
Gorica, Koper, Cres, Rab, Pag, Zadar, Biograd na moru, Vis	17,48	17,57	18,06	18,14
Rovinj, Pula , Lošinj, Dugi Otok	17,50	17,59	18,08	18,16

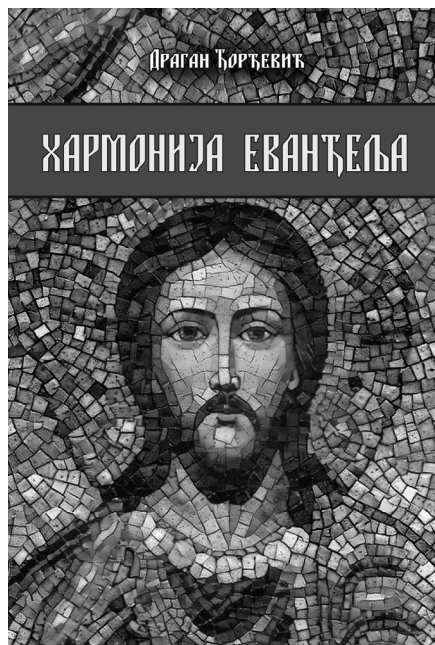
Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

NAUKA OTKRIVA BOGA

Arijel Rot

Imaju li ljudska bića ikakvo značenje i svrhu? Postoji li Bog? Ako postoji, zašto dopušta toliko patnje? Zar nauka ne daje adekvatne odgovore i bez razmatranja Boga? Ovakva pitanja ne daju mira našim najdubljim mislima, dok tragamo za odgovorima o svom poreklu, svojoj svrsi i svojoj krajnjoj sudbini. Malo ljudi može da ignoriše te zbunjujuće zagonetke koje nam se stalno nameću dok, čudeći se, razmišljamo o tajnama svog postojanja. Pitanje postojanja Boga je pitanje koje jednostavno nikada neće nestati.

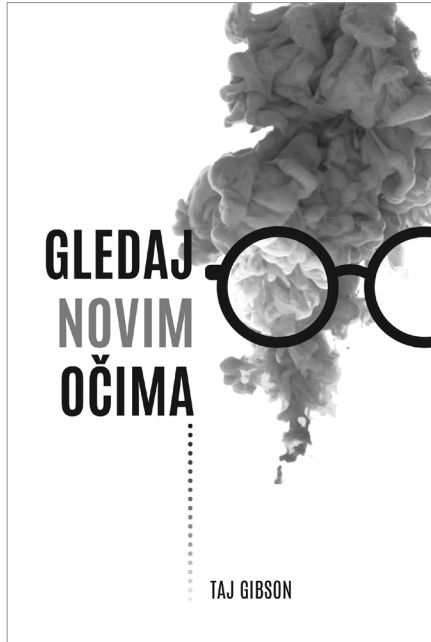

HARMONIJA EVANĐELJA

Dragan Đorđević

U Novom zavetu postoje 4 opisa života Isusa Hrista u evanđeljima, koja su napisali Matej, Marko, Luka i Jovan. Svaki evanđelista je dao detalje koji nam pomažu da tačno razumemo opisane događaje. Kada se čita samo jedno evanđelje, ponekad ne možemo dobro da razumemo tekst. Kada se pročitaju sva 4 opisa, ako su sva četvorica opisala taj događaj, stekne se bolji uvid u poruku koja nam je upućena.

Ovaj tekst je pokušaj da se tekstovi iz sva 4 evanđelja ujedine hronološki i da se svi detalji nađu na jednom mestu. Verovatno ovo nije idealno uklapanje evanđelja, ali ako posluži da bar neko bolje upozna Hrista, onda je cilj postignut.

GLEDAJ NOVIM OČIMA

Taj Gibson

Video sam jednom Boga, kao kroz prozor u mojoj duši provirio sam. Bio je baš onakav kakav sam sumnjao da jeste, baš onakav kakav sam se plašio da jeste. Sebičan i okrutan, činilo mi se da jeste; tako jako ružan, tako drugačiji od mene.

Onda sam pogledao dublje, s vremenom još dublje;
To je bilo ogledalo, a lik u njemu moj...

ISTOČNOCENTRALNA AFRIČKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Burundi	505	498	193.649	11.866.000
Istočni Kongo	336	450	125.519	16.740.259
Istočna Kenija	3.582	1.966	616.654	48.346.493
Istočna Etiopija	590	363	106.207	99.245.849
Severni Kongo	1.239	892	245.269	30.112.762
Severna Tanzanija	2.449	1.634	637.533	33.570.508
Ruanda	1.893	668	980.598	12.952.000
Južna Tanzanija	1.239	1.066	200.184	26.163.492
Uganda	1.259	2.425	438.172	45.741.000
Zapadni Kongo	671	510	342.275	42.741.979
Zapadna Kenija	3.505	2.277	481.788	21.074.507
Zapadna Etiopija	429	146	110.378	16.658.151
Dodatna polja	99	254	57.471	14.740.000
UKUPNO	17.796	13.149	4.535.697	419.926.000

PROJEKTI:

1. Izgradnja bloka spavaonica u medicinskoj školi Mugonero u Ruandi
2. Izgradnja smeštaja za osoblje škole medicine i univerziteta Masoro u Ruandi
3. Izgradnja agrikolturnog centra u Nčvangi u Ugandi
4. Izgradnja višenamenske hale na adventističkom kampusu Nekemte u Etiopiji
5. Izgradnja bloka spavaonica i višenamenske hale u kampusu adventističke škole za gluvu decu Mvata u Keniji
6. Izgradnja višenamenske hale na kampusu univerziteta Aruša u Tanzaniji